

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابقِ لُوقا

پيشگفتار

پيروای عيسیٰ مسیح انجيلِ شريف ره «عهدِ جديد» موكه .
انجيل شامل ۲۷ بخش آسته . دَ چار بخش اولِ زندگي نامه
عيسیٰ مسیح نوشته شده . لوقا سومنه بخشِ كتاب انجيل
آسته . لوقا يگ طبيب بود و ام يگ پيرو مولا عيسیٰ . بعد از
نوشته كدون زندگي نامه عيسیٰ مسیح ، لوقا بخشِ ديگه ره ام
نوشته كده : بخشِ پنجمِ كتاب انجيل ، كه دَ باره كارای
مُخْتَلَفِ پيروای مولا عيسیٰ بعد از رفتون مولا دَ عالمِ باله
بود . [لوقا امچنان بخشِ پنجم ره از كتاب انجيل نوشته كده
بعد ازی كه عيسیٰ مسیح دَ آسمو رفت خُدا تَوْسُطِ يارای ازو
چی كارای ره دَ دُنیا انجام دده .] بخشِ پنجم انجيل دَ باره
پيروای مولا عيسیٰ آسته كه اونا دَ مُطابقِ امرِ مسیح پيغام
شی ره دَ هر جای ميرسند . ديگه بخش های انجيل ، بغير از

بخشِ آخِر، تمام شی خط های آسته که از طرفِ یارای عیسی
دَ پیروای شی دَ جای های مُختَلِفِ دُنیا رِبی شُدِه. بخشِ آخِرِ
انجیل دَ باره واقعه های آینده پیشگویی مونه.

خُدا دَ بعضی پیروای خُو امر کده که بخشای انجیل ره نوشته
کنه. ازی خاطر تمام بخشای کتابِ انجیل کلامِ خُدا آسته، و
نه سُنّت ها و رواج های مردُم.

تقریباً دُو هزار سال پیش، دَ زمان عیسی مسیح، یگ شخص دَ
نامِ «لوقا» زندگی نامِه مولا عیسی ره نوشته کد. دَ سالِ 33
میلادی عیسی مسیح دَ آسمو رفت. بعد ازو، دَ بین سال های
60 و 90 (م.) لوقا بخشای سوّم و پنجمِ انجیل شریف ره
نوشته کد. دَ بخشِ پنجم، لوقا دَ باره سفر های یارای عیسی
مسیح و پولس نوشته کد و از امی نوشته ها مو میدنی که
لوقا کی بُود.

دَمزُو زمان دُنیا چنْدُو تَرَقی نَکدَد و چاپ خانه مَوْجُود نَبُود.

مگم تمام کتابا حرف دَ حرف دَ دست نوشته شُدِه. خیلی

کتابای که دَ دست نوشته شُدَد تا آلی ره مَوْجُود آسته. نُسَخه

های اصلی لوقا اگرچه امروز مَوْجُود نییه، مگم نُسَخه های که

از اصلی کاپی شده بود، اونا موجود آسته. بعضی نسخه های انجیل، مثل بخش لوقا، از سال 180 (م.) تا آلی ره وجود دره. و نسخه های پوره انجیل از سال های 300 و 400 (م.) تا آلی ره موجود آسته.

پولس، که عیسی مسیح خود شی او ره وظیفه دده بود، د خط های خو نام لوقا ره نوشته کد و او ره د لقب "طیب محبوب" معرفی کد. د او زمان غدر متخصصین تایید موكد که لوقا یگ تاریخ نویس خوب بود. د زندگی نامه عیسی مسیح، بخش لوقا، مو چیزای خاص ره مینگری، مثلاً: مُحَبَّتِ عیسی مسیح قد مردمای غریب، طریقه دُعا، فعالیتِ روح اَلْقُدس دَ دُنیا، خِدْمَتِ خاتونو دَ عیسی مسیح، یا بخششِ گناهای مردم.

ای ترجمه بخش لوقا از کتاب انجیل د زبون آزرگی یگ ترجمه تفسیری آسته. ترجمانا کوشش کده که معنای اصلی ره از زبون یونانی گرفته د لهجه آزرگی ترجمه کنه. ازی خاطر تعدادِ الفاظِ بخشِ لوقا دَ زبونِ یونانی قد تعدادِ الفاظِ ترجمه شده دَ زبونِ آزرگی برابر نییه. مهم اینی آسته که معنای اصلی انجیل بخش لوقا از زبون یونانی د لهجه امروزی مردم

محفوظ نگاه شده. امید آسته که خاندنه ها و شنونده های
ازی کتاب خوش بشه و خبر شنه که خدا د کتاب انجیل چی
گفته.

فهرستِ عنوانها

مقصدِ لوقا از نوشته کدونِ زندگی نامه عیسیٰ مسیح

پیشگویی تولدِ یحییٰ

خوشخبری تولدِ شدونِ عیسیٰ د مریم

مریم د دیدونِ الیزابت موره

سرودِ مریم

تولدِ یحییٰ

پیشگویی زکریا

تولدِ عیسیٰ

چوپونو و ملایکه ها

بردونِ عیسیٰ د خانه خدا

عیسای دوازده ساله د اورشلیم

پیغامِ یحییٰ پیغمبر

یحییٰ عیسیٰ ره غسلِ تعمید میدیه

شجره نامه عیسیٰ

عیسیٰ د بله و سوسه های شیطان کامیاب موشه

عیسیٰ دَ مَنْطِقَه جَلِيلِه

مردُمِ ناصِرِه عیسیٰ ره رَد مُونه

عیسیٰ یگِ آدَمِ جِنْدی ره شفا مِیدیه

شفا دَدونِ ناجورا

عیسیٰ دَ دِیگِه جای ها تعلیم مِیدیه

یارای اوّلِ عیسیٰ مسیح

شفای یگِ آدَمِ کولی

جور شُدونِ یگِ آدَمِ شَل

لاوی مالیه گیر یارِ عیسیٰ مُوشه

دَ باره روزه

جَر-و-بَحْث دَ باره روزِ آرام

عیسیٰ بسم دَ روزِ آرام شفا مِیدیه

دوازده رَسُولِ عیسیٰ

خوشی و غَم

دَ باره دِیگرو قضاوت نَکنید

دِرخت و میوه شی

تادَوِ قوی و ضعیف

شفای غُلامِ قومندانِ رومی

زنده کدونِ باچه خاتونِ بیوه

یحییٰ از بَنَدی خانه نفرای خُو ره دَ پیشِ عیسیٰ رَبی مُونه

شاهدي عيسي د باره يحيي

خاتون بدكار بخشیده موشه

خاتونوی که از عيسى پيروی موكد (۱:۸)

مثل تخم زدون ديغو

تفسير مثل ديغو

مثل چراغ

آبه و برارای عيسى

آرام كدون طوفان

بر كدون جنیات از آدم جندی (۲۶:۸)

جور شدون خاتون مريض و زنده كدون دختر يايروس

وظیفه دوازده رسول عيسى

تشويش هيروديس حكرمان

نان ددو د پنج هزار

اقرار پترس د باره عيسى

عيسى د باره مرگ خو پيشگویی مونه

تبدیلی شكل مسيح

جور شدون آدم جندی

عيسى بسم د باره مرگ خو پيشگویی مونه

کي د مينکل مردم بزرگ آسته

کسی که د ضد شمو نبشه، او قد شمو آسته

تَعْصَبِ مَرْدُمِ سَامِرِه
شَرَطِ هَايِ پَيَرَوِي اَز عَيْسَى
رَبِّي كَدُونِ هَفْتَادِ پَيَرَوِ (١٠:١٠)
سِرزَنَشِ مَرْدُمَايِ بِي اِيْمَانِ
پَسِ اَمْدُونِ هَفْتَادِ پَيَرَوِ
اِخْتِيَارَاتِ مَسِيحِ
مُهْمِ تَرِيْنِ حُكْمِ
قِصَّهٔ عَيْسَى دَ بَارِهٔ يَغِ سَامِرِي نِيكُوْكَارِ
مُلَاقَاتِ عَيْسَى دَ خَانِهٔ مَرْتَا وَ مَرِيْمِ
عَيْسَى دُعَا كَدُو رِهٔ دَ يَارَايِ خُو يَادِ مِيْدِيَهٔ
تُهْمَتِ دَ بَلِهٔ عَيْسَى
دِرْخَاسْتِ بَلْدِهٔ مُعْجَزَهٔ
تَعْلِيْمِ دَ بَارِهٔ نُورِ بَاطِنِي (١١:٣٣)
عَيْسَى رَهْبِرَايِ مَذْهَبِي رِهٔ سِرزَنَشِ مُوْنِهٔ
پَرَهِيْزِ اَز رِبَاكَارِي
اَز اِنْسَانِ نَتْرَسِ بَلَكِهٔ اَز خُدا بَتْرَسِ
اِقْرَارِ پِيْمَانِ قَدِ مَسِيحِ
مَثَلِ اَدَمِ دَوْلَتْمَنْدِ
تَوَكُّلِ وَ اِعْتِمَادِ دَ خُدا
دَوْلَتِ اَسْمَانِي

تِيَارِي بَلَدِه پَس اَمَدُونِ مَسِيح

مَثَلِ نُوکَرِ وِفَادَارِ وِ بَعِ وَفَا

اِخْتِلَافَات

مَثَلِ فِصْلِ هَاي سَالِ وِ قِضَاوَتِ اَز طَرَفِ خُدا

مَثَلِ دَ بَارِه تُوْبِه کَدُو وِ قِضَاوَتِ اَز طَرَفِ خُدا

تُوْبِه يَا مَرگ

مَثَلِ دَ بَارِه صَبْرِ وِ حَوْصِلِه خُدا

شِفَا دَدُونِ مَرِيضِ دَ رُوْزِ شَمْبِه

کُتِه شُدُونِ پَادشَاهِي خُدا دَ دُنْيَا

مَثَلِ رَاهِ تَنگ

غَمِ وِ غُصْبِه عِيْسَى بَلَدِه شَارِ اَوْرُشَلِيم

عِيْسَى دَفْعِه دِيگِه دَ رُوْزِ شَمْبِه شِفَا مِيدِيه

دَرَسِ خَاکَسَارِي وِ بَعِ کِبْرِي

مِهْمَانِي دَ پَادشَاهِي خُدا

اَرزِشِ پِيْرُوِي مَسِيح

نَمَكِ بَعِ مَزِه - پِيْرُوِي بَعِ نَظْم

مَثَلِ گُوَسپُوْنِ گُمُشْدِه

مَثَلِ پِيْسِه گُمُشْدِه

مَثَلِ بَاچِه گُمُراهِ شُدِه

مَثَلِ نَاظِرِ هُوَشِيَار

مَثَلِ آدَمِ دَوْلَتَمَنَدِ وَ فَقِيرِ

بَخْشِشِ وَ اِيْمَانِ

مَثَلِ مَالِكِ وَ مُزْدُورِ

مَرْدِ سَامِرِي شُكْرگُزارِ

پيشگويي ظُهُورِ مَسِيحِ

مَثَلِ دَ بَارِهِ يِگِ بِيوهِ زَنِّ وَ قَاضِي بَعِ اِنصَافِ

مَثَلِ دُعَايِ آدَمِ فَرِيسِي وَ يِگِ جَزيه گيرِ

عيسِي بچکيچاي ريزه ره دوست دَره

آدَمِ سَرمايه دارِ وَ زِنْدَگِي اَبَدِي

سَوْمَنه پيشگويي عيسِي دَ بَارِهِ مَرگِ وَ قِيَامِ شِي

شَفَايِ فَقِيرِ کُورِ

زَکَايِ جَزيه گيرِ

يِگِ مَثَلِ دَ بَارِهِ مَسِيحِ وَ پادشاهي آينده شِي

دَاخِلِ شُدونِ عيسِي دَ شَارِ اورشليمِ

بُر کدونِ سَوداگرا از خانِه خُدا

قُدْرَتِ وَ اِختياراتِ عيسِي

مَثَلِ باغوانِ هايِ ظالِمِ

جوابِ عاقلانِه

بَحْثِ دَ بَارِهِ قِيَامَتِ

رباڪاري

هدیه بیوه زن فقیر

خرابی خانه خدا و بلاهای آخر زمان
پیشگویی د باره تباهی شار اورشلیم

پس آمدون مسیح

پند از مثل درخت انجیر

انتظار بلده پس آمدون مسیح

تصمیم قتل عیسی

آخری شام عیسی قد یارای شی

گفتگوی د باره بزرگی

پیشگویی انکار شمعون پترس

پیشگویی عیسی د باره خطر های آینده

دعای عیسی د کوه زبتون

گرفتار شدن عیسی

انکار پترس از عیسی

بے احترامی د عیسی

عیسی د پیش شورای عالی یهود

عیسی د مرگ محکوم موشه

کشته شدن عیسی د صلیب

فوت عیسی

دفن کردن عیسی

عیسی دُوباره زنده مُوشه

دَ راهِ آغیلِ عِمائوس

عیسی دَ یارای خُو ظاهرِ مُوشه

رفتونِ عیسی دَ عالمِ باله

مقصدِ لوقا از نوشته کدونِ زندگی نامه عیسی مسیح

۱ غدر کسا دست دَ کار شُده دَ باره قصه واقعه های که دَ مینکل مو رُخ دده نوشته کد ۲ و امو قصه ها دَ وسیله کسای که از شروع شاهدای عینی و خدمتگاری کلامِ خُدا بُود دز مو رسید. ۳ آلی ما ام بعد از مُطالعِه دقیقِ تمامِ چیزا از شروع تا آخر، صلاح دیدم که امی توره ها ره دز شمو جنابِ عالی تیوفیلُس دَ ترتیبِ نوشته کنم، ۴ تا شمو بتنید دَ باره حقیقتِ تورای پی بُرید که دز شمو گفته شُده.

پیشگویی تولدِ یحیی

۵ دَ زمانِ پادشاهی هیرودیس، پادشاهِ یهودیه، یگ پیشوا دَ نام زکریا زندگی مُو کد. او از پیشوایونِ دسته آبیه بُود و خاتون شی که اَلیزابت نام دشت از اولاده هارون بُود. ۶ هر دوی شی

دَ حُضُورِ خُدا عَادِلِ بُوَد و دَ مُطَابِقِ تَمَامِ احكامِ و قَوَانِينِ
خُداوندِ بَدُونِ كَم-و-كاست رفتار موكد. ^۷ ليكن اونا اولاد
نَدَشْت، چراكه اَلِيْزَابِتِ نازاي بُوَد و هر دُوي شَيِ سالخورده
بُوَد.

^۸ يگ روز وختيکه زكريا دَ نوبتِ دِسْتِه خُو دَ حُضُورِ خُدا وظيفه
پيشوايي ره انجام ميَدَد، ^۹ دَ مُطَابِقِ رَسْم-و-رَوَاجِ پيشوايو پشك
دَ نامِ ازو بَر شُد كه دَ جايِ مُقَدَّسِ خَانه خُداوندِ داخِلِ شُنه و
بُخُورِ خوشبُويِ دَر بَدِيه. ^{۱۰} دَ وختِ دَر دَدُونِ بُوخُورِ خوشبُويِ
تَمَامِ جَمعِيَّتِ مَرْدُمِ دَ بَرُونِ خَانه خُدا عِبَادَتِ موكد. ^{۱۱} اوخته
يگ ملايِكِه خُداوندِ دَ زكريا ظاهِر شُد. ملايِكِه دَ طرفِ راستِ
قُرْبانگاهِ بُوخُورِ خوشبُويِ ايسته بُوَد. ^{۱۲} زكريا از ديدونِ ملايِكِه
ترس خورد و رنگ از اونگِه شَيِ پَرِيْد. ^{۱۳} ليكن ملايِكِه دَزُو
گُفْت: "اَي زكريا، ترس نَخُور، چراكه دُعاهايِ تُو قَبُولِ شُدِه و
خاتُونِ تُو اَلِيْزَابِتِ يگ باچِه دَ دُنْيا ميره و تُو نامِ شَيِ ره
«يحيي» بيل. ^{۱۴} اَو باعِثِ خوشيِ و خوشحاليِ تُو موشه و عَدَر
كسا دَ غَيْتِ پيدا شُدونِ شَيِ خوشحاليِ موكنه، ^{۱۵} چراكه اَو دَ
نَظَرِ خُداوندِ يگ آدمِ بَزُرگِ موشه. اَو بايد هرگِز شرابِ انگُور
و ديگِه وُچي كَدني هايِ نشه-آور وُچي نَكْنه. اَو حتَيِ از رَحْمِ

آبه خُو پُر از روح اَلْقُدس اَسْتَه. ^{۱۶} اُو بَسِياري از بَنِي اِسْرَائِيل
ره سُون خُداوند-خُداي ازوا هِدَايْت مُونَه. ^{۱۷} اُو قَد روح و
قُدْرَتِ اِلْيَاس پيشلون خُداوند موره تاكه دِل هاي آتِه گو ره سُون
بچكِيچاي ازوا دَوْر بَدِيه و سِرْكش ها ره دَ حِكْمَتِ اَدْماي عَادِل
بيره تا يگ قَوْم تِيار شُدِه ره بَلدِه خُداوند آماده كُنِه.

^{۱۸} زَكْرِيَا دَ مَلَايِكِه كُفْت: ”از كُجا بَدَنَم كه اِي كار مَوْشِه؟
چُون ما يگ اَدَم پير اَسْتَم و خَاْتُون مه ام سالخورده.“

^{۱۹} مَلَايِكِه دَ جَوَاب شِي كُفْت: ”ما جِبْرَائِيل اَسْتَم كه دَ حُضُورِ
خُدا ايسْتِه مَوْشَم. اُو مَرِه رِي كده تا قَد ازتو توره بُوگَم و اِي
خوشخبري ره دَزتو بَدَم. ^{۲۰} اَيْنِه، اَلِي تُو كُنْگِه مَوْشِي و توره
كُفْتِه نَمِيْتَنِي تا رُوزِي كه اِي كار اِنْجَام شُنِه، چراكه تُو دَ
توراي مه باوَر نَكْدِي؛ اِي چِيْزَا دَ وختِ مَقْرَرِ خُو پُوره مَوْشِه.“

^{۲۱} دَ اَمْزُو غَيْتِ مَرْدَمِ مُنْتَضِرِ زَكْرِيَا بُوْد و بَخَاطِرِ دِيرِ كَدُونِ شِي دَ
جاي مَقْدَسِ حَيْرُو مَنْدُد. ^{۲۲} وختِيكه زَكْرِيَا بَرُو اَمْد اُو قَد ازوا
توره كُفْتِه نَنْتِسْت. اوخته، مَرْدَمِ پِي بُرْد كه دَ مَنِه جاي مَقْدَسِ
يگو رُويَا دِيْدِه، چُون اُو سُون ازوا اِشَارِه مُوكد و كُنْگِه بُوْد.

۲۳ وختیکه روزای خدمت شی تامو شُد، او پس دَ خانه خُو

رفت. ۲۴ بعد از چند وخت خاتون شی الیزابت حامله شُد و بلده

پنج ماه خود ره از مردُم تاشه کد و گُفت: ۲۵ ”خداوند ای ره

بلده مه انجام دده و د ای روزا د بله مه نظر لطف کده تا

رسوایی به اولادی ره که د مینکل مردُم د شتم از مه دُور

کنه.“

خوشخبری تولد شُدون عیسی د مریم

۲۶ د ماه ششم حاملگی الیزابت خدا ملایکه خُو جبرائیل ره د

یکی از شارای جلیلیه که ناصره نام دشت، ریی کد ۲۷ تا د

پیش یگ دختر خانه که نامزاد یگ آدم د نام یوسف بُود بوره.

یوسف از خانوار داوود بُود و امو دختر مریم نام دشت.

۲۸ ملایکه داخل شُد د زو گُفت: ”سلام، ای کسی که مَوردِ

لطف قرار گِرفته! خداوند قد تُو آسته.“

۲۹ لیکن مریم از توره ملایکه کلو پریشان شُد و د چورت مند

که ای چی رقم گپ آسته. ۳۰ مگم ملایکه د زو گُفت: ”ای

مریم، ترس نخور، چراکه خدا دز تُو لطف کده. ۳۱ اینه، تُو

حامله شُد یگ باچه پیدا مونی و نام شی ره عیسی بیل. ۳۲ او

بزرگ موشه و باچه حضرتِ اعلى گفته موشه. خداوند-خدا
تختِ بابه کلون شی داوود ره دزو میدیه،^{۳۳} و اوبله خانوار
يعقوب تا ابد حکمرانی موکنه و پادشاهی شی هرگز ختم
نموشه.

^{۳۴} اوخته مریم د ملايکه گفت: "ای توره چطور شده میتنه د
حالیکه ما قد هیچ مرد نزدیک نشدیم؟"

^{۳۵} ملايکه د جواب شی گفت: "روح القدس دز تو مییه و
قدرتِ حضرتِ اعلى بله تو سایه موکنه و تو حامله موشی. و
امزی خاطر او نلغه مقدس «باچه خدا» گفته موشه.^{۳۶} اونه،
الیزابت قومای تو ام د سن پیری حامله شده و یگ باچه د
کوره خو دره. او ره که مردم نازای موگفت، ای ماه ششم
حاملگی شی آسته،^{۳۷} چراکه د پیش خدا هیچ چیز ناممکن
نییه."

^{۳۸} اوخته مریم گفت: "ما بنده خداوند آستم. بیل که مطابق
توره تو د حق مه شنه." بعد ازو ملايکه از دیر ازو رفت.

مريم د ديدون ايزابته مور

^{۳۹} و دمزو روزا مريم حرکت کد و د عجله د یکی از آغیلای
کوهستون یهودیه رفت ^{۴۰} و د خانه زکریا درآمده ایزابته ره
سلام دد. ^{۴۱} وختیکه ایزابته سلام مريم ره شنید، نلغه د کوره
شی پیچک زد و ایزابته پر از روح القدس شده ^{۴۲} قد آواز بلند
گفت: "تو د مینکل خاتونو برکت یافته استی و برکت یافته
استه ثمر رحم تو. ^{۴۳} ما چی استم که آبه مولای مه د پیش
ازمه آمده! ^{۴۴} چون امی که آواز سلام تو د گوش مه رسید،
نلغه از خوشی د کوره مه د پیچک زدو شد. ^{۴۵} نیک د بخت
خاتونی که باور کد، چون چیزای که از طرف خداوند دز شی
گفته شد، پوره موشه!"

سرود مريم

^{۴۶} و مريم گفت:

"جان مه خداوند ره ستایش مونه

^{۴۷} و روح-و-روان مه بخاطر خدا نجات دهند مه خوشی

چراکه او د بِلِه بنده ناچيز خو لطف كده. ^{۴۸}

اينه، بعد ازی تمام نسل ها مَره بركت يافته موكه،

چراکه قادر مطلق كارای كنه بلده مه كده. ^{۴۹}

نام ازو مقدس آسته.

رحمت ازو د بِلِه كسای كه از شی میتسه ^{۵۰}

نسل-اندر-نسل باقی مومنه.

خداوند قد بازوی خو قدرت خو ره نشو دده؛ ^{۵۱}

او آدمای كبری ره د خیالات دل شی تیت پرک كده.

او زورتوها ره از تخت های شی تا اندخته ^{۵۲}

و آدمای فروتن ره سريلند كده.

او گشنه ها ره قد چیزای خوب سیر كده، ^{۵۳}

ولے دَوْلَتَمَندا ره دِست خالی رِبی کده.

او^{۵۴} خدمتگار خُو اسرائیل ره کومک کده

و رَحمت خُو ره دَ یاد اُورده،

امو^{۵۵} رقمیکه دَ بابه کلون مو

ابراهیم و اولاده شی وعده اَبَدی کدُ.

اوخته مریم تقریباً سه ماه دَ پیش اَلِیزابت مند و بعد ازو پس
دَ خانه خُو رفت.

تَوَلدِ یحییٰ

وخت زیدون اَلِیزابت رسید و او یگ باچه دَ دُنیا اُورد.

وختیکه همسایه ها و خانوار شی ای ره شنید که خُداوند

لُطف-و-مهربانی کُنه دَ حق ازوا کده، اونا دَ خوشحالی شی

شریک شد.

دَ روز هشتم قومای شی اَمَد تا نلغه ره ختنه کُنه و میخواست

که نام آته شی زکریا ره دَ سرِ ازو بیله. ^{۶۰} لیکن آبه شی جواب دده گُفت: ”نه، نام شی باید یحیی ایشته شنه.“

^{۶۱} اونا دَزُو گُفت: ”دَ قَومای تُو هیچ کس ای رقم نام ندره.“

^{۶۲} اوخته اونا سُون آته شی اشاره کد که او کُدم نام ره میخایه

دَ بله نلغه بیله. ^{۶۳} زکریا یگ تخته طلب کد و نوشته کد:

”نام شی «یحیی» آسته.“ پگ ازوا تعجب کد. ^{۶۴} فوری دان

زکریا واز شد و زبون شی دَ حرکت آمد؛ او دَ توره گُفتو شد و

خُدا ره ستایش کد.

^{۶۵} ترس دَ بله تمام باشنده های گرد-و-بر شی قرار گرفت و پگ

امزی توره ها دَ کوهستون یهودیه نقل موشُد. ^{۶۶} و هر کسی

که ای توره ها ره میشنید دَ دل خُو چورت زده مَوگُفت: ”ای

نلغه چی جور موشه؟“ چُون واقِعاً دِستِ خُداوند قد شی بُود.

پیشگویی زکریا

^{۶۷} اوخته زکریا آته یحیی پُر از روح اَلْقُدس شد و پیشگویی

کده گُفت:

۶۸ ”مُتَبَارِكُ بَادِ خُداوند-خُدایِ اِسْرَائِیلِ،

چراکه اُو دَ بِلِه قَوْمِ خُو نَظَرِ لُطْفِ کَدِه

و اُونَا رِه بَا زَخْرِیدِ کَدِه.

۶۹ اُو یِگِ نِجَاتِ دِهِنْدِه زورْتُو بَلْدِه مَو

از خَانَوَارِ خِدْمَتِگَارِ خُو دَاوُودِ بَالِه مُونِه.

۷۰ اُمُو رَقْمِ کِه اُو از دَانِ اَنْبِیایِ مُقَدَّسِ خُو

از قَدِیمِ کُفْتُدِ کِه

۷۱ مَو رِه از دِستِ دُشْمَنایِ مَو

و از دِستِ پَگِ کَسایِ کِه از مَو نَفَرَتِ دَرِه نِجَاتِ مِیدِیِه،

۷۲ تَاکِه دَ حَقِ بَابِه کَلُونایِ مَو لُطْفِ-و-مِهْرَبَانِیِ کُنِه

و وِعْدِه مُقَدَّسِ خُو رِه یَا دِ کُنِه.

۷۳ قَسْمِیِ رِه کِه قَدِ بَابِه کَلُونِ مَو اِبْرَاهِیمِ کَدِ،

که او مو ره از دِسْتِ دُشْمَنای مو نِجات بَدیه ^{۷۴}

تا مو بَتَنی او ره بَدُونِ ترس عِبادت کُنی

و دَ پاکی و عدالت دَ حُضُور شی ^{۷۵}

دَ تمامِ روزای عُمَر خُو خِدْمَت کُنی.

^{۷۶} و زکریا دَ یحییٰ کُفت:

”و تُو باچه مه، پیغمبرِ حضرتِ اعلیٰ کُفته موشی،

چراکه تُو پیشلونِ مَولا موری

تا راهِ شی ره تیار کُنی،

^{۷۷} تا خبرِ نِجات ره دَ قومِ شی بَدی،

که دَ وسیله بَخشِدونِ گناه های ازوا دَزوا عطا مونه.

^{۷۸} بخاطرِ رَحْمَتِ بے پایانِ خُدای مو

آفتو از عالمِ باله د بِلِه مو روشنی مونه،

تا د کسای روشنی بدیه^{۷۹}

که د تریکی و سایه مرگ ششته؛

و تا پایای مو ره د راهِ صلح-و-صفا هدایت کُنه.

^{۸۰} امو نلغه کته شد و صاحبِ روح قوی گشت. او تا روزِ ظاهر
شدون خو بلده قوم اسرائیل د بیابو زندگی موکد.

تولدِ عیسیٰ

۲ و ایطور شد که دمزو روزا از طرفِ آوغوستس قیصر
حکم شد که امپراطوری روم سرشماری شنه. ^۲ ای اولین
سرشماری بود که د زمانِ کورینیوس والی سوریه انجام شد.
^۳ و پگِ مردم د منطقه خو رفت تا ثبتِ نام شنه. ^۴ امزی خاطر
یوسف ام از آغیلِ ناصره جلیلیه د یهودیه د شارِ داوود که
بیت-لحم نام دشت رفت، چراکه او از خانوار و نبیره داوود
بود. ^۵ او رفت تا قد مریم نامزاد خو ثبتِ نام شنه و مریم

حامله بود. ^۶ وختیکه اونا د اونجی بود، زمان زیدون مریم

رسید ^۷ و او باچه اولباری خو ره د دنیا آورد. مریم او ره د

قنفاق پیچ کده د آخور خاوالجی کد، چراکه بلده ازوا د مسافر

خانه جای نبود.

چوپونو و ملایکه ها

^۸ د امزو منطقه چوپونو د دشت ها بود-و-باش دشت که د غیت

شاو از رمه خو نگاهوانی موكد. ^۹ دمزو غیت یگ ملایکه

خداوند بلده ازوا ظاهر شد و شکوه-و-جلال خداوند گرداگرد

ازوا ره روشو کد و اونا غدر ترس خورد. ^{۱۰} لیکن ملایکه دزوا

گفت: ”نترسید؛ اینه، ما دز شمو یگ خوشخبری کته آوردیم

که بلده خوشی پگ مردم آسته: ^{۱۱} امروز بلده شمو د شار

داوود یگ نجات دهنده پیدا شده که او مسیح و مولا آسته.

^{۱۲} نشانی بلده شمو ای آسته که نلغه ره د قنفاق پیچ شده و د

منه آخور پیدا مونید.“

^{۱۳} و بے بلغه قد امزو ملایکه یگ لشکر آسمانی ظاهر شد که

خدا ره ستایش کده موگفت: ^{۱۴} ”خدا ره د بلندترین جای عالم

باله جلال باد و د زوی زمی صلح-و-سلامتی د بین کسای که

^{۱۵} وختیکه ملایکه ها از پیش ازوا د آسمو رفت، چوپونو قد یگدیگه خو گُفت: ”بیید که د بیت-لحم بوری و امی چیز ره که رُخ دده بنگری، امی چیز ره که خداوند مو ره از شی باخبر کده.“ ^{۱۶} پس اونا دَویده دَویده رفت و مریم و یوسف ره پیدا کد و نلغه د منه آخور خاو بُود. ^{۱۷} وختیکه اونا نلغه ره دید، اونا بُر شده تورای ره که د باره نلغه دزوا گُفته شُد، تیت کد. ^{۱۸} و هر کس د باره چیزی که چوپونو موگُفت میشنید، حیرو مومند. ^{۱۹} مگم مریم پگ امزی تورا ره د پیش خو نگاه کده د باره شی د دل خو فکر موکد. ^{۲۰} اوخته چوپونو پس د جای خو رفت و خدا ره بخاطر تمام چیزای که شنیدد و دیدد، حمد-و- ثنا موگُفت. چون امو رقم که دزوا گُفته شُد، امو رقم بُود. ^{۲۱} وختیکه هشت روز پوره شد، زمان ختنه شدون نلغه رسید و نام ازو عیسی ایشته شد، امو نام که ملایکه پیش از قرار گرفتون شی د رحم مریم د بله ازو ایشته شد.

بُردونِ عیسیٰ دَ خانِه خُدا

^{۲۲} وختیکه زمانِ پاک شُدونِ ازوا دَ مُطابقِ شریعتِ موسیٰ
رسید، یوسف و مریم نلغه ره دَ اورشلیم اُورد تاکه او ره دَ
خُداوند تقدیم کنه. ^{۲۳} چُون دَ شریعتِ خُداوند نوشته شُده: ”هر
باچه اولباری که پیدا موشه وَقِفِ خُداوند خنده موشه.“
^{۲۴} امچنان اونا امدد تا یگ قربانی دَ مُطابقِ چیزی که دَ
شریعتِ خُداوند گفته شُده تقدیم کنه، یعنی یگ جوړه قُمری یا
دُو چوچه کوتر.

^{۲۵} دَمزُو زمان دَ اورشلیم یگ شخص دَ نامِ شِمعون زندگی
مُوکد. او یگ آدمِ عادِل و پرهیزگار بُود و دَ اِنْتِظارِ نِجاتِ
اسرائیل بُود و روحِ اَلْقُدس دَ بله ازو قرار دشت. ^{۲۶} روح
اَلْقُدس بلده ازو معلومدار کُدد که تا وختی او مسیحِ خُداوند
ره ننگره، نَمومره. ^{۲۷} اوخته شِمعون دَ هِدایتِ روحِ اَلْقُدس دَ
خانِه خُدا امد و غَیتیکه یوسف و مریم عیسیٰ یعنی نلغه ره دَ
داخل اُورد تا کارای ره که رسمِ شریعت بُود، بلده شی پوره
کنه، ^{۲۸} شِمعون نلغه ره دَ بغل خُو گِرِفت و خُدا ره ستایش کده
گُفت:

۲۹ "آی خُداوند، آلی دَ خِدْمَتِگَارِ خُو دَ مُطَابِقِ تَوْرِهِ خُو

اِجازه رِفْتو ازی دُنیا ره دَ آرامی میدی،

۳۰ چراکه چیمای مه نجات تُو ره دید،

۳۱ اُمُو نِجات ره که تُو دَ حُضُورِ تمامِ قَوْمِ ها آماده کدے،

۳۲ نُوری ره که بلده مِلَّتِ ها حَقِیْقَتِ ره بَرَمَلَا مُونه

و شِکوه-و-جِلالِ قَوْمِ تُو اِسْرَائِیلِ اَسْتَه."

۳۳ آته و آبه نِلْغِه از توراى که دَ باره شی کُفْتَه شُد حَیرو مَند.

۳۴ اوخته شِمْعون اونا ره بَرکت دَد و دَ آبه شی مَرِیْمِ کُفْت:

"اینه، ای نِلْغِه مُقَرَّر شُدِه تا سَبَبِ اُفْتَدُو و بِلند شُدونِ غَدَر

کسا دَ اِسْرَائِیلِ بَشَه و یگ نشانی که قد شی مُخَالِفَتِ مُوشه

۳۵ تا فِکْرِ های دِلِ غَدَر کسا بَرَمَلَا شُنَه؛ و غَمِ رَقْمِ شَمَشِیرِ قَلْبِ

از تُو ره ام پاره مُونه."

۳۶ دَ اُونجی یگ خاتو بُود که حَنَا نام دَشْت و نَبِیْه بُود. اُو دُخْتِرِ

فَنُویِلِ از طایفه اَشِیرِ بُود و غَدَر سالخورده شُدُد. اُو بعد از

توی خُو مُدَّت هفت سالِ قد شُوی خُو زندگی کُدُد^{۳۷} و بعد ازو
تا سِنِ هشتاد و چار سالگی بیوه مندُد. اُو هرگز از خانه خُدا
دُور نَمُوشُد، بلکه شاو و روز قد دُعا و روزه عِبادت مُوکد.
^{۳۸} دَمَزو وخت حَنَا ام دَ پیشِ ازوا اَمده خُدا ره شُکر کد و دَ باره
نلغه قد پگِ کسای که اِنْتَظارِ نِجاتِ ره دَ اورشَلیم میکشید
توره کُفت.

^{۳۹} وختی یوسُف و مریمِ تمامِ چیزا ره دَ مُطابِقِ شَرِبعَتِ خُداوند دَ
جای اُورد، اونا پس دَ جَلِیلِیه دَ شارِ خودون خُو اَمَد، یعنی دَ
ناصِرِه. ^{۴۰} اُمو نلغه کُته شُده قوی شُد. اُو پُر از حِکمت بُود و
فَیضِ خُدا دَ بِلَه شی بُود.

عیسای دوازده ساله دَ اورشَلیم

^{۴۱} آته و آبه عیسی هر سال دَ وختِ عَیدِ پَصَحِ دَ اورشَلیم
مورَفَت. ^{۴۲} غَیْتیکه عیسی دوازده ساله شُد، پگِ ازوا مُطابِقِ
رَواجِ خُو بِلدِه عَیدِ دَ اورشَلیم رَفَت. ^{۴۳} وختیکه روزای عَیدِ تیر
شُد اونا پس رَبی شُد، اُمو باچه، یعنی عیسی دَ اورشَلیم مَند،
لیکن آته و آبه شی ازی توره بے خبر بُود. ^{۴۴} اونا گمان مُوکد
که عیسی دَ بَینِ قافلِه مَوجُود اَسته، امزی خاطر اونا تَقْرِیباً

یگ روزه راه ره سفر کد، ولے بعد ازو دَ بَینِ قوما و دوستای
خو دَ طلبِ ازو بُر شد. ^{۴۵} وختیکه عیسیٰ ره پیدا نَتَنِست، اونا
بلده پالیدونِ ازو پس دَ اورشلیم رفت. ^{۴۶} بعد از سه روز او ره
دَ خانه خدا پیدا کد که دَ مینکلِ معلما ششتد و دَ تورای ازوا
گوش میدد و ازوا سوال موكد. ^{۴۷} هر کسی که تورای شی ره
گوش موكد از پی بُردو و از جواب های شی خيرو مومند.
^{۴۸} وختیکه آته و آبه شی عیسیٰ ره دَ اونجی دید تعجب کد و
آبه شی دزو گفت: ”باچه مه، تو چرا ای کار ره کدی؟ توخ
کو، ما و آته تو پریشان شده تو ره چیقس طلب کدے.“

^{۴۹} عیسیٰ دزوا گفت: ”چرا شمو مَره طلب موكدید؟ آیا شمو
نمیدنستید که ما باید دَ خانه آته خو بشم؟“ ^{۵۰} لیکن توره ره
که دزوا گفت اونا پی نبرد. ^{۵۱} پس او قد ازوا رَبی شد و دَ
ناصره آمد و ازوا اطاعت موكد. و آبه شی پگِ ازی توره ها
ره دَ دلِ خو نگاه موكد. ^{۵۲} عیسیٰ دَ حکمت و قد-و-قامت رُشد
موكد و امچنان دَ حاصل کدونِ رضای خدا و مردم.

۳ دَ سالِ پوزدهُمِ حُكمرانى تَيبريُس قيصر، دَ وختيکه

پُنطِيوس پيلاطُس والى ولايتِ يهوديه بُود و هيروديس حُكمرانِ
جليليه، برار شى فيليپس حُكمرانِ ايتُوريه و منطِقَه تراخونيتس
و ليسانياس حُكمرانِ آييلين^۲ و اناس و قيافا پيشوايونِ بزرگ،
كلامِ خدا دَ يحيى باچه زكريا دَ بيابو نازل شد. ^۳ اوخته او دَ
تمامِ منطِقَه گرد-و-برِ دريائى اُردُن رفته غُسلِ تعميد ره اعلان
مُوكد كه مردُم توبه كُنه تا كُناهاى ازوا بخشيده شُنه. ^۴ اُمُو
رقم كه دَ كتابِ توره هاى اشعيا نبى نوشته شُده:

”آوازِ كسى كه دَ بيابو چيغ زده مُوكيه:

’راه ره بلده خُداوند آماده كُنيد

و راهِ روى شى ره راست-و-سيده كُنيد،

^۵ هر قول پُر مُوشه،

هر كوه و تپه اوار مُوشه،

راه های کج راست موشه،

و جای های پخش-و-بلند یگ برابر موشه.

۶ و تمام بشر نجاتِ خدا ره مینگره. ”

۷ اوخته یحییٰ د جمعیتِ مردمی که بلده غسلِ تعمید د پیش شی امدد گُفت: ” او اولادای تیرمارا! کی دز شمو اخطار دد که از غضبی که آمدنی یه دوتا کنید؟^۸ پس ثمری بدید که لایقِ توبه بشه و شروع کده قد خود خو نکید که، ابراهیم بابه کلون مویه؛^۹ چون ما دز شمو موگم که خدا میتنه امزی سنگا بلده ابراهیم اولاده پیدا کُنه. حتی امی آلی، تیشه د ریشه درختا ایشته شده؛ پس هر درختِ که ثمرِ خوب ندیه، قطع شده د آتش پورته موشه. ”

۱۰ جمعیتِ مردم از شی پُرسان کد: ” پس مو چی کار کنی؟ ”

۱۱ یحییٰ د جوابِ ازوا گُفت: ” کسی که دو پیرو دره، قد کسی که هیچ ندره تقسیم کُنه؛ و کسی که نان دره ام امی رقم کُنه. ”

۱۲ مالیه‌گیرا ام بلده غُسلِ تعمید امدد. اونا ازو پُرسان کد:

”اُستاد، مو چیز کار کنی؟“

۱۳ یحییٰ دزوا گُفت: ”از چیزی که د بِلِه شمو امر شده، کلو تر

نَگیرید.“

۱۴ عسکرا ام از شی پُرسان کده گُفت: ”و مو چیز کار کنی؟“

اُو دزوا گُفت: ”از هیچ کس زورگیری نکنید و نه ام د بِلِه

کس تَهْمَتِ ناحق کنید، بلکه د تَنخای خُو قِناعت کنید.“

۱۵ د حالیکه مردُم پُر از اُمید بود و د دِل خُو د باره یحییٰ

چورت میزد که آیا او مسیح آسته یا نه، ^{۱۶} یحییٰ د جواب پگ

ازوا گُفت: ”ما شمو ره قد آو غُسلِ تعمید میدم، ولے یگ

کس مییه که از مه کده قُدرتمند آسته و ما حتی لایق شی ره

نَدَرُم که بندِ چپلی شی ره واز کُتم. اُو شمو ره قد روح اَلْقُدس

و آتِش تعمید میدیه. ^{۱۷} شاخی ازو د دِست شی آسته تا

خرمونجوی خُو ره پاک کده گندُم ره د دِی خانِه خُو ذخیره کُنه،

ولے کاه ره د آتِشِ کُل ناشدنی دَر میدیه.“

۱۸ پس یحییٰ قد نصیحت های کلو خوشخبری ره د مردُم اِعلان

مُوكد. ^{۱۹} ليكن هيروديس حُكرمان كه بخاطر هيروديا خاتون
برار خو و بخاطر تمام شرارت هاي ديگه كه كدد، از طرف
يحيي سرزنش شد، ^{۲۰} او اي ره ام د تمام شرارت هاي خو
إضافه كد كه يحيي ره د بندي خانه آندخت.

يحيي عيسي ره غُسلِ تعميد ميديه

^{۲۱} يگ روز وختي كه تمام مردم غُسلِ تعميد گرفتند، عيسي ام
غُسلِ تعميد گرفت و د غيتي كه دُعا مُوكد آسمو شق شد ^{۲۲} و
روح القدس د شكل يگ كوتر د بله ازو نازل شد. اوخته يگ
آواز از آسمو آمده گُفت: "تو باچه دوست-دشتني مه آستي كه
از تو خوش-و-راضی آستم."

شجره نامه عيسي

^{۲۳} و عيسي تقريباً سي ساله بود كه خدمت خو ره شروع كد.
او د گمان مردم باچه يوسف بود و يوسف باچه ايلي، ^{۲۴} باچه
مَتَات، باچه لاوي، باچه ملكي باچه ينای باچه يوسف ^{۲۵} باچه
مَتَاتِيَّاس باچه آموس باچه ناحوم باچه حِسلِي باچه نَجِّي ^{۲۶} باچه
مَخَث باچه مَتَاتِيَّاس باچه شَمْعِي باچه يوسخ باچه يودا ^{۲۷} باچه

یوحنّا باچه ريسا باچه زروبابيل باچه شألتييل باچه نيري ^{۲۸} باچه
 ملكي باچه ادي باچه قوسام باچه ايلمادام باچه عير ^{۲۹} باچه
 يوشع باچه العازار باچه يوريم باچه متات باچه لاوي ^{۳۰} باچه
 شمعون باچه يهودا باچه يوسف باچه يونان باچه ايلياقيم
^{۳۱} باچه مليا باچه مينان باچه متاتا باچه ناتان باچه داوود
^{۳۲} باچه يسي باچه عوبيد باچه بوغز باچه سلمون باچه نحشون
^{۳۳} باچه عميناداب باچه آرام باچه حصرون باچه فارص باچه
 يهودا ^{۳۴} باچه يعقوب باچه اسحاق باچه ابراهيم باچه تارح باچه
 ناحور ^{۳۵} باچه سيروج باچه رعو باچه فالج باچه عبر باچه صالح
^{۳۶} باچه قينان باچه ارفكشاد باچه سام باچه نوح باچه لامك
^{۳۷} باچه متوشالحي باچه حنوخ باچه يارد باچه مهلل ايل باچه
^{۳۸} قينان باچه انوش باچه شيث، باچه آدم؛ و آدم از خدا بود.

عيسىٰ بله وسوسه هاي شيطو کامياب موشه

۴ عيسىٰ پُر از روح القدس از دريای اُردُن پس آمد و د
 وسيله روح القدس د بيابو هدايت شد ^۲ و د اونجی مدت چل
 روز شيطو او ره وسوسه كد. او دزی مدت هيچ چيز نخورد و
 امو روزا كه آخر شد، او گشنه شد.

۳ اوخته ابلیس دزُو کُفت: ”اگه تُو باچه خُدا اَسْتی دَ امزی
سنگ بُگی که نان جور شُنه.“

۴ عیسی دَ جوابِ ازُو کُفت: ”دَ کلامِ خُدا نوِشته شُده که
’انسان تنها دَ وسیله نان زنده نییه.‘“

۵ بعد ازُو ابلیس اُو ره دَ یگ بلندی بُرده دَ یگ لحظه تمام
مَمَلکَتای دُنیا ره دزُو نِشو دَد ۶ و کُفت: ”پگِ امزی قُدرت ها
و شان-و-شوکتِ ازیا ره دز تُو میڈم، چراکه دز مه دده شُده، و
ما دَ هر کسی که دل مه شُنه میڈم. ۷ پس اگه تُو مَره سَجده
کنی پگ شی از تُو موشه.“

۸ لیکن عیسی دَ جواب شی کُفت: ”نوِشته شُده که، ’خُداوند،
خُدای خُو ره سَجده کُو و تنها اُو ره عِبادت کُو!‘“

۹ اوخته ابلیس اُو ره دَ اورشَلیم بُرده دَ بلندی خانِه خُدا
ایستلجی کد و دزُو کُفت: ”اگه تُو باچه خُدا اَسْتی خود ره از
اینجی تا پورته کُو، ۱۰ چُون نوِشته شُده که

’اُو دَ باره از تُو دَ ملایکه های خُو حُکم مونه

تا اونا از تو حفاظت كنه'

۱۱
و

'اونا تو ره د دستای خو ميگيره،

نشنه كه پای تو د كدم سنگ دكه كنه."

۱۲ ليكن عيسى د جواب شي كفت: "كفته شده كه، 'خداوند،
خداي خو ره آزمایش نكو!"

۱۳ وختيکه پگ و سوسه های ابليس تامو شد او تا يگ مدت از
عيسى دور شد.

عيسى د منطقه جليليه

۱۴ و عيسى د قدرت روح القدس پس د جليليه آمد و خبر د
باره ازو د تمام امزو منطقه تيت شد. ۱۵ او د عبادت خانه های
ازوا تعليم ميدد و پگ او ره تعريف-و-توصيف موكد.

مردمِ ناصِرِه عیسیٰ ره رد مونه

^{۱۶} وختی او د ناصِرِه، دمزو جای که کته شدد، آمد، او د
مطابقِ عادت خو د روزِ آرام د عبادت خانه رفت و ایسته شد
که کلامِ خدا ره بخانه. ^{۱۷} اوخته طومارِ اِشعیا نبی دزو دده شد
و او طومار ره واز کده امو جای ره پیدا کد که نوشته یه:

^{۱۸} ”روح خداوند د بله ازمه قرار دَره،

چراکه او مَره مَسَح کده

تا بلده غریبا خوشخبری بدم.

او مَره ریی کده تا آزادی ره بلده اَسیرا

و بینایی ره بلده کورا اعلان کنم،

مظلوما ره از شرِ ظالما خلاص کنم

^{۱۹} و سالِ لطف-و-مهربانی خداوند ره اعلان کنم.”

^{۲۰} بعد ازو طومار ره لوله کده د خادمِ عبادت خانه دد و ششت

که وَعَظْ کنه. تمامِ کسای که دَ مَنه عِبَادتِ خانه بُود چیمای

خُورِه دَ عیسیٰ دُوخْتد^{۲۱} و اُو توره خُورِه شُرُوع کده دَزوا

گُفت: "اِمروز ای پیشگوی پوره شُدِه دَ گوشای شُمو رَسید."

^{۲۲} تمامِ مردُم تعریف-و-توصیف شی ره مُوکد و از تورای

پُرفیضی که از دان شی بُر مُوشد حیرو مندُد و مُوگُفت: "ایا

ای باچه یوسُف نییه؟"

^{۲۳} عیسیٰ دَزوا گُفت: "شُمو حتماً ای مَثَل ره دَ بله ازمه مُوگید

که 'او طیب، تُو خود خُورِه شفا بدی!' و ام مُوگید که

'چیزای ره که مو شنیدے که تُو دَ کفرناحوم کدے، دَ اینجی ام

کُو، دَ آغیلِ خود خُو!' "^{۲۴} و عیسیٰ گُفت: "ما حقیقت ره دَز

شُمو مُوگم، هیچ پیغمبر دَ منطقه خود خُو قبول نَشده. ^{۲۵} و

یگ حقیقت دیگه ره ام دَز شُمو مُوگم، دَ دَورونِ ایلاس پیغمبر

عَدْر خاتونوی بیوه دَ سرزمینِ اسرائیل بُود، دَ امزُو غیتیکه

آسمو سه و نیم سال بسته شُدِه بارش نکد و قحطی سخت

تمامِ سرزمی ره گُرفت. ^{۲۶} مگم ایلاس دَ پیشِ هیچ کدَم ازوا

نَرفت جُز دَ پیشِ یگ خاتونِ بیوه دَ صَرفَت دَ مُلکِ صیدون.

^{۲۷} و امی رقم دَ زمانِ اَلیشع پیغمبر عَدْر نفرای کولی گُرفته دَ

اسرائیل بُود، ولے هیچ کدَم ازوا پاک نَشد بَغیر از نعمان

^{۲۸} اوخته تمام کسای که دَ مَنِه عِبَادَتِ خانِه بُود از شَنِیدونِ
 امزی تورا غَدِر قار شُد ^{۲۹} و باله شُدِه عیسی ره از شار بُر کد
 و او ره دَ شِیخی تِپِه که شارِ ازوا دَ بِلِه شی آباد شُدُد بُرد،
 تاکه او ره از اُونجی تا پورته کنه. ^{۳۰} لیکن او از مینکلِ ازوا
 تیر شُد و رفت.

عیسی یگِ آدمِ جندی ره شفا میدیه

^{۳۱} بعد ازو عیسی تا شُدِه دَ کَفَرناحوم که یکی از شارای جلیلیه
 آسته رفت، و اونا ره دَ روزِ آرام دَ عِبَادَتِ خانِه تعلیم دَد.
^{۳۲} مردُم از تعلیم شی حیرو مند، چراکه تورای شی پُر قُدْرَت
 بُود. ^{۳۳} دَ امزُو غَیْت دَ عِبَادَتِ خانِه یگِ آدمِ جندی بُود که
 روح ناپاک دَشت و او قد آوازِ بلند چیغ زده گُفت: ^{۳۴} ”آی
 عیسی ناصری! قد ازمو چی غَرَضِ دَری؟ آیا اَمَدِ که مو ره
 نابُود کُنی؟ ما تُو ره مینَخِشُم که تُو کی آستی. تُو اَمُو مُقَدَّسِ
 خُدا آستی.“ ^{۳۵} لیکن عیسی دَ بِلِه ازو هِیَبَتِ کده گُفت: ”چپ
 بَشی و ازو بُر شو!“ اوخته جن او آدم ره دَ پیشِ رُوی ازوا دَ
 زمی اَندخت و بِدُونِ ازی که دَزُو ضَرَرِ بَرَسَنه از شی بُر شُد.

^{۳۶} اونا پگ شی حیرت زده شده قد یگدیگه خو موگفت: ”ای چی رقم توره آسته؟ او قد قدرت و اختیار د ارواح ناپاک حکم مونه و اونا بر موشه؟“ ^{۳۷} و خبر ازو د هر جای امزو منطقه تیت شد.

شفا ددون ناجورا

^{۳۸} عیسی بعد از بر شدو از عبادت خانه د خانه شمعون رفت و خسر مادر شمعون سخت تو کدد. پس اونا از عیسی خواهش کد که او ره شفا بدیه. ^{۳۹} اوخته عیسی د بله سر شی آمده د بله تو هیبت کد و تو او ره ایله کد. او فوری باله شد و د خدمت ازوا مشغول شد.

^{۴۰} بعد از آفتو ششتو، پگ کسای که نفرای ناجور دشت و امو ناجورا د مرض های رقم رقم گرفتار بود، اونا ره د پیش عیسی آورد و او دستای خو ره د بله هر کدم ازوا ایشته اونا ره شفا دد. ^{۴۱} و جنیات ام د امر عیسی از غدر کسا بر موشد و چیغ زده موگفت: ”تو باچه خدا آستی!“ لیکن عیسی د بله ازوا هیبت موکد و نمی ایشته که توره بگیه، چون جنیات میدنست که او مسیح آسته.

عیسی دَ دِیگه جای ها تعلیم میدیه

^{۴۲} دَ غَیتِ روز واز شُدو عیسی بُر شُدِه دَ یگ بیابو رفت.

اوخته مردُم دَ طلبِ ازو بُر شُد و غَیتیکه دَ پیشِ ازو رسید، اونا

اُو ره شَلَه شُد که از پیشِ ازوا نَرَوِه. ^{۴۳} و لیکن عیسی دَ زوا

گُفت: ”ما خوشخبری دَ باره پادشاهی خُدا ره دَ دِیگه شارا ام

باید اعلان کنَم، چراکه ما بلده امزی مقصد رَی شُدیم.“

^{۴۴} امی رقم اُو دَ عبادت خانه های یهودیه تعلیم میدد.

یارای اوّلِ عیسی مسیح

۵ ^۱ یگ روز که عیسی دَ لبِ بَندِ گَنیسارتِ ایسته بُود، مردُم

تُشه-و-تيله كده دَ گِرد شی جم شُد تا کلامِ خُدا ره گوش کنه.

^۲ دَ امزُو غَیتِ عیسی دُو کِشتی دَ لبِ بَندِ دید که ماهی گیرا از

مَنِه شی بُر شُدُد و تور های خُو ره مُوشُشت. ^۳ پس اُو دَ یکی

امزُو کِشتی ها که از شِمعون بُود، سوار شُد و از اُو خاهش کد

که کِشتی ره یگ کم وَری از لبِ بَندِ دُور کنه. بعد ازو تاه

شُشت و از مَنِه کِشتی دَ مردُم تعلیم دَد. ^۴ وختیکه توره های خُو

ره خلاص کد دَ شِمعون گُفت: ”کِشتی ره سُونِ چُقُوری آو بُر

و تور های خُو ره بَلدِه ماهی گیری دَ آو بِنْدَزید. ”^۵ شِمعون دَ جواب شی گفت: ”اُستاد، مو تمامِ شاو زَحمت کشیدی، لیکن هیچ چیز گِرِفته نَتِنستی. مگم آلی که تُو مَوگی، اینه، ما تور ها ره دَ آو میندزم.“

^۶ وختیکه اونا ای کار ره کد، غدر کلو ماهی گرفت، دَ اندازه که نزدیک بُود تور های ازوا پاره شنه. ^۷ اوخته اونا سُون همکارای خُو که دَ کِشتی دیگه بُود، اشاره کد تا آمده اونا ره کومک کنه. پس اونا آمد و هر دُو کِشتی ره پُر کد، دَ اندازه که کِشتی ها نزدیک بُود غرق شنه. ^۸ وختیکه شِمعون پتُرس ای مُعجزه ره دید دَ پایای عیسی اُفتده گفت: ”یا مولا! از مه دُور شو، چراکه ما آدم گناه کار اَسْتَم.“ ^۹ چُون اُو و کسای که قد شی بُود از تعدادِ کَلونِ ماهیای که گِرِفْتد حیرت زده شُدُد. ^{۱۰} و یعقوب و یوحنا باچه های زیدی که همکارای شِمعون بُود، ام خیر و مندُد. اوخته عیسی دَ شِمعون گفت: ”ترس نَخور! ازی بعد دَ جای ماهی مردُم ره میگیری.“ ^{۱۱} پس اونا کِشتی ها ره دَ خُشکی اُورده تمام چیزا ره ایله کد و از پُشت عیسی رَی شُد.

شفای یگِ آدمِ کولی

^{۱۲} یگ روز وختیکه عیسی د یکی از شارا بُود، د اُونجی یگ آدم بُود که او ره کاملاً کولی گرفتد. او آدم امی که عیسی ره دید، رُوی د خاک اُفتد و عُذر-و-زاری کده گُفت: ”یا مولا، اگه تُو بخواهی، میتنی مَره پاک کنی.“ ^{۱۳} عیسی دِست خُو ره دراز کد و د بِلَه شی ایشته گُفت: ”ما میخایم؛ پاک شو.“ فوری مَرَضِ کولی او ره ایله کد. ^{۱۴} و عیسی دَزُو حُکم کده گُفت: ”د هِیچ کس چیز نگی، بلکه رفته خود ره د پیشوا نشو بدی و بلده پاک شُدون خُو هدیه ره که موسی امر کده، تقدیم کو تا بلده پگ یگ شاهدی بشه که پاک شُدے.“

^{۱۵} ولے خبرِ عیسی دِیگه ام کلوتر تیت شُد، د اندازه که مردُمای کلو جم مُوشد تا تورای شی ره گوش کنه و از ناجوری های خُو شفا پیدا کنه. ^{۱۶} لیکن عیسی د بیابو مورفت و دُعا مُوکد.

جور شُدونِ یگِ آدمِ شل

^{۱۷} یگ روز وختیکه عیسی تعلیم میدد و فریسیا و عالمای دین

از تمام آغیلای جلیلیه و یهودیه و از اورشلیم آمده د اونیجی

ششتد و قدرت خداوند بلده شفای ناجورا قد عیسی بود،

۱۸ بے بلغه چند نفر یگ آدم فلج ره د بله یگ جاگه گرفته

اورد. اونا کوشش کد که او ره داخل بیره و د پیش عیسی

بیله، ۱۹ مگم از خاطر جمعیت مردم هیچ راه پیدا ننتست که او

ره داخل بیره. اوخته اونا د بله بام بر شد و مریض ره قد جاگه

شی از بین خشت ها د مینکل جای د پیش عیسی تاه کد.

۲۰ وختیکه عیسی ایمان ازوا ره دید، د مریض گفت: "ای

مرد، گناه های تو بخشیده شد." ۲۱ اوخته عالمای دین و

فریسیا قد یگدیگه خو گفت: "ای کی آسته که کفرگویی

مونه؟ کی میتنه گناه ها ره ببخشه غیر از خدا و بس؟"

۲۲ عیسی فکر های ازوا ره پی برده د جواب ازوا گفت: "چرا

ای رقم فکر ها ره د دل های خو جای میدید؟ ۲۳ کدم شی آسو

آسته: آیا گفتون ازی که، 'گناه های تو بخشیده شد' یا گفتون

ازی که، 'باله شو و راه بورو؟' ۲۴ لیکن تا بدنید که «باچه

انسان» قدرت-و-اختیار بخشیدون گناه ها ره د روی زمی دره،

بنگرید که چیز کار مونم." و عیسی د امزو آدم فلج گفت:

"تو ره موگم: 'باله شو و جاگه خو ره گرفته خانه خو

بورو!'" ۲۵ و او د پیش روی ازوا دستی باله شد و جاگه ره که

د بِلَه شى خاو بُود گِرِفَت و خُدا ره حمد-و-ثنا گُفته طرفِ خانِه
خُو رفت. ^{۲۶} پگ ازوا حَيرو مَنده خُدا ره ستايش كد د حالِيكه
ترس خوردُود و مَوگُفت: "امروز چيزاي عَجيب-و-غريب ره
ديدى."

لاوى ماليه گير يار عيسى موشه

^{۲۷} بعد ازو عيسى ازونجى بُر شُده يگ ماليه گير ره ديد كه
لاوى نام دشت و د جاي ماليه گِرفتو شِشتُود. عيسى دزو
گُفت: "از پُشتِ ازمه بيه." ^{۲۸} و او باله شُده تمامِ چيز ره ايله
كد و از پُشتِ عيسى ربي شُد. ^{۲۹} اوخته لاوى د خانِه خُو يگ
مهمانى كنه بلده عيسى گِرفت و يگ جم كنه ماليه گيرا و
مردُمای ديگه ام قد ازوا د سرِ دسترخو شِشتُود. ^{۳۰} پس فرېسيا
و عالمای دينِ ازوا د بِلَه ياراي عيسى نِق نِق كده گُفت: "چرا
شمو قد ماليه گيرا و گناه كارا مُوخوريد و وُچى مُونيد؟"
^{۳۱} عيسى د جوابِ ازوا گُفت: "كساي كه جور آسته د طبيب
ضُرورتِ ندره، بلكه كساي كه ناجور آسته د طبيبِ ضُرورتِ
دره. ^{۳۲} ما نَمديم كه مردُمای عادل ره دعوت كنم، بلكه آمديم
كه گناه كارا ره بلده توبه دعوت كنم."

^{۳۳} اوخته اونا د عیسیٰ گُفت: ”شاگردای یحییٰ اکثرأ روزه

میگیره و دُعا مونه و پیروای فریسیا ام امی رقم مونه، لیکن

یارای ازتو همیشه موخوره و وچی مونه.“ ^{۳۴} عیسیٰ د مَثَل

دزوا گُفت: ”آیا میتنید مهمونای توی خانه ره تا وختیکه داماد

قد ازوا آسته وادار کنید که روزه بگیره؟“ ^{۳۵} ولے روزای مییه

که داماد از وا گِرِفْتِه موشه؛ اوخته دَمَزُو روزا اونا روزه

میگیره.“

^{۳۶} او اینی مَثَل ره ام دزوا گُفت: ”هیچ کس کالای نو ره چک

نمونه که یگ ٹوٹه شی ره گِرِفْتِه د کالای کهنه پینه کنه؛ اگه

نه کالای نو پاره موشه و ٹوٹه ره که از کالای نو گِرِفْتِه ام قد

کهنه جور نمییه.“ ^{۳۷} و امی رقم هیچ کس شراب تازه ره د

مَشک های کهنه شیو نمونه. اگه بُکنه، شراب تازه مَشک ها

ره ترقنده لَوُو موشه و مَشک ها ضایع موشه.“ ^{۳۸} پس شراب

تازه باید د مَشک های نو ذخیره شنه.“ ^{۳۹} هیچ کس بعد از

خوردون شراب کهنه، شراب نو نمیخایه، چون او مَوگه:

’کهنه خُوبتر آسته.“

۶ دَ یِگ رُوزِ آرَام عِیْسِیٰ اَز مَنِه کِشْت هَای گَنْدَم تِیر مُوشْد و یارای شی خوشه هَای گَنْدَم رِه کَنْدِه دَ قَفِ اَلْغِه خُو مُومَلِید و مُوخورد. ^۲ اوخته بعضی از فریسیا گُفت: ”چرا کاری رِه مُونید که انجام دَدون شی دَ رُوزِ آرَام رَوا نِییه؟“ ^۳ عِیْسِیٰ دَ جَوَابِ اَزوا گُفت: ”آیا شُمو نَخانْدید که داوود چیز کار کد زمانیکه خود شی و رَفِیقای شی گُشنه بُوْد؟“ ^۴ او دَ خانِه خُدا داخِل شُد و نانِ تَقْدِیم شُدِه رِه گِرِفْتِه خورد و دَ رَفِیقای خُو ام دَد، نانی رِه که خوردون شی بَلدِه هِیچ کس رَوا نِییه بَغَیر از پِیشوايو. ^۵ ”و او اِدامه دَدِه دَزوا گُفت: «باچه اِنسان» صَاحِبِ رُوزِ آرَام اَسْتِه.“

عِیْسِیٰ بَسْم دَ رُوزِ آرَام شِفا مِیدِیه

۶ دَ یِگ رُوزِ آرَام دِیگِه عِیْسِیٰ دَ عِبَادَت خانِه داخِل شُد و دَ تَعْلِیم دَدو شُرُوع کد. دَ اُونجی یِگ آدم بُوْد که دِسْتِ رَاسْت شی خُشک شُدُد. ^۷ عَالِمای دِین و فَرِیسیا نَظَر شی دَ عِیْسِیٰ بُوْد تا بِنگرِه که او دَ رُوزِ آرَام شِفا مِیدِیه، یا نَه، چُون اونا مِیخَاسْت یِگو رَاه پِیدا کدِه او رِه مَلامَت کَنِه. ^۸ لِیکن عِیْسِیٰ

فکر های ازوا ره پی بُرد و دَ آدمِ دِست خُشک شُدِه گُفت:

”باله شو و دَ مینکل جای ایسته شو.“ او باله شُدِه ایسته شُد.

^۹ اوخته عیسی دَزوا گُفت: ”از شُمو یگ سوال مُونم: آیا دَ روزِ

آرام نیکی کدو رَوا آسته یا بدی کدو، نجات دَدونِ جان یا

نابود کدون شی؟“ ^{۱۰} بعد ازو چار طرف خُو سُون پگِ ازوا

توخ کد و دَزو آدم گُفت: ”دِست خُو ره دِراز کُو.“ او دِراز کد

و دِست شی جور شُد. ^{۱۱} لیکن اونا سخت قار شُد و قد

یگدیگه خُو گُفت: ”قد عیسی چیز کار کنی؟“

دوازده رسُولِ عیسی

^{۱۲} دَ یکی امزُو روزا عیسی بلده دُعا کدو دَ کوه رفت و امُو

شاو ره دَ عبادت-و-دُعا دَ حُضُورِ خُدا تیر کد. ^{۱۳} وختیکه روز

شُد، او پیرِوای خُو ره دَ پیش خُو کوی کد و از مینکلِ ازوا

دوازده نفر ره اِنِتخاب کده اونا ره «رسُول» لقب دَد که اینیا

بُود: ^{۱۴} شِمعون که عیسی نام شی ره «پترُس» اِیشت،

آندریاس برارِ شِمعون، یعقوب، یوحنا، فیلیپس، برتولما،

^{۱۵} متی، توما، یعقوب باچه حلفی، شِمعون مشهور دَ غَیرتی،

^{۱۶} یهودا باچه یعقوب و یهودای اسخربوطی که امی نفر عیسی

ره دَ گیر دَد.

^{۱۷} عیسیٰ قد ازوا از کوه تیلو آمده دَ یگ جای اوار ایسته شُد.

تعدادِ کلونِ پیروای شی و یگ جمعیتِ کُته مردُم که از تمامِ یهودیه و اورشلیم و از ساحلِ صُور و صیدون آمدُد، دَ اُونجی ایسته بُود. ^{۱۸} اونا آمدُد که تورای ازو ره گوش کنه و از مَرَضِ های خُو شفا پیدا کنه. کسای که بخاطرِ ارواحِ ناپاک دَ عذابِ بُود، اونا جور شُد. ^{۱۹} و پگِ مردُم کوششِ مُوکد که دَ عیسیٰ دَست بزنه، چُون ازو یگ قُدرت بُر مُوشُد که پگ ره شفا میدد.

خوشی و غَم

^{۲۰} اوخته عیسیٰ رُوی خُو ره سُون یارای خُو کده کُفت:

”نیک دَ بَخت شُمو که غریب اَسْتید،

چراکه پادشاهی خُدا از شُمو یه.

^{۲۱} نیک دَ بَخت شُمو که آلی گُشنه اَسْتید،

چراکه سیر مُوشید.

نیک دَ بَخْت شُمو که آلی چخرا مُونید،

چراکه دَ وخت شی خنده مُونید.

۲۲ نیک دَ بَخْت شُمو وختیکه مردُم بخاطرِ «باچه انسان»

از شُمو بد مُوبره،

شُمو ره از مینکل خُو بُر مُونه،

شُمو ره دَو-و-دَشنام میدیه

و شُمو ره بدنام مُوکنه.

۲۳ دَمزُو روز خوشی کُنید و قِرَتک-و-خیزک بزید،

چُون آجر شُمو دَ عالمِ باله غدر بُزرگ آسته،

چراکه بابِه کَلونای ازوا ام قد پیغمبرا امی رقم رفتار کد.

۲۴ لیکن وای دَ حالِ از شُمو کسای که دَوْلتمند آستید،

چراکه شُمو راحتی خُو ره تیر کدید.

۲۵ وای دَ حالِ از شُمو کسای که سیر آستید،

چراکه گُشنه مُوشید.

وای دَ حالِ از شُمو کسای که آلی خنده مُونید،

چراکه ماتم و چخرا دَ انتِظار شُمو آسته.

۲۶ وای دَ حالِ شُمو

وختیکه مردُم شُمو ره تعریف-و-توصیف مُونه،

چراکه بابِه کَلونای امزی مردُم

قد انبیای دروغی امی کار ره کد.

۲۷ مگم شُمو کسای که گوش میگیرید، دَز شُمو مُوگم که

دُشمنای خُو ره دوست دشته بشید و کسای که از شُمو نَفرت

دَره قد شی خُوبی کُنید؛ ^{۲۸} کسای که شُمو ره نالت مُونه بلده

ازوا خیر-و-برکت طلب کُنید و کسای که شُمو ره آزار-و-اذیت

مُونه بلده ازوا دُعا کُنید. ^{۲۹} اگه یگو کس دَ کومه راست تُو قد

چپات میزنه، کومه دیگه خُو ره ام سُون ازو دَور بدی. و اگه

یگو کس چپن تُو ره میگیره، پیرون خُو ره ام ازو دریغ نکُو.

^{۳۰} هر کس که از تُو یگو چیز طلب مونه دَزُو بدی و کسی که یگو چیز تُو ره موبره از شی پس طلب نکُو. ^{۳۱} پس امُو رقمیکه شمو میخاهید مردُم قد شمو رفتار کنه، شمو ام امُو رقم رفتار کُنید.

^{۳۲} اگه شمو تنها کسای ره دوست دشته بشید که شمو ره دوست دَره، ای بلده شمو چی فایده دَره؟ چون حتی گناهکارا ام دوستدارای خُو ره دوست دَره. ^{۳۳} و اگه شمو تنها قد کسای خُوبی کُنید که قد شمو خُوبی مونه، ای بلده شمو چی فایده دَره؟ چون حتی گناهکارا ام امی رقم مونه. ^{۳۴} اگه شمو فقط د کسای قرض بدید که امید پس گرفتون شی ره دَرید، ای بلده شمو چی فایده دَره؟ چون حتی گناهکارا د گناهکارا قرض میدیه تا او ره پس بگیره.

^{۳۵} لیکن شمو دُشمنای خُو ره دوست دشته بشید و قد ازوا خُوبی کُنید. قرض بدید و هیچ امید پس گرفتون شی ره ندشته بشید. اوخته اجر شمو غدر کلو موبشه و شمو بچکیچای حضرتِ اعلیٰ موشید، چون او حتی د حق ناشکرا و بدکارا ام مهربو آسته. ^{۳۶} پس رَحْمِ دِل بشید امُو رقمیکه آته آسمانی شمو

دَ بَارِه دِيْگَرُو قِضَاوَت نَكْنِيْد

^{۳۷} دَ بَارِه دِيْگَرُو قِضَاوَت نَكْنِيْد تا قِضَاوَت نَشْنِيْد؛ دِيْگَرُو رِه

مَحْكُوْم نَكْنِيْد تا مَحْكُوْم نَشْنِيْد؛ بُبْخِشِيْد تا بُبْخِشِيْدَه شْنِيْد .

^{۳۸} بَدِيْد تا دَز شُمُو دَدَه شْنَه . يِگ مَنَكِ خُوْب فِشَار دَدَه شُدَه ،

تَكَان دَدَه شُدَه و سَررِيْزِي كَدَه دَ بَغْل شُمُو اِيْشْتَه مُوشَه ، چُوْن

دَ مَنَكِي كِه مِيْدِيْد ، دَ اَمْرُو مَنَكِ دَز شُمُو دَدَه مُوشَه . ”

^{۳۹} اوخْتَه ، عِيْسَى اِيْنِي مَثَل رِه دَزُوا كُفْت: ”آيَا آدَمِ كُور مِيْتَنَه

كِه يِگ كُورِ دِيْگَه رِه كُوتَل كُنَه؟ آيَا هَر دُوي شِي دَ چَاه

نَمُوفْتَه؟ ^{۴۰} شَاكِرْد از اُسْتَاد خُو كَدَه بَالَهْتَر نِيْبِه ، لِيَكِن هَر كُسي

كِه تَعْلِيْمِ كَامِلِ گِرِفْتَه بَشَه ، اُو مِثَلِ اُسْتَاد خُو مُوشَه .

^{۴۱} چَرَا پَرِ كَاه رِه دَ چِيْمِ بَرَارِ خُو مِيْنِگَرِي ، و لِه از دِسْتَكِ چِيُوِي

كِه دَ چِيْمِ خُودِ تُو اَسْتَه بَه خَبْرِي؟ ^{۴۲} چِطُورِ مِيْتِنِي كِه دَ بَرَارِ خُو

بُگِي: ’بَرَارِ ، مَرَه بِيْل كِه پَرِ كَاه رِه از چِيْمِ تُو بُر كُنْمُ‘ دَ حَالِيْكِه

دَ چِيْمِ خُودِ تُو دِسْتَكِ چِيُو اَسْتَه و تُو نَمِيْنِگَرِي؟ او رِيَاكَار ، اوْل

دِسْتَكِ چِيُو رِه از چِيْمِ خُودِ خُو بُر كُو . اوخْتَه خُوْبْتَرِ مِيْنِگَرِي و

میتنی پر کاه ره از چیم برار خو بر کنی .

درخت و میوه شی

^{۴۳} هیچ درخت خوب میوه بد نمیدیه و درخت بد ام میوه خوب

نمیدیه. ^{۴۴} امی رقم هر درخت از میوه خو شنخته موشه،

چراکه مردم انجیر ره از قد خار جم نمونه و انگور ره از بوته

خار نمیچینه. ^{۴۵} آدم خوب از خزانه خوب دل خو چیزای خوب

بر مونه و آدم شریب از خزانه بد خو چیزای بد بر مونه، چون

دان انسان از چیزی که د دل انسان پریمو آسته، توره موگیه.

تادو قوی و ضعیف

^{۴۶} چرا مره «یا مولا، یا مولا» گفته کوی مونید، و چیزی ره

که موگیم انجام نمیدید؟ ^{۴۷} هر کسی که د پیش ازمه مییه و

تورای مره گوش گرفته دزوا عمل مونه، ما بلده شمو نشو

میدم که او مثل کی آسته: ^{۴۸} او مثل آدمی آسته که د وخت

خانه آباد کدو زمی ره غووج کند و تادو شی ره د بله سنگ

ایشت. پس غیتیکه سیل آمد، سیل آو امو خانه ره زد، مگم

حتی تکان دده نتنست، چراکه محکم آباد شد. ^{۴۹} لیکن کسی

که تورای مَره گوش میگیره و دزوا عمل نمونه، مثل آدمی
آسته که خانه خوره د رُوی زمین بدون تادو جور کد. وختیکه
سیل آو او ره زد، او دستی چپه شد و خرابی امزو خانه غدر
کلو بود.

شفای غلام قومندان رومی

۷ وختیکه عیسی تورای خوره د گوش مردم رسنده خلاص
کد، او د کفرناحوم در آمد. ^۲ د اونجی یگ قومندان رومی یگ
غلام دشت که او ره کلو دوست دشت و امو غلام سخت ناجور
و نزدیک د مردو بود. ^۳ وختیکه قومندان رومی د باره عیسی
خبر شد، او ریش سفیدای یهودیا ره د پیش ازو ری کد تا از
شی خواهش کنه که بییه و غلام شی ره شفا بدیه. ^۴ اونا د پیش
عیسی آمد و غدر غدر-و-زاری کده دزو گفت: "او آدم آرزش
شی ره دره که امی نیکی ره د حق ازو کنی، ^۵ چراکه او قوم
مو ره دوست دره و یگ عبادت خانه ام بلده ازمو آباد کده."
^۶ پس عیسی قد ازوا ری شد و د حالیکه اونا نزدیک خانه
رسید قومندان دوستای خوره د پیش ازو ری کده گفت: "یا
مولا، خود ره زحمت ندی، چراکه ما لایق شی ره ندرم که تو

دَ زِبِرِ چَتِ خانِه مه بییی. ^۷ امزی خاطر خود ره لایقِ ازی ندیدم
 که دَ پیش تُو بییم. فقط امزونجی حُکم کُو و خِدمتگار مه شفا
 پیدا مونه. ^۸ چراکه خود مه آدمِ زِبِرِ امرِ آسْتَم و عسکرا زِبِرِ امرِ
 ازمه آسته؛ وختی دَ یِگ شی مُوگم، 'بورو!' او موره و دَ
 دیگه شی مُوگم، 'بیه!' او مییه و دَ غلام خُو مُوگم، 'اینی
 کار ره بُو!' او مُوکنه."

^۹ وختیکه عیسی ای تورا ره شنید، تعجب کد و رُوی خُو ره
 سُون جمعیتی که از پُشت شی میمد دَور دَد و گُفت: "دَ ز شُمو
 مُوگم که حتی دَ مینکلِ مردُمِ اسرائیل ام امی رقم ایمان پیدا
 نکدیم." ^{۱۰} وختیکه نفرای رِبی شده پس دَ خانِه قومندان
 رَسید، دید که غلام جور شُده.

زنده کدونِ باچه خاتونِ بیوه

^{۱۱} چند وخت بعد عیسی دَ یِگ شار دَ نامِ نائین رفت. یارای
 شی و یِگ جمعیتِ کُته قد شی قتی رفت. ^{۱۲} امی که او
 نزدیکِ درگه شار رسید، دید که جنازه یِگ مرد بُرده موشه.
 امو جنازه یِگانه باچه آبه خُو بود و آبه شی بیوه بود. غدر
 مردُمِ امزو شار قد ازو قتی مورفت. ^{۱۳} وختیکه مولا عیسی او

ره دید، دل شی د حال خاتون بیوه سوخت و دزو گُفت: ”چخرا نکو.“^{۱۴} اوخته نزدیک آمده دست خو ره بله تابوت ایشت و نفرای که تابوت ره موبرد ایسته شد. و عیسی گُفت: ”آی جوان، ما تو ره موگم که باله شو!“^{۱۵} امو مُرده باله شده شِشت و د گپ زده شد. و عیسی او ره د آبه شی تسلیم کد.

^{۱۶} اوخته، پگ مردم ره بيم گرفت و اونا خدا ره ستایش کده گُفت: ”یگ پیغمبر بزرگ د مینکل ازمو آمده!“ و ام گُفت: ”خدا د بله قوم نظر لطف کده!“^{۱۷} و خبر د باره ازو د تمام یهودیه و پگ منطقه های چاردور تیت شد.

یحیی از بندی خانه نفرای خو ره د پیش عیسی ربی
مونه

^{۱۸} شاگردای یحیی خبر پگ امزی چیزا ره بلده ازو رسند.

اوخته یحیی دو نفر از پیروای خو ره کوی کد^{۱۹} و اونا ره د پیش عیسی ربی کد که پُرسان کنه: ”آیا تو امو کس آستی که آمدنی یه یا مو چیم د راه کدم کس دیگه بشی؟“

^{۲۰} وختی امو دو نفر د پیش عیسی رسید، اونا گُفت: ”مو ره

يَحْيَايَ تَعْمِيدِ دِهِنْدَه دَ پيش تُو رَبِي كده تا پُرسان كُني كه، 'آيا
تُو امو كس آستي كه آمدني يه، يا مو چيم دَ راه كُدم كس
ديگه بشي؟'

^{۲۱} دَمَزُو مَجَلِ عيسِي غَدَرِ مَرْدُمِ رِه كه گِرِفْتارِ مَرَضِ ها، بَلَا ها
و ارواحِ ناپاك بُوَد شفا دَدَه بُوَد و غَدَرِ كورا رِه بِيِنَا كُدَد.

^{۲۲} اوخته عيسِي دَ جوابِ ازوا كُفت: "بوريد، چيزاي رِه كه

ديديد و شنيديد دَ يحيي خبر بديد؛ دَزُو بُوَگِيد كه كورا بِيِنَا

مُوشَه، لَنگا راه موره، كولي گِرِفْتَه ها پاك مُوشَه، كَر ها شَنُوا

مُوشَه، مُرده ها دُوباره زنده مُوشَه و دَ غَرِيبَا خوشخبري دَدَه

مُوشَه. ^{۲۳} نيك دَ بَخْتِ كسي كه از مه دِلخور نَشَنَه."

شاهدي عيسِي دَ باره يحيي

^{۲۴} وختي كه قاصداي يحيي رفت، عيسِي قد جمعيتِ مَرْدُمِ دَ

باره يحيي دَ گپ زَدُو شُد و كُفت: "بلده توخ كدون چيز خيل دَ

بيابو رفتيد؟ بلده توخ كدون يگ نِي كه از باد ميلرزه؟ ^{۲۵} خِي

بلده توخ كدون چيز خيل رفتيد؟ بلده ديدون آدمي كه كالاي

آبريشمي دَ جان شي آسته؟ اونه، كساي كه كالاي دُولِي

مُوپوشَه و عيش-و-نوش مُونه جاي شي دَ قصر هاي پادشايو

آسته. ^{۲۶} پس بلده ديدون چيزخيل برو رفتيد؟ بلده ديدون يگ

پيغمبر؟ ارے، ما دز شمو موگم که يحيى از پيغمبر کده

بزرگتر آسته. ^{۲۷} او امو کسی آسته که د باره شى نوشته شده:

'اينه، ما رسول خو ره پيشلون تو ربي مونم،

تا راه تو ره پيش روى تو آماده کنه.'

^{۲۸} ما دز شمو موگم: د مينکل کساي که از خاتونو زیده شده،

هيچ کس از يحيى کده بزرگتر نييه؛ و له ريزه ترين شخص د

پادشاهى خدا ازو کده بزرگتر آسته."

^{۲۹} تمام مردم که اى تورا ره شنيد، د شمول مالیه گيرا عدالت

خدا ره تصديق کد، چراکه اونا از دست يحيى غسل تعميد

گرفتند. ^{۳۰} ليکن فريسيا و عالمای شريعت خاست-و-اراده خدا

ره بلده خو قبول نکد، چراکه غسل تعميد گرفتو از دست

يحيى ره رد کد. ^{۳۱} عيسى ادامه دده گفت: "مردم اى نسل

ره قد چيزخيل برابر کنم؟ اميا مثل چى آسته؟ ^{۳۲} اميا مثل

بچکيچاي آسته که د بازار ششته و يگديگه خو ره کوى کده

موگيه: 'بلده شمو سرنى زدى، شمو بازي نکديد و نوحه

خاندی، شمو ماتم نکدید.

^{۳۳} چُون یحیای تعمید دهنده که آمده، اُو نه نان مُوخوره و نه شراب وُچی مونه. ولے شمو مُوگید، 'اُو جن دَره.' ^{۳۴} و «باچه انسان» که آمده ام مُوخوره و ام وُچی مونه، ولے شمو مُوگید: 'اونه، اُو آدم پُرخور و شرابی و رفیقِ مالیه‌گیرا و گُناهکارا آسته!' ^{۳۵} لیکن حکمت دَ وسیله دوستدارای خُو ثابت موشه.

خاتونِ بدکار بخشیده موشه

^{۳۶} یکی از فریسیا عیسی ره بلده نان خوردو دعوت کد. پس عیسی دَ خانه فریسی رفت و دَ سرِ دسترخو ششت. ^{۳۷} دَمزُو شار یگ خاتو زندگی موکد که گُناهکار بود. اُو وختی شنید که عیسی دَ خانه فریسی دَ سرِ دسترخو ششته، اُو یگ بوتلِ سنگی پُر از عطر ره گرفته اُورد. ^{۳۸} اُو دَ پشتِ سرِ عیسی دَ نزدیک پایای شی چخرا کده ایسته شد و قد آویدده خُو پایای شی ره دَ ششتو شد و قد موبای خُو خشک کد. بعد ازو پایای شی ره ماخ کده دَ عطر ملیدو شد.

^{۳۹} وختی امو فریسی که عیسی ره دعوت کد ای کار ره دید،

أَوْ دَ دِلْ خُو كُفْت: "اگه ای آدم پیغمبر موبود، حتماً پی موبرد
که ای کی و چی رقم خاتو آسته که دزو دست میزنه، چون ای
یگ گناهکار آسته" ^{۴۰} اوخته عیسی د جواب ازو کُفت:
"شمعون! ما یگ گپ درم که باید قد از تو بگم."

أَوْ كُفْت: "بگی استاد."

^{۴۱} عیسی کُفت: "از یگ آدم دو نفر قرضدار بود، یگ شی
پنج صد دینار و دیگه شی پنجاه دینار. ^{۴۲} ازی که اونا چیزی
نداشت که بدیه، او قرض هر دوی شی ره بخشید. آلی کدم
ازوا کلوتر او ره دوست میدنه؟"

^{۴۳} شمعون د جواب شی کُفت: "د نظر مه امو کسی که قرض
شی کلوتر بخشیده شد."

عیسی دز شی کُفت: "قضاوت تو درست آسته." ^{۴۴} اوخته
روی خو ره سون امزو خاتو کده د شمعون کُفت: "امی خاتو
ره مینگری؟ ما د خانه تو امدم؛ تو بلده ششتون پایای مه او
نددی، مگم ای خاتو پایای مره قد آو دیده خو ششت و قد
موبای خو خشک کد. ^{۴۵} تو روی مره ماخ نکدی، مگم ای از

وختیکه ما دَ اینجی اَمدیم پایای مَره ماخ کده رَبی یه و بس
نمونه. ^{۴۶} تُو سر مَره قد روغو چرب نکدی، مگم ای دَ پایای
مه عَطِرِ مَلید. ^{۴۷} پس دَز تُو مَوگُم که گُناهای ازی که کَلو بُود
بخشیده شد، امزی خاطر ای مَره کَلو مُحَبَت کد. لیکن از
کسی که کمتر بخشیده شده، مُحَبَت شی کمتر آسته.

^{۴۸} اوخته عیسیٰ دَ خاتو گُفت: “گُناهای تُو بخشیده شده.”

^{۴۹} کسای که قد ازو دَ سرِ دِسترخو شِشتُد، قد یگدیگه خُو دَ
گپ زدو شد و گُفت: “ای کی آسته که حتی گُناه ها ره
مُوبَخشه؟” ^{۵۰} بسم عیسیٰ دَمزُو خاتو گُفت: “ایمان تُو، تُو ره
نجات دده. بخیر-و-سلامت بورُو.”

خاتونوی که از عیسیٰ پیروی مَوکد

۸ بعد ازو عیسیٰ شار دَ شار و آغیل دَ آغیل رفته موعظه
مَوکد و خوشخبری ره دَ باره پادشاهی خدا اعلان مَوکد و
دوازده یار شی ام قد شی قتی بُود. ^۲ امچنان چند خاتو که از
ارواح ناپاک و ناجوری ها شفا پیدا کدد، اُو ره همراهی مَوکد،
یعنی: مریم مشهور دَ مریم مَجَدَلیه که ازو هفت جن بُر شدد،

۳ یونا خاتونِ خُوزا رِئیسِ قصرِ هیرودیس، سوسن و غدر
خاتونوی دیگه که قد مال-و-دارایی خو د عیسی و یارای شی
خدمت موكد.

مَثَلِ تُّخْمِ زَدُونِ دِیغُو

۴ وختیکه جمعیتِ کټه مردم جم شد و هنوز ام از هر شار د پیش
عیسی میمد، او مَثَلِ اُورده گُفت: ^۵ ”یگ دیغو بلده تُّخْمِ زَدُو
بُرو رفت. او د حالیکه تُّخْمِ پاش میدد یگ مقدار شی د راه
اُفتده پایمال شد و مُرغکوی هوا آمده اونا ره خورد. ^۶ یگ
مقدار شی د زمینِ سنگلاخ اُفتد و سوز کد، مگم ازی که زمی
نم نَدشت، اونا خُشک شد. ^۷ یگ مقدار شی د مینکلِ خارا
اُفتد و خارا قد ازوا قتی کټه شده اونا ره قپه کد. ^۸ مگم یگ
مقدار شی د زمینِ خُوب اُفتد و سوز کده صد برابر حاصل
دَد.“

وختیکه امی ره گُفت، د آوازِ بلند اعلان کد: ”هر کسی که
گوشِ سَنوا دره گوشِ بگیریه!“

۹ اوخته یارای شی ازو پُرسان کده گُفت: ”معنای امزی مَثَلِ

چی آسته؟”

^{۱۰} عیسیٰ گُفت: ”پی بُردونِ رازهای پادشاهی خُدا بلده شُمو
بخشیده شده، مگم بلده دیگر و دَ مَثَلِ گُفته موشه تا

’اونا توخ کُنه، ولے ننگره

و گوش بگیره، لیکن پی نبره.’

تفسیرِ مَثَلِ دیغو

^{۱۱} معنای امزی مَثَلِ اینی آسته: تُخم، کلامِ خُدا آسته. ^{۱۲} امو

تُخمای که دَ راه اُفتد، کسای آسته که گوش مَوکُنه، مگم

شَیطو مییه و کلام ره از دلهای ازوا گِرِفته موبره تا اونا ایمان

نیره و نجات پیدا نکنه. ^{۱۳} اونای که دَ زمینِ سنگلاخ اُفتد،

کسای آسته که وختی کلام ره گوش مونه او ره دَ خوشی قَبول

مَوکُنه، مگم امی کسا ریشه ندره. امزی خاطر تا یگ مَجَل ره

ایمان دره، ولے دَ وختِ آزمایش از راه بُر موشه. ^{۱۴} و تُخمای

که دَ بَینِ خارا اُفتد، کسای آسته که گوش مونه، لیکن رفته

رفته تَشویش ها، مال-و-دولت و عیش-و-نوشِ زندگی اونا ره

قَپه مُونه و ایمانِ ازوا د پُختگی نَمیرسه. ^{۱۵} مگم اُونای که د
زَمین خُوب موفته کسای آسته که کلام ره مِیشنوه و قد دِل
پاک و نِیت نیک او ره نِگاه مُونه و قد صبر-و-خوَصِله ثمر
میره.

مَثَلِ چِراغ

^{۱۶} هیچ کس چِراغ ره روشو نَمونه که او ره د زِیر یگ کاسه یا
چارپایی بیله، بلکه او ره د بِلَه چِراغدان میله تا کسای که
داخِل مییه بَتنه بِنگره. ^{۱۷} چُون هیچ چیزی نییه که تاشه بَشه و
معلُومدار نَشنه و هیچ چیزی نییه که پوشیده بَشه و بَرَملا و
بے پَرده نَشنه.

^{۱۸} پس مُتَوَجِه بَشید که د چی رقم چیزا گوش بدید؛ چُون کسی
که دَره، دَزُو کَلوتر دده مُوشه، مگم کسی که ندره، حتی امو
چیز ره که گُمان مونه دَره، ام از شی گِرَفته مُوشه.

آبه و برارای عیسیٰ

^{۱۹} د امزُو غیت آبه و برارونِ عیسیٰ د پیش شی اَمَد که او ره

بِنِگره، لیکن اونا نَتَنِست که د پيش ازو بَرَسه، چراکه مردُم
غَدَر کَلو جَم بُود. ^{۲۰} اوخته یگو کس دَزُو گُفت: ”آبه تُو و
بَرارون تُو د بَرُو ایسته یه و میخایه که تُو ره بِنِگره. “ ^{۲۱} مگم
عیسی د جَوَابِ ازوا گُفت: ”آبه و بَرارون مه کسای آسته که
کلامِ خُدا ره گوش مِیگیره و دَز شی عمل مونه. “

آرام کدونِ طوفان

^{۲۲} یگ روز عیسی قد یارای خُو د کِشتی سوار شُد و دَزوا
گُفت: ”ببید که د اُو لبِ دریاچه بوری. “ پس اونا رَبی شُد.
^{۲۳} د حالیکه اونا رَبی بُود عیسی خاو رفت. اوخته یگ طوفان
شَدید د دریاچه پیدا شُد، د اندازه که کِشتی از او پُر مُوشد و
اونا د خَطِرِ غَرَق شُدو بُود. ^{۲۴} اونا د پيش عیسی رفت و اُو ره
بیدار کده گُفت: ”اُستاد، اُستاد! مو نابود موشی. “

پس عیسی باله شُد د بَلِه طوفان و جلپه های قوی هَبَت کد
و اونا ایسته شُد و آرامش برقرار شُد. ^{۲۵} اوخته اُو د یارای خُو
گُفت: ”ایمان شمو کجا یه؟ “ اونا ترس خوردد و حیرت زده قد
یگدیگه خُو مُوگُفت: ”ای چی رقم آدم آسته که حتی د بَلِه باد
و آو حُکم مونه و اونا از آید شی موشه. “

بُر کدوڼ جِنیات از آدمِ جندی

^{۲۶} پس اونا دَ سرزمینِ جَدَریا رسید که دَ او طرفِ دریاچه جلیلیه

آسته. ^{۲۷} و امی که عیسی دَ خُشکی تاه شُد، او قد یگ آدمِ

جندی که امزو شار بُود رُوی دَ رُوی شُد. او از کلو دیر کالا

نپوشیدد و دَ کدَم خانه زندگی نکدَد، بلکه دَ قبرستو بُود-و-

باش دَشت. ^{۲۸} وختیکه عیسی ره دید، او چیغ زده خود ره دَ

پیش شی اندخت و دَ آواز بلند گُفت: ”ای عیسی باچه خُدای

مُتعال، دَز مه چی غَرَض دَری؟ دَز تُو عذر مُونم که مَره عذاب

نکو. “ ^{۲۹} چُون عیسی دَ روح ناپاک امر کدَد که از او نفر بُر

شُنه. امو روح ناپاک چندین دفعه او ره گِرِفْتَد، اگرچه مردم او

ره دَ زنجیرا و زولانه ها بسته کده از شی نگاهوانی مُوکد، باز

ام او زنجیرای خُو ره مُنٹی مُوکد و جن او ره دَ بیابو مُو بُرد.

^{۳۰} پس عیسی از شی پُرسان کده گُفت: ”نام تُو چی یه؟“

او گُفت: «لشکر.» چراکه جِنیاتِ کلو دَ پوستِ ازو دَر اَمَدَد.

^{۳۱} اوخته اونا دَ پیش عیسی عذر-و-زاری کد که دَزوا امر نکنه

که اونا دَ چاهِ بے آخر بوره.

^{۳۲} دَمَزُو غَيْتِ يَگِ گَلِه کُتِه خُوک دَ بَغْلِ تِپِه مِیچَرِید. و جِنِیات

دَ پِیشِ عِیسیٰ عُدْر-و-زاری کد که دَزوا اِجازِه بَدیه تا اونا دَ پوستِ خُوک ها داخِل شَنه. پس عِیسیٰ دَزوا اِجازِه دَد.

^{۳۳} اوختِه جِنِیات امزُو آدم بُر شُدِه دَ پوستِ خُوک ها دَر آمد و تمامِ گَلِه از دامنِه تِپِه دَ مَنِه درباچِه هُجُوم بُر دِه غَرَق شُد.

^{۳۴} وختی چوپونوی خُوک ها ای واقِعِه ره دِید، اونا دُوتا کد و ای خبر ره دَ شار و آغیلای اطراف تیت کد. ^{۳۵} اوختِه مرْدُم بُرو

آمد تا بِنگرِه که چی گپ شُدِه. اونا وختی دَ پِیشِ عِیسیٰ

رسید، امو آدم ره دِید که جِنِیات از شی بُر شُدُد؛ او دَ پِیشِ

پای عِیسیٰ شِشْتُد و کالا پوشیدد و هوشیار شُدُد. اونا ای ره

دیده ترس خورد. ^{۳۶} و کسای که ای واقِعِه ره دیده بُود، دَزوا

نقل کد که امو آدم جِنِدی چی رقم جور شُد. ^{۳۷} اوختِه پَگِ

مرْدُم آغیلای چاردور جَرَسین از عِیسیٰ خاهِش کد که از منطقه

ازوا بوره، چراکه اونا سخت گِرِفْتارِ ترس-و-وَحْشَت شُدُد.

پس عِیسیٰ دَ کِشْتی سوار شُد تا پس بوره. ^{۳۸} اوختِه امو آدم

که از شی جِنِیات بُر شُدُد دَ پِیشِ عِیسیٰ زاری کد که او ره ام

قد خُو بُره. مگم عِیسیٰ او ره رَی کده گُفت: ^{۳۹} ”پس دَ خانِه

خُو بورو و نقل کو که خُدا چِیقس کارِ کُتِه بلده تُو کده.“

اوخته او رفته د تمام شار اعلان کد که عیسی چيقس کار کښه
بلده شی کده.

جور شدون خاتون مریض و زنده کدون دختر یا یروس

^{۴۰} وختیکه عیسی پس د جلیلیه آمد، مردم د دم راه شی آمد،

چراکه پگ ازوا منتظر شی بود. ^{۴۱} اوخته، یگ نفر د نام

یا یروس که رهبر عبادت خانه بود آمده خود ره د پیش پای

عیسی آندخت و عذر-و-زاری کد که د خانه شی بییه، ^{۴۲} چون

او فقط یگ دختر دشت که تقریباً دوازده ساله بود و او نزدیک

مردو بود.

امی که عیسی حرکت کد مردم د بله ازو د تشه-و-تيله کدو

شد. ^{۴۳} د اونجی یگ خاتو بود که مدت دوازده سال خونریزی

دشت. باوجود که او تمام دارایی خو ره بلده تداوی خو خرچ

کدد، هیچ کس ننتسند که او ره تداوی کنه. ^{۴۴} امو خاتو از

پشت عیسی آمده د دامون چپن شی دست زد و فوراً خونریزی

شی بند شد. ^{۴۵} اوخته عیسی گفت: "کی دز مه دست زد؟"

وختیکه پگ انکار کد، پترس گفت: "استاد، جمعیت مردم د

گرد تو جم شده و د بله تو تشه-و-تيله مونه." ^{۴۶} لیکن عیسی

گُفت: ”حتماً یگو کس دز مه دِسْت زَد، چُون ما پِی بُرْدُم که یگ قُدْرَت از مه بُر شُد.“^{۴۷} وختی اُمُو خاتُو فامید که تاشه شُدِه نَمِیْتَنه، اُو لِرْزِیْدِه اَمَد و دَ پِیْشِ پَای شِی اُفْتَدِه دَ حُضُورِ پِگِ مَرْدُم گُفت که از چی خاطر دَزُو دِسْت زَد و چی رَقْم فوراً شفا پَیْدا کد.

^{۴۸} عیسی دَزُو گُفت: ”دُختر مه، ایمان تُو، تُو ره شفا دَد. بخیر-و-سلاَمَت بورُو.“

^{۴۹} عیسی هِنوز توره مُوگُفت که یگو کس از خانِه رهبرِ عِبادت خانِه اَمَدِه دَزِشِی گُفت: ”دُختر تُو فَوْت کد. آلی دِیگِه اُستاد ره زَحْمَت نَدی.“^{۵۰} وختیکه عیسی ای توره ره شَنِید، اُو دَ یایروس گُفت: ”ترس نَخور؛ فقط ایمان دَشْتِه بَش و اُو جور مُوشه.“

^{۵۱} وختیکه عیسی دَ خانِه یایروس رسید، اُو بَغیر از پِترُس، یوحَنَّا، یعقُوب و آتِه و اَبِه دُختر دِیگِه کس ره نَه ایشْت که قد شِی داخِل بوره.^{۵۲} پِگ کسای که دَ اُونجی بُود بَلدِه دُختر چخرا و مَخْتِه مُوکد، لیکن عیسی دَزُوا گُفت: ”چخرا نَکَنید، اُو نَمُرْدِه، بَلکِه خاو اَسْتِه.“^{۵۳} اوخته اونا دَ بِلِه عیسی

رېشخندی کد، چُون اونا مېدَنست که او مُرده. ^{۵۴} لیکن عیسیٰ
دستِ دُختر ره گِرفت و کوی کده گُفت: ”آی دُختر، باله شو!“
^{۵۵} روحِ دُختر دَزشی پس آمد و او یگدم و رَخست. اوخته عیسیٰ
امر کد که دَزو یگو چیز بَدیه تا بُخوره. ^{۵۶} آته و آبه شی حیرو
مَندد، مگم عیسیٰ دَزوا امر کد که د باره چیزی که رُخ دده د
هیچ کس نقل نَکنه.

وِظیفه دوازده رسُولِ عیسیٰ

۹ عیسیٰ دوازده یار خُو ره کوی کد و دَزوا قُدرت و اِختیار
دَد تا جِنیات ره بُر کنه و مَرَض ها ره شفا بَدیه. ^۲ بعد ازو اونا
ره رِبی کد تا پادشاهی خُدا ره اِعلان کنه و ناجورا ره شفا بَدیه
^۳ و دَزوا گُفت: ”بلده سَفَر خُو هیچ چیز نَبَرید: نَه تِیاق، نَه
توبره، نَه نان، نَه پِیسه و نَه ام کالای اِضافی. ^۴ د هر خانه که
داخل موشید، د اُمونجی بُمَید تا وختیکه امزو جای بُر
نَشدید. ^۵ اگه مردم کُدم جای قد شمو خوش آمد نکد، د
وختیکه امزو جای بُر موشید، خاک پایای خُو ره تُک بزید تا
د خِلافِ ازوا یگ شاهدی بَشه.“

۶ پس اونا ربي شُده آغیل دَ آغیل گشت و خوشخبری ره اعلان
کده دَ هر جای مردُم ره شفا دَد.

تشویشِ هیرودیسِ حُکمران

۷ دَ امز و غیتِ هیرودیسِ حُکمران دَ باره تمامِ کارای که مُوشد
شَنید و بیخی گیج شد، چُون بعضی مردُم مُوگفت که یحیای
تعمید دِهنده از مُرده ها دُوباره زنده شُده. ^۸ و بعضی کسا
مُوگفت که ایلاس پیغمبر ظهُور کده و بعضی های دیگه
مُوگفت که یکی از انبیای زمانِ قدیم دُوباره زنده شُده.

۹ لیکن هیرودیس گُفت: ”یحیای ره خود مه سر زَدُم. پس ای
کی آسته که ما دَ باره شی ای رقم چیزا میشنوم؟“ و او
کوشش کد که عیسی ره بنگره.

نان دَدو دَ پنج هزار

۱۰ وختیکه رسولا پس آمد، اونا چیزای ره که انجام دده بُود دَ
عیسی نقل کد. اوخته عیسی اونا ره جدا کد و قد ازوا تنها دَ
یگ شار دَ نامِ بیت صیدا رفت. ^{۱۱} و لے جمعیتِ مردُم خبر شُد

و از پشت شی رفت. او قد ازوا منده نبشی کده د باره
پادشاهی خدا قد ازوا توره گُفت و کسای ره که د شفا
ضرورت دشت، شفا دد.

^{۱۲} نزدیک آفتو ششتو امو دوازده رسول د پیش شی آمده گُفت:
”مردم ره رخصت کو که د آغیلا و منطقه های گرد-و-بر رفته
بلده خو شاو جای و نان پیدا کنه، چراکه مو د اینجی د یگ
بیابو آستی.“

^{۱۳} عیسی د جواب ازوا گُفت: ”شمو بلده ازوا یگو چیز بدید
که بخوره.“

اونا گُفت: ”مو بغير از پنج نان و دو ماهی دیگه چیز نداری؛
ای بس نمونه جز که بوری و بلده پگ امزی مردم نان
بخری.“ ^{۱۴} چون اونا تقریباً پنج هزار مرد بود. پس عیسی د
یارای خو گُفت: ”اونا ره د دل های پنجاه نفری بشندید.“

^{۱۵} اونا امو رقم کد و پگ ره شنند. ^{۱۶} اوخته عیسی امو پنج نان
و دو ماهی ره گرفت و سون آسمو توخ کده شکرگزاری کد و
اونا ره ٹوٹه کده د یارای خو دد تا د پیش مردم بيله. ^{۱۷} پس
تمام مردم خورده سیر شد و اونا ٹوٹه-و-پرچه باقی منده شی ره

که جَم کد، دوازده سَبَد پُر شُد.

اِقْرارِ پِترُس دَ بارِه عيسیٰ

^{۱۸} یگ روز وختیکه عيسیٰ تنهای خُو دُعا مُوکد و یارای شی
قد شی قتی بُود، اُو ازوا پُرسان کد: ”مردُم چی مُوگيه، که ما
کي اَسْتُم؟“ ^{۱۹} اونا دَ جواب شی کُفت: ”بعضی ها مُوگيه که
تُو یحیای تعمید دِهنده اَسْتی، بعضی های دیگه ایلاس پیغمبر
و بعضی های دیگه ام مُوگيه که یکی از پیغمبرای قدیم
دوباره زنده شُدِه.“ ^{۲۰} عيسیٰ دَزوا کُفت: ”شُمو چی مُوگيد
که ما کي اَسْتُم؟“

پِترُس دَ جواب شی کُفت: ”تُو مسیح خُدا اَسْتی.“

عيسیٰ دَ بارِه مرگ خُو پیشگویی مُونه

^{۲۱} لیکن عيسیٰ یارای خُو ره مَنع کد و دَزوا امر کد که ای
توره ره دَ هیچ کس نَگيه. ^{۲۲} اُو کُفت: ”لازم اَسْتِه که «باچه
انسان» رَنج-و-عذابِ کَلو بَنگره و دَ وسيلَه ریش سفیدا،
پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین رد شُدِه کُشته شُنه و دَ

روزِ سَوَم دُوباره زنده شنه.

^{۲۳} اوخته او د پگِ مردُم گُفت: ”اگه کسی میخایه که از مه پیروی کنه او باید خود خو ره انکار کنه و صلیب خو ره باله کده از پُشتِ ازمه بییه. ^{۲۴} چُون هر کسی که بخایه جان خو ره نجات بدیه، او ره از دست میدیه، مگم هر کسی که بخاطرِ ازمه جان خو ره از دست بدیه، او ره نجات میدیه. ^{۲۵} چُون بلده انسان چی فایده دره که تمام دُنیا ره د دست بیره، مگم جان خو ره از دست بدیه یا تَلَف کنه؟ ^{۲۶} پس هر کسی که از مه و از تورای مه ننگ دشته بشه، «باچه انسان» ام وختیکه د بزرگی-و-جلالِ خود خو و د جلالِ آته آسمانی و ملایکه های مُقدَّس مییه، ازو ننگ مونه. ^{۲۷} مگم ما حقیقت ره دز شمو مُوگم: بعضی کسای که د اینجی ایسته یه مزه مرگ ره نَمیچشه تا پادشاهی خدا ره ننگره.

تبدیلی شکلِ مسیح

^{۲۸} هشت روز بعد امزی تورا عیسیٰ پترُس و یوحنا و یعقوب ره قد خو گرفته د بله یگ کوه رفت تا دُعا کنه. ^{۲۹} د حالیکه او دُعا مُوكد نماي چهره شی تغییر کد و کالای شی رقم نُور

سفید شد. ^{۳۰} اوخته بے بلغه دُو مرد قد ازو دَ توره گفتو شد که
اونا موسیٰ و ایلاس بود. ^{۳۱} اونا دَ بزرگی-و-جلال ظاهر شد و
دَ باره رفتونِ مسیح از ای دُنیا که دَ اورشلیم واقع شدنی بود،
توره موگفت.

^{۳۲} دمزو غیت چیمای پترس و رفیقای شی از خاو گرنگ شدد.
مگم وختیکه اونا کاملاً بیدار شد، بزرگی-و-جلال عیسیٰ و
امو دُو مرد ره که قد شی ایسته بود، دید. ^{۳۳} دَ حالیکه امو دُو
نفر از عیسیٰ جدا موشد، پترس دَزو گفت: ”استاد، کلو خوب
آسته که مو دَ اینجی آستی. اجازه بدی که سه سایه بان جور
کنی: یگ بلده ازتو، یگ بلده موسیٰ و یگ ام بلده ایلاس.“
پترس هیچ نموفامید که چی موگه. ^{۳۴} او دَرَو توره موگفت که
یگ اور آمده دَ بله ازوا سایه کد و غیتیکه اونا دَ اور داخل
موشد، یارا ره وهم گرفت. ^{۳۵} اوخته از اور یگ آواز آمده
گفت: ”اینمی باچه مه آسته، انتخاب شده مه؛ از آید شی
شنید!“

^{۳۶} وختیکه آواز بند شد، عیسیٰ تنهای خو دَ اونجی بود. ولی
اونا دان خو ره گرفت و دمزو روزا دَ هیچ کس دَ باره چیزی که
دیدد نقل نکد.

جور شُدونِ آدمِ جِنْدی

^{۳۷} روزِ دِیگِه شی وختیکه اونا از کوه تاه شُد، یگ جمعیتِ کُتِه

مردُم دَ دَمِ راهِ عیسیٰ اَمَد. ^{۳۸} اوخته یگ نفر از مینکلِ مردُم

چیغ زده گُفت: ”اُستاد، ما دَ پیش تُو زاری مُونُم که دَ بَلِه

باچه مه یگ نظرِ لُطف کُو، چراکه امی یگ اولاد ره دَرُم و

بَس. ^{۳۹} بے بلغه اُو ره یگ روحِ ناپاک میگیره و اُو یگدم چیغ

میزنه و دَ سر شی حمله مییه، دَ اندازه که از دان شی قف بُر

مُوشه؛ اُمُو روح اُو ره کَلو فشار میدیه و دَ سختی ایله مُونه.

^{۴۰} ما دَ پیش یارای تُو عذر-و-زاری کدُم که اُمُو روح ره بُر

کنه، مگم اونا تَنَنست. ” ^{۴۱} عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: ”ای

نسلِ بے ایمان و گمراه. تا کی قد شُمو بَشُم و شُمو ره تَحْمَل

کنُم؟ باچه خُو ره اینجی بیر. ”

^{۴۲} غَیْتیکه باچه میمد جن اُو ره دَ زمی زَد و سر شی حمله

اُورد، لیکن عیسیٰ دَ بَلِه روحِ ناپاک هیبت کده باچه ره شفا دَد

و اُو ره تسلیمِ آتِه شی کد. ^{۴۳} و پگ از بزرگی خُدا حیرو مند.

عیسیٰ بسم د باره مرگ خو پیشگویی مونه

د حالیکه پگ مردم از کارای عیسیٰ حیرت زده شُد، او د یارای خو گُفت: ^{۴۴} ”ای توره ها ره د گوش خو بگیرید: «باچه انسان» د دستِ مردم تسلیم موشه. ” ^{۴۵} مگم اونا مقصدِ توره شی ره نفامید و ای توره ازوا تاشه مند تا پی نبره. و اونا ترس خورد که د ای باره ازو پُرسان کنه.

کی د مینکلِ مردم بزرگ آسته؟

^{۴۶} یگ بحث د مینکلِ ازوا باله شد که کدم ازوا بزرگتر آسته. ^{۴۷} اوخته عیسیٰ فکر های دل ازوا ره پی بُرد و یگ بچکیچه ره گِرِفته د پالوی خو ایستلجی کد ^{۴۸} و دزوا گُفت: ”هر کسی که امی بچکیچه ره د نامِ ازمه قبول کنه، مَره قبول کده و هر کسی که مَره قبول کنه، امو ره قبول کده که مَره رِبی کده. پس کسی که د مینکل شمو از پگ کده ریزه تر بشه، بزرگترین آسته.”

کسی که دَ ضِد شُمو نَبشه، اُو قد شُمو آسته

^{۴۹} اوخته یوحنا گُفت: ”اُستاد، مویگ نفر ره دیدی که دَ نام ازتو جنیات ره بُر مُوکد و مو اُو ره مَنع کدی، چراکه اُو از جم اُزمو نَبود.“ ^{۵۰} ”لیکن عیسی دَزو گُفت: ”اُو ره مَنع نَکنید، چُون کسی که دَ ضِد شُمو نییه اُو قد شُمو یه.“

تعصِبِ مردُمِ سامِره

^{۵۱} وختیکه زمانِ رفتونِ عیسی دَ عالمِ باله نزدیک مُوشد، اُو قد اراده محکم رُخ سُون اورشَلیم کده ریی شد. ^{۵۲} اُو قاصدا ره پیشلون خُو ریی کد و اونا رفته دَ یکی از آغیلای سامِره داخل شد تا بلده ازو تیاری بگیریه. ^{۵۳} مگم مردُمِ سامِره قد عیسی خوش آمد نکد، چراکه رُخ ازو سُون اورشَلیم بُود و دَ اونجی مورفت. ^{۵۴} وختی یارای شی یعقُوب و یوحنا ای کار ره دید، گُفت: ”یا مولا، آیا میخاهی که مو درخاست کنی که آتیش از آسمو تا بییه و امیا ره از بین بُبره، [اُمو رقم که ایلاس کد]؟“

^{۵۵} لیکن عیسی دَور خورده اونا ره سرزنش کد [و گُفت،

”شمو نَمِيدِنِيد که از کُدم روح آسْتِيد. ^{۵۶} چُون «باچِه اِنسان»
نَمَدِه که نابُود کنه، بَلکِه اَمَدِه که نِجات بَدِيه. “ [اوخته اونا دَ
يگ آغِيلِ دِيگِه رفت.

شرط های پیروی از عیسی

^{۵۷} وختیکه اونا دَ راه رَی بُوْد، یگ نفر دَ عیسی گُفت: ”هر
جای که بوری ما از پُشت تُو مییم.“ ^{۵۸} ولے عیسی دَزُو گُفت:
”روباه ها غار دَرِه و مُرغکوی آسمو وور دَرِه، مگم «باچِه
اِنسان» جای سر ایشتو ام نَدَرِه.“

^{۵۹} و اُو دَ یگ نفرِ دِيگِه گُفت: ”از پُشت مه بیه.“ مگم اُو
گُفت: ”یا مولا، بیل که اوّل رفته آتِه خُو ره دَفن کنم.“
^{۶۰} لیکن عیسی دَزُو گُفت: ”بیل که مُرده ها، مُرده های خُو ره
دَفن کنه، ولے تُو بورُو و خوشخبری پادشاهی خُدا ره اعلان
کُو.“

^{۶۱} و یگ نفرِ دِيگِه گُفت: ”یا مولا، ما از پُشت تُو مییم، لیکن
اِجازه بَدی که اوّل رفته از خانوار خُو خُداحافظی کنم.“

۶۲ مگم عیسیٰ دَزُو کُفت: "کسی که دِست شی دَ قُلبه بَشه و پُشتِ سر خُو توخ کُنه، اُو دَ پادشاهی خُدا سَم نَمییه."

رَبی کدوِن هفتاد پِیرو

۱۰ بعد ازُو مَولا هفتاد نفرِ دِیگه ره تعیین کد و اونا ره

دُو دُو نفر پیشلون خُو دَ هر شار و جایی که خود شی رفتنی بود رَبی کد. ۲ پیش از رَبی کدو اُو دَزوا کُفت: "حاصلِ کلو

آسته، لیکن کارگر کم. امزی خاطر از صاحبِ حاصلِ خاهش

کُنید که کارگرا ره بلده جم کدوِن حاصلِ خُو رَبی کُنه. ۳ حرکت کُنید. اینه، ما شُمو ره مثلِ باره گو دَ مینکلِ گرگا رَبی مُونم.

۴ خَلطَه پِیسه، بوغچه و چپلی قد خُو نَبَرید و قد هیچ کس دَ راه سلام-و-علیک نَکُنید.

۵ دَ هر خانه که داخلِ موشید، اوّل بُگید: 'سلامتی-و-آرامش

دَمزی خانه بَشه. ۶ اگه دَ اُونجی یگ آدمِ صلح طلب بَشه،

سلام شُمو دَ بله ازُو قرار میگیره؛ لیکن اگه نَبشه، سلام شُمو

پس دَ خودون شُمو مییه. ۷ دَمزُو خانه بُمَنید و هر چیزی که

میدیه بُخورید و وُچی کُنید، چراکه کارگر حقدارِ مُزد خُو آسته.

پس خانه دَ خانه نگرديد.

^۸ دَ هر شارِ که داخلِ موشيد و مينگرید که قد شمو خوش آمد
مونه، اوخته هر چیزی ره که دَ پيش شمو ايشت، بخوريد؛ ^۹ و
ناجورای ره که دَ اونجی آسته شفا بديد و دزوا بگيد که
'پادشاهی خدا دز شمو نزدیک شده.' ^{۱۰} مگم دَ هر شارِ که
داخلِ موشيد و مينگرید که قد شمو خوش آمد نمونه، اوخته دَ
کوچه های شی رفته بگيد: ^{۱۱} 'حتی خاکِ شارِ شمو ره که دَ
بله پایای موششته، دَ خلافِ شمو تک ميزنی. مگم بدنيد که
پادشاهی خدا نزدیک شده.' ^{۱۲} ما دز شمو موگم که دَ روزِ
قضاوتِ بلده سدوم مجازاتِ سُبکتر موشه نسبت دَ امزو شار.

سرزنشِ مردمایِ بے ایمان

^{۱۳} وای دَ حالِ تو ای خورزین! و وای دَ حالِ تو ای بیتِ صيدا!
چون معجزای که دَ مننه از شمو ظاهر شد، اگه دَ صور و
صيدون ظاهر موشد، اونا غدر وخت پيش پلاس موشيد و دَ
خگشتر ششته توبه موکد. ^{۱۴} مگم آلی دَ روزِ قضاوتِ بلده
صور و صيدون مجازاتِ سُبکتر موشه نسبت دز شمو. ^{۱۵} و
تو، ای کفرناحوم، آیا تا آسمو سر تو بلند موشه؟ نه، تو دَ قارِ

عالمِ مُرده ها سرنگون مُوشی!

^{۱۶} کسی که از آید شُمو شُنه، از آیدِ ازمه شُده و کسی که شُمو ره رَد کُنه، مَره رَد کده و کسی که مَره رَد کُنه، امو ره رَد کده که مَره رَبی کده.

پس آمدونِ هفتاد پیرو

^{۱۷} و او هفتاد پیرو د خوشی پس آمده گفت: ”یا مولا، د نامِ از تو حتی جنیات ام از آید مو مُوشه.“ ^{۱۸} عیسی دزوا گفت: ”ما شیطو ره دیدم که مثل آتشک از آسمو تاه اُفتد. ^{۱۹} اینه، ما دز شُمو قُدرت-و-اِختیار ددیم که د بله مارها و گژدم ها لَغه کُنید و د بله تمام قُدرت های دُشمو زور بشید؛ و هیچ چیز دز شُمو ضَرر رَسنده نَمیتنه. ^{۲۰} مگم بلده ازی خوشی نکنید که ارواح ناپاک از آید شُمو مُوشه، بلکه بلده ازی خوشی کُنید که نام های شُمو د عالمِ باله نوشته شده.“

اِختیاراتِ مسیح

^{۲۱} د امزو غیت عیسی د وسیله روح القدس خوشی کده گفت:

”آی آته، صاحبِ آسمو و زمی، از تُو شکرگزاری مُونم که ای چیزا ره از آدمای دانا و هوشیار تاشه کده و بلده بچکیچای ریزه برَملا کده. آرے آی آته، چُون خاست-و-اراده از تُو امی بُود.

^{۲۲} آته مه تمام چیزا ره دَز مه تسلیم کده؛ هیچ کس نَمیدنه که باچه کی آسته بَغیر از آته و امی رقم هیچ کس نَمیدنه که آته کی آسته بَغیر از باچه و کسای که باچه بخایه دَزوا برَملا کُنه.

^{۲۳} اوخته رُوی خُو ره سُون یارای خُو دُور دَد و تاشکی دَزوا گُفت: ”نیک دَ بختِ چیمای شُمو که امو چیز ره مینگره که شُمو مینگرید. ^{۲۴} چُون ما دَز شُمو مُوگم که غدر پیغمبرا و پادشایو آرزو دشت که چیزی ره که شُمو مینگرید بنگره، ولے ندید و چیزی ره که شُمو میشنَوید بشنوه، مگم نشنید.

مُهَم تَرین حُکم

^{۲۵} دَ امزُو غیت یگ عالمِ شریعت باله شده بلده آزمایش از عیسیٰ سوال کد: ”اُستاد، ما چی کار کُنم تا صاحبِ زندگی

آبدی شُنم؟” ^{۲۶} او د ز شی گُفت: ”د تورات چی نوښته یه؟ و
تو او ره چی رقم میخانی؟” ^{۲۷} او د جوابِ عیسی گُفت:
”خداوند، خُدای خُو ره قد تمامِ دِل و تمامِ جان و تمامِ قُوَت و
تمامِ عقل خُو مُحَبَّت کُو و همسایه خُو ره رقمِ خود خُو آلی
دوست دشته بش.” ^{۲۸} عیسی د زُو گُفت: ”تو جوابِ دُرست
ددی. امی ره انجامِ بدی و تُو زنده مومنی.” ^{۲۹} و لیکن او که
می خاست خود ره حق ثابت کُنه از عیسی پُرسان کد:
”همسایه مه کی آسته؟”

قِصّه عیسی د باره یگ سامری نیکوکار

^{۳۰} عیسی د جواب شی گُفت: ”یگ آدم از اورشَلیم طرفِ شارِ
أریحا مورفت که د دِسْت دُزا اُفتد. اوخته اونا او ره لُچ کده
لث-و-کوب کد و نیم جان ایله کده رفت. ^{۳۱} تصادُفی، یگ
پیشوا امزُو راه تیر موشد. وختیکه امو نفر ره دید، از دیگه
بغلِ راه تیر شد. ^{۳۲} امی رقم یگ لاوی ام وختیکه د اُونجی
آمد و او ره دید، از دیگه بغلِ راه تیر شد. ^{۳۳} لیکن یگ
مُسافر وختیکه د نزدیکِ ازُو آمد و او ره دید، دِل شی د حالِ
ازُو سوخت. ^{۳۴} اوخته د پیش شی آمده زخمای ازُو ره قد
شراب شُشت و روغو چرب کده بسته کد. بعد ازُو او ره د بله

أَلَاغِ خُو سَوَار كَدِه دَ مُسَافِرْخَانِه أَوْرِد و از شی نِگاهِ داری کد .
 ۳۵ روزِ دِیگِه شی نِفِرِ سَامِرِی دُو دِینار رِه بُر کَدِه دَ صَاحِبِ
 مُسَافِرْخَانِه دَد و دَزُو کُفْت: 'ای آدم رِه خُوب نِگاه کُو و هر
 قَدَر کِه کَلوَتَر ازی خَرچ کُنی، وختیکِه پَس اَمَدَم دَز تُو مِیَدَم.'
 ۳۶ اَلِی دَ نَظَر تُو کُدَم اَمزِی سِبه نِفِرِ هَمسَایِه اَمزُو آدم بُوَد کِه دَ
 دِستِ دُزَا اُفْتَدُد؟" ۳۷ عَالِمِ شَرِیعتِ کُفْت: "اَمُو کَسِی کِه دَزُو
 دِلَسوزِی کد." "اَوختِه عِیسیٰ دَزُو کُفْت: "بُورُو، تُو اَم اَمُو رَقَم
 کُو."

مُلاقَاتِ عِیسیٰ دَ خانِه مَرْتَا و مَرِیَم

۳۸ دَ حَالِیکِه اَوْنَا مَوْرَفْت، عِیسیٰ دَ یِگِ اَغِیلِ داخِلِ شُد و دَ
 اَوْنَجِی یِگِ خَاثُو دَ نَامِ مَرْتَا اُو رِه دَ خانِه خُو مِهمو کد. ۳۹ مَرْتَا
 یِگِ خَوَارِ دَشْتِ دَ نَامِ مَرِیَم. مَرِیَم دَ پِیشِ پایِ عِیسیٰ شِشْتُد و
 تَوْرِه شی رِه گُوشِ مَوکد.

۴۰ لِیکنِ مَرْتَا کِه بَخَاطِرِ کَارایِ کَلو هُوشِپَرکِ شُدُد دَ پِیشِ
 عِیسیٰ اَمَدِه کُفْت: "یا مَولا، آیا مُتَوَجِه نِیستی کِه خَوَارِ مِه
 مَرِه تَنها ایلِه کَدِه تا تَمَامِ کَارِ رِه ما اَنجامِ بَدَم؟ پَس اُو رِه تَش

کُو که قد مه کومک کُنه.

^{۴۱} مگم عیسی د جواب شی گُفت: ”مَرَتَا، مَرَتَا! تُو د وِسِیلَه چیزای کلو هُوشپَرک و وَرخَطَا مُوشی، ^{۴۲} لیکن فقط یگ چیز لازم آسته؛ و مَرِیم امُو حِصَّه خُوب ره اِنْتِخاب کده که ازُو گِرِفته نَمُوشه.

عیسی دُعا کدو ره د یارای خُو یاد میدیه

۱ ۱ یگ روز عیسی د یگ جای دُعا مُوکد. وختیکه

دُعا ی شی خلاص شُد، یکی از یارای شی دَزُو گُفت: ”یا

مَولا، دُعا کدو ره دَز مو یاد بَدی، امُو رَقَم که یحیی د پِیرَوای

خُو یاد دَد. ”عیسی دَزُوا گُفت: ”هر وختیکه دُعا مُونید اینی

رَقَم بُوکید:

’ای آتِه آسمانی، نام تُو مُقَدَّس باد؛

پادشاهی تُو بییه؛

^۳ نان روزانه مو ره هر روز دَز مو بَدی؛

۴ گناهای مو ره بْبَخش،

چون مو ام قرضدارای خو ره موبخشی

و مو ره دَ آزمایش قرار ندی. ”

۵ اوخته عیسی دزوا گُفت: ”فرض کُنید که یکی از شمو یگ

رفیق دشته بشه و دَ نیمِ شاو دَ پیش ازو رفته بگه: ’برار، سه

نان دز مه قرض بدی. ۶ چون یکی از دوستای مه از سفر دَ

خانه مه آمده و ما هیچ چیز ندرم که دَ پیش شی بیلم. ’ اوخته

او از مننه خانه بگه: ’مره آزار ندی! آلی درگه قُلف شده و ما

و بچکیچای مه دَ جاگه در آمدے؛ ما نمیتتم که باله شده دز

تو یگو چیز بدم. ’ ۸ مگم ما دز شمو موگم: حتی اگه او از

روی دوستی باله نشنه و دزویگو چیز ندیه، ولے از خاطر شله

شدون شی، او باله موشه و هر چیزی که دوست شی ضرورت

دشته بشه، دزشی میدیه. ۹ امزی خاطر ما دز شمو موگم:

طلب کُنید و دز شمو دده موشه؛ بپالید و شمو پیدا مونید؛ تَخ

تَخ کُنید و درگه بلده شمو واز موشه. ۱۰ چون هر کسی که

طلب کنه دَ دست میره و هر کسی که بپاله پیدا مونه و هر

کسی که تَخ تَخ کنه، درگه بلده شی واز موشه.

^{۱۱} آیا د مینکل شمو اوطور آته پیدا موشه که اگه باچه شی ازو
 ماهی طلب کُنه، او د جای ماهی دزو مار بديه؟ ^{۱۲} یا اگه
 خيگينه طلب کُنه، بلده شی دْمکجک بديه؟ ^{۱۳} پس اگه شمو
 که آدمای شریر استید، موفامید که چی رقم تحفه های خوب د
 بچکيچای خو بديد، چيقس کلوتر آته آسمانی روح القدس ره
 بلده کسای میدیه که از شی طلب مونه.

تُهَمَت د بِلَه عیسی

^{۱۴} یگ روز عیسی یگ جن ره که د یگ نفر گنگه بود بر
 موکد. وختیکه جن بر شد، امو گنگه د توره گفتو شد و مردم
 خيرو مند. ^{۱۵} لیکن بعضی ازوا گفت: ”او جنیات ره د وسیله
 بعزبول سردسته جنیات بر مونه.“

^{۱۶} و یگ تعداد دیگه از روی آزمایش ازو تقاضای معجزه
 آسمانی کد. ^{۱۷} لیکن عیسی فکرای ازوا ره پی برد و دزوا
 گفت: ”هر مملکت که د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، بیرو
 موشه و هر خانوار که د ضد خانوار خو تقسیم شنه سرنگون
 موشه. ^{۱۸} اگه شیطان د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، پس
 پادشاهی شی چطور برقرار مومنه؟ چون شمو موگید که ما د

وَسِيْلِهِ بَعْلزُبُوْل جِنِيَاتِ رِه بُر مُوْنَم. ^{۱۹} اگه ما دَ وَسِيْلِهِ بَعْلزُبُوْل
جِنِيَاتِ رِه بُر مُوْنَم، پِيروايِ ازشْمُو دَ وَسِيْلِهِ چِيْز خِيْل اونا رِه بُر
مُونَه؟ امزي خاطر اونا دَ بِلَه شْمُو قِضَاوَتِ مُونَه. ^{۲۰} لِيكِن اگه
ما قَد قُدْرَتِ خُدا جِنِيَاتِ رِه بُر مُوْنَم، بَدَنِيْد كِه پادشاهي خُدا دَ
بِيْن شْمُو اَمْدَه.

^{۲۱} وختِيكِه يِگِ آدَمِ زورْتُو و مُسْلَحِ از قَلْعِه خُو نِگاهواني مُونَه،
مال-و-دارايي ازو مَحْفُوْظِ اَسْتَه. ^{۲۲} لِيكِن وختِيكِه يِگِ آدَمِ
زورْتُوْتَر دَ بِلَه شِي حَمْلَه كُنَه، دَ بِلَه ازو زور مُوشَه و سَلَاْحِ ازو
رِه كِه دَ بِلَه شِي اِعْتِمَادِ مُوكِد، گِرِفْتَه مُوبِرَه و وُلْجِه شِي رِه
تَقْسِيْمِ مُونَه.

^{۲۳} هَر كَسِي كِه قَد ازمَه نَبِيْه، دَ ضِدِ مَه اَسْتَه و هَر كَسِي كِه
قَد ازمَه جَم نَمُوْكُنَه، اُو تِيْتِ پَرَكِ مُونَه.

^{۲۴} وختِيكِه رُوْحِ ناپاكِ از يِگِ آدَمِ بُر مُوشَه بَلْدَه اَرَامِ گِرِفْتُو دَ
جايِ هَايِ خُشَكِ موره، مِگَمِ پِيْدَا نَمِيْتَنَه. اوخته اُو مُوْگِيَه:
'پَسِ دَ خَانِه خُو مورْم، امزُو جايِ كِه اَمْدَم.' ^{۲۵} وختِيكِه پَسِ
مِيْه، اُو اَمُو خَانَه رِه جَارُو شُدَه و مُنْظَمِ مِيْنِگَرَه. ^{۲۶} اوخته اُو
رِفْتَه هَفْتِ رُوْحِ دِيْگِه رِه كِه بَدْتَرِ از خُودِ شِي اَسْتَه مِيْرَه و اونا

د اُونجی داخل شُدِه جای-د-جای مُوشه؛ و آخِرکار حالتِ امزُو
نفر بدتر از اوّل شی مُوشه.

^{۲۷} دَمزُو مَجَل که عیسیٰ توره مُوگفت یگ خاتُو از مینکل
جمعیت آواز خُو ره بلند کد و دَزُو گُفت: ”نیک د بختِ امزُو
آبه که تُو ره زیده و دَز تُو شیر دده!“ ^{۲۸} لیکن عیسیٰ گُفت:
”نه، نیک د بختِ کسای که کلامِ خُدا ره گوش میگیره و دَزُو
عمل مونه.“

درخواست بلده مُعجزه

^{۲۹} وختیکه مردُم د گِردِ عیسیٰ کلو جم شد، او د توره خُو ادامه
دده گُفت: ”ای نسلِ شریر مُعجزه طلب مونه! مگم هیچ
مُعجزه دزوا نشو دده نَموشه بغير از مُعجزه یونس پیغمبر.“
^{۳۰} چُون امو رقم که یونس بلده مردُم نینوا از طرفِ خُدا یگ
علامت بود، امو رقم «باچه انسان» ام بلده امزی نسل یگ
علامت مُوشه. ^{۳۱} ملکه جنوب د روزِ قضاوت قد مردُم امزی
نسل باله مُوشه و امیا ره محکوم مونه، چُون او از دُورترین
منطقه دُنیا آمد تا حکمتِ سُلیمان ره گوش بگیره؛ و آلی یگو
کس بزرگتر از سُلیمان د اینجی آسته. ^{۳۲} د روزِ قضاوت مردُم

نینوا قد امزی نسل ایسته مُوشه و ای نسل ره محکوم مُونه،
چراکه مردُم اُو زمان بخاطرِ موعِظِه یونُس توبه کد؛ و آلی یگو
کس بزرگتر از یونُس د اینجی آسته.

تعلیم د باره نُورِ باطنی

^{۳۳}هیچ کس چراغ ره روشو نمونه که اُو ره د یگ جای تاشه یا
د زیر کاسه بیله، بلکه د بِلِه چراغ دان میله تا کسای که داخل
میله روشنی شی ره بنگره. ^{۳۴}چیم چراغِ جان آسته. پس اگه
چیم تُو بینا بَشه، تمامِ وجودِ تُو روشو آسته. لیکن اگه چیم تُو
فاسد بَشه، وجودِ تُو ام د تریکی آسته. ^{۳۵}امزی خاطر هُوش
خُو ره بگیر، نشنه روشنی که د وجودِ تُو آسته د تریکی تبدیل
شنه. ^{۳۶}پس اگه تمامِ وجودِ تُو روشو بَشه و هیچ حصّه شی د
تریکی نبشه، اوخته کاملاً روشو آسته، مثلِ روشنی چراغی که
قد نُورِ خُو دز تُو روشنی میدیه.

عیسی رهبرای مذهبی ره سرزنش مونه

^{۳۷}وختیکه تورای عیسی خلاص شد یکی از فریسیا اُو ره بلده
چاشت مهمو کد. پس عیسی رفت و سرِ دسترخونِ ازو ششت.

^{۳۸} مگم امو فریسی وختی دید که عیسیٰ پیش از نان دستای
 خوره نششت، او تعجب کد. ^{۳۹} اوخته مولا عیسیٰ دزو گفت:
 ”شمو فریسیا برون پيله و مشقاب ره پاک مونیید، و له درون
 خودون شمو پُر از حرص و شرارت آسته. ^{۴۰} ای آدمای به
 عقل! آیا، امو که برو ره جور کده، درون ره ام جور نکده؟
^{۴۱} پس از چیزی که درید خیرات بدید و بنگرید که تمام چیزا
 بلده شمو پاک موشه.

^{۴۲} وای د حال شمو ای فریسیا، چون شمو از نعناع و اسپند و
 از هر رقم سوزی ده-یگ میدید، مگم عدالت و محبت خدا ره
 نادیده میگیرید. اینمیا ره شمو باید انجام میدید بدون که
 دیگای شی ره نادیده میگرفتید. ^{۴۳} وای د حال شمو ای
 فریسیا! چون شمو چوکی های مهم ره د عبادت خانه ها و
 سلام-و-احترام ره د بازار خوش درید. ^{۴۴} وای د حال شمو،
 چون شمو مثل قبر های نامعلوم آستید که مردم د بله ازوا راه
 موره و نموفامه که د اونجی چی آسته.

^{۴۵} یکی از عالمای شریعت د جواب عیسیٰ گفت: ”استاد، تو
 قد امزی تورای خو دز مو به احترامی مونی. ^{۴۶} اوخته
 عیسیٰ گفت: ”وای د حال از شمو ام ای عالمای شریعت،

چون بار های ره د بَلِه مردُم بار مُونید که بُردون شی سخت
 آسته، مگم خودون شُمو یگ کِلک خُو ره ام دَز شی دُکه
 نَمیدید. ^{۴۷} وای دَ حال شُمو، چراکه شُمو قبر های پیغمبرای ره
 آباد مُونید که بابه کلونای شُمو اونا ره کُشته. ^{۴۸} و دَمزی رقم
 شُمو دَ باره بابه کلونای خُو شاهدی میدید و اعمالِ ازوا ره
 تایید مُونید، چراکه اونا پیغمبرا ره کُشت و شُمو قبر های ازوا
 ره آباد مُونید. ^{۴۹} امزی خاطر حکمتِ خُدا مُوگه: 'ما بلده ازوا
 پیغمبرا و رسولا ره ریی مُونم و اونا بعضی های شی ره
 مُوکُشه و بعضی های شی ره آزار-و-آذیت مُونه. ^{۵۰} ای ره
 گُفت تا خُونِ پگِ پیغمبرای که از شروعِ دُنیا ریختنده شده
 امزی نسل بازخاست شُنه: ^{۵۱} از خُونِ هابیل گِرِفته تا خُونِ
 زکریا که او دَ بَینِ قُربانگاه و خانه خُدا کُشته شد. اَره، ما دَز
 شُمو مُوگم که امزی نسل بازخاست مُوشه. ^{۵۲} وای دَ حال
 شُمو، ای عالمای شریعت! شُمو کلی شِناختِ پادشاهی خُدا ره
 گِرِفْتید. خودون شُمو داخلِ نَمُوشید و کسای که میخیاه داخلِ
 شُنه، اونا ره مَنع مُوکَید. "

^{۵۳} وختیکه عیسی ازونجی بُر شد، عالمای دین و فریسیا قد
 ازو سخت دَ مُخالفَت کدو شد و دَ باره چیزای کلو ازو سوال

کد؛ ^{۵۴}اونا د گیته شی بُود که یگو توره از دان ازو بُر شنه تا
اُوره د دام بندزه.

پرهیز از رباکاری

۱۲ دَمزُو غَیتِ که هزارها نفر جم شُد و د اندازه کَلو بُود
که د بله پای یگدیگه خُو بُر موشد، عیسی اول قد یارای خُو د
گب زدو شد و گُفت: ”از خمیرمایه فریسیا یعنی از رباکاری
ازوا احتیاط کُنید. ^۲هیچ چیزی پوشیده نیسته که برملا نشنه و
هیچ چیزی تاشه نییه که معلومدار نشنه. ^۳امزی خاطر چیزی
که د تریکی گُفتید، د روشنی شنیده موشه و چیزی ره که د
پُشت درگه های بند شُک زده گُفتید از بله بام ها اعلان
موشه.“

از انسان نترس، بلکه از خُدا بترس

^۴”دوستای مه، دز شمو مَوگم، از کسای که جسم ره مَوکُشه
و بعد ازو هیچ چیز نَمیتنه ترس نَخورید. ^۵مگم ما دز شمو
مَوگم که از کی بترسید: امزو بترسید که بعد از کُشتو فُدرت

دَره که دَ دوزخِ بِنْدَزَه. اَرے، ما دَز شُمو مُوگَم که ازو بَتَرَسِید! آیا پَنج مُرغَک دَ دُو پَيسه سَودا نَمُوشه؟ باو جُودِ ازی ام یکی ازوا از نظرِ خُدا پُرمُشت نَمُوشه. ^۷ حتی موی های سر شُمو پگ شی دَ پِیش ازو حِساب شُدِه. پس ترس نَخوَرِید، چُون اَرِشِ از شُمو باله تر از هزاران مُرغَک اَستِه.

اِقرارِ پَيمانِ قَدِ مَسِيحِ

^۸ ما دَز شُمو مُوگَم: هر کسی که مَرِه دَ پِیشِ مَرْدَمِ اِقرارِ کُنِه، «باچِه اِنسان» ام اُو رِه پِیشِ مَلايِکِه های خُدا اِقرارِ مُونِه. ^۹ مَگَم هر کسی که مَرِه پِیشِ مَرْدَمِ اِنکارِ کُنِه، ما ام اُو رِه دَ پِیشِ مَلايِکِه های خُدا اِنکارِ مُونَم.

^{۱۰} هر کسی که دَ ضِدِ «باچِه اِنسان» توره بُوگِيه، بَخشِيده مَوشِه. لِيکِن هر کسی که دَ ضِدِ رُوحِ اَلْقُدسِ کُفرِگويي کُنِه، بَخشِيده نَمُوشِه.

^{۱۱} وختِيکه شُمو رِه دَ عِبادتِ خانِه ها و دَ پِیشِ حُکمرانا و آدمايِ قُدْرَتَمندِ مَوبرِه، غُصّه نَکُنيد که چي رَقم از خودِ دِفاعِ کُنيد و چي بُوگيد. ^{۱۲} چُون دَ امزُو غَيتِ رُوحِ اَلْقُدسِ دَز شُمو

یاد میدیه که شمو باید چی بگوید.

مَثَلِ آدَمِ دَوْلَتَمَنَد

^{۱۳} یگ آدم از مینکلِ مردُم د عیسیٰ گفت: ”اُستاد، د پَرار مه بگی که میراثِ آته مو ره قد ازمه تقسیم کنه.“ ^{۱۴} عیسیٰ د جوابِ ازو گفت: ”او آدم، کی مَره د مینکل شمو قاضی یا تقسیمِ گر مقرر کده؟“

^{۱۵} اوخته عیسیٰ د مردُم گفت: ”خبردار بشید! از حرص-و-طَمع دُوری کنید، چراکه زندگی انسان د مال-و-دولتِ پَریمو بستگی ندره.“ ^{۱۶} بعد ازو عیسیٰ اینی مَثَل ره دزوا گفت: ”زمین یگ آدم دَوْلَتَمَنَد بلده شی حاصلِ کلو دد.“ ^{۱۷} اوخته او قد خود خُو فکر کده گفت: ’ما چیز کار کُنم، چُون جای ندرُم که حاصلات خُو ره د اُونجی ذخیره کُنم.‘ ^{۱۸} پس او گفت: ’ما اینی کار ره مُونم: دای خانه های خُو ره خراب کده دای خانه های کثه تر جور مُونم و تمام حاصلات و مال های خُو ره د اُونجی ذخیره مُونم؛ ^{۱۹} و د خود خُو مُونم: ’او آدم، مالِ پَریمو ذخیره کده که بلده چندین سال بس آسته. آلی آرام ششته عیش و نوش کو و خوش بش.‘ ^{۲۰} مگم خُدا دزوا گفت: ’ای آدم بے عقل! امشاو

جان تُو از تُو گِرِفْتِه مُوشه و چِیزای ره که جم کدے از کی
مُوشه؟

^{۲۱} امی آسته عاقبتِ کسی که بلده خُو مال-و-دولت دَخیره
مونه، مگم دَ پیشِ خدا دولتَمند نیسته.

تَوکُل و اِعْتِماد دَ خُدا

^{۲۲} بعد ازو عیسیٰ دَ یارای خُو گُفت: ”امزی خاطر دَز شُمو
مُوگم: دَ باره زندگی خُو تشویش نَکُنید که چی بُخورید یا دَ
باره جسم خُو که چی بپوشید، ^{۲۳} چُون زندگی از خوراک و
جسم از پوشاک کده مُهمتر آسته. ^{۲۴} زاغ ها ره بِنگرید: اونا نه
کِشت مونه و نه دِرو و نه دَی خانه دَره و نه کَندو، ولے باز ام
خُدا روزی ازوا ره میدیه. پس آرزیش از شُمو از مُرغکو کده
چندین برابر کلوتر آسته! ^{۲۵} کُدم از شُمو میتنید که قد غم-و-
عُصّه خوردو یگ ساعت عُمر خُو ره دراز کُنید؟ ^{۲۶} پس اگه
شُمو امی کار ریزه ره انجام دده نَمیتنید، چرا دَ باره چیزای
دیگه غم-و-عُصّه مُخورید؟ ^{۲۷} گل های سوسن ره بِنگرید که
چی رقم کُته مُوشه: اونا نه زحمت میکشه و نه میربشه، ولے
ما دَز شُمو مُوگیم که حتی سُلیمان ام قد تمام شان-و-شوکت

خُو رِقْمِ يَكِي امزوا كالا نپوشيد. ^{۲۸} پس اگه خُدا علفِ دشت ره
 كه امروز آسته و صَباح دَ تَندُور اَندخته مُوشه اِي رِقْمِ
 مُوپوشنه، اِيَا شُمُو ره غَدَر كَلُو خُوبَتَر نَمُوپوشنه، اِي كَم
 اِيمانا؟ ^{۲۹} پَس دَ طَلَبِ اَزِي نَبَشِيد كه چِي بُوخوريد و چِي وُچِي
 كُنِيد، و غَم-و-غُصَّه ام نَخوريد، ^{۳۰} چراكه تَمَامِ مِلَّتِ هَايِ دُنْيَا دَ
 طَلَبِ پَگِ امزِي چِيْزَا آسْتِه، مَگَم اَتِه آسْمَانِي شُمُو مِيدَنه كه
 شُمُو دَ امزِي چِيْزَا ضَرُورَتِ دَرِيد؛ ^{۳۱} بَلَكِه دَ طَلَبِ پادشاهي خُدا
 بَشِيد و امي چِيْزَا ام دَز شُمُو دَدِه مُوشه.

دَوْلَتِ آسْمَانِي

^{۳۲} اِي دَلِ رِيْزِه، تَرَسِ نَخوريد، چُون اِي رِضَايَتِ اَتِه آسْمَانِي
 شُمُو آسْتِه كه پادشاهي ره دَز شُمُو عطا كُنه. ^{۳۳} هَر چِيْزِي كه
 دَرِيد سَوَدَا كَدِه خَيْرَاتِ بَدِيد. بَلَدِه خُو خَلَطِه هَايِ جُور كُنِيد كه
 كُهْنِه نَمُوشِه و بَلَدِه شُمُو خَزَانِه هَايِ خَلَاصِ نَاشُدَنِي دَ عَالَمِ
 بَالِه آسْتِه، دَ جَايِي كه دُز دَز شِي نَزْدِيكِ نَمُوشِه و كُوبِه اُو ره
 اَز بَيْنِ نَمُوبَرِه. ^{۳۴} چُون دَ هَر جَايِ كه خَزَانِه شُمُو آسْتِه، دِلِ
 شُمُو ام دَ اَمُونَجِي يِه.

تیارى بلده پس آمدون مسیح

^{۳۵} کمر خو ره بسته کنید و چراغ های خو ره داغ کده تیار بشید. ^{۳۶} مثل کسای بشید که منتظرِ بادار خو آسته تا او از توی بیه و هر غیتیکه او آمده درگه ره تَخَنخ کنه اونا دستی بلده شی واز کنه. ^{۳۷} نیک د بختِ غلامای که بادارِ ازوا آمده اونا ره چیم د راه بنگره. ما حقیقت ره دز شمو موگم، او کمر خو ره بسته کده اونا ره سرِ دسترخو میشته و دزوا خدمت مونه. ^{۳۸} حتی اگه او نیمِ شاو یا پسِ شاو مییه و اونا ره چیم د راه مینگره، نیک د بختِ امزو غلاما.

^{۳۹} مگم ای ره بدینید که اگه صاحبِ خانه میدنست که دز د کدم ساعت مییه، او نمی ایشت که دز د خانه شی داخل شنه. ^{۴۰} پس شمو ام آماده بشید، چون «باچه انسان» د ساعتی مییه که شمو انتظار شی ره ندرید.

مثل نوکرِ وفادار و بے وفا

^{۴۱} پترس د عیسی گفت: "یا مولا، ای مثل ره تنها بلده ازمو گفتی یا بلده پگ؟" ^{۴۲} مولا عیسی گفت: "کی آسته امو

ناظِرِ صَادِقِ و دانا که بادار شی اُو ره د بِلِه دِیگه خِدْمَتگارا

مُقَرَّر کنه تا اُو حَقِ خوراکِ ازوا ره د سرِ وخت دَزوا بَدیه؟

نیک د بَخْتِ امزُو غُلام که وختی بادار شی مییه، اُو ره سرِ

کار مینگره. ^{۴۳} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگیم، بادار شی اُو ره

سرپرستِ تمامِ دارایی خُو مُقَرَّر مونه. ^{۴۴} لیکن اگه امُو غُلام قد

خود خُو بُگیه، 'اَمَدونِ بادار مه طال خورده،' و شُرُوع د لَت-

و-کوبِ غُلاما و کنیزا کنه و خورده و وُچی کده نِشه کنه،

اوخته بادارِ امزُو غُلام مییه، ولے د روزی که اُو هیچ اِنْتِظار ^{۴۵}

شی ره ندره و د ساعتی که اُو هیچ خبر ندره، و اُو ره تکه

تکه کده قد خیانتکارا د یگ جای پورته مونه.

^{۴۶} امُو غُلام که خاست-و-اِراده بادار خُو ره مِیْدنه، ولے خود ره

آماده نَمونه و مُطابِقِ خاست-و-اِراده ازو رفتار نَمونه، اُو غَدِر

قَمچی زده مُوشه. ^{۴۷} مگم کسی که نَمِیْدنه و نافامیده کاری

مونه که لایقِ قَمچی خوردو آسته، اُو کم قَمچی مُوخوره. د

کسی که کلو دده شنه، ازو کلو بازخاست مُوشه؛ و د عَهده

کسی که کلو وِظیفه ایشته شنه، ازو کلو تر پُرسان مُوشه.

^{۴۹} ما اَمَدِیم که دَ رُوی زَمی اَتِش بَرِیزَنُم و چِیقِس میخایُم که گاه
 ریختَنده مُوشُد! ^{۵۰} یگ غُسلِ تَعْمِید اَسْتِه که ما باید بَگیرُم و
 چِیقِس زِیرِ فِشارِ اَسْتُم تا وختیکه اُو تَکْمِیل شُنِه. ^{۵۱} آیا گُمان
 مُونید که ما اَمَدِیم تا صُلاح-و-اَشْتی ره دَ زَمی بیَرُم؟ نَه، بَلکه
 ما دَز شُمُو مُوگیُم که ما بَلدِه تَفْرِقه اَندختو اَمَدِیم! ^{۵۲} ازی بعد
 پَنج نَفَر که دَ یگ خانِه بَشِه جدا مُوشِه؛ سِه دَ خِلاَفِ دُو و دُو
 دَ خِلاَفِ سِه قرار میگیرِه. ^{۵۳} آتِه جدا شُدِه دَ خِلاَفِ باچِه قرار
 میگیرِه و باچِه دَ خِلاَفِ آتِه؛ آبه دَ خِلاَفِ دُختر و دُختر دَ خِلاَفِ
 آبه؛ خُسْرَمادر دَ خِلاَفِ بیری و بیری دَ خِلاَفِ خُسْرَمادر.

مَثَلِ فَصْلِ هَای سَالِ و قِضاوَتِ از طَرَفِ خُدا

^{۵۴} اوخته عیسیٰ دَ جَمعیَتِ مَرْدُم کُفت: ”شُمُو وختی مینگرید
 که اُوَر دَ طَرَفِ غَرَبِ پَیدا مُوشِه فَوَری مُوگید، ‘بارشِ مُوباره’
 و اَمُوطور مُوشِه. ^{۵۵} وختی مینگرید که باد از طَرَفِ جَنُوب
 مییه شُمُو مُوگید، ‘گرمی کَلو مُوشِه’ و اَمُو رَقْمِ مُوشِه. ^{۵۶} او
 رِباکارا! شُمُو مِیدَنید که رُخِ زَمی و اَسْمو ره چی رَقْمِ تَشخِیص
 بَدید، پس چَطور زَمانِ حاضِرِ ره تَشخِیصِ دَدِه نَمِینید؟

مَثَل دَ بَارِه توبه کدو و قضاوت از طرفِ خدا

^{۵۷} و چرا شُمو بلده خودون خُو قضاوت نَمونید که چی دُرُست

آسته؟ ^{۵۸} دَ حالیکه قد مُدعی خُو سُون مَحکمه موری، کوشش

کُو که دَ راه قد ازو صلح کنی؛ اگه نه، اُو تُو ره دَ پیشِ قاضی

کش مونه و قاضی تُو ره دَ دستِ عسکر تسلیم مونه و عسکر

تُو ره دَ بندی‌خانه میندزه. ^{۵۹} ما دَز تُو موگم، تاکه آخِرین پیسه

ره ندی، ازونجی بُر شده نَمیتنی.

توبه یا مرگ

۱۳ ^۱ دَمزُو غَیت بعضی های که دَ اونجی حاضر بُود، اونا

دَ عیسی دَ باره نفرای خبر دَد که از جلیلیه بُود و پیلاتوس

خُونِ ازوا ره قد خُونِ قُرَبانی های ازوا گت کُدد. ^۲ عیسی دَزوا

گفت: ”آیا شُمو خیال مَونید که امی جلیلی ها بخاطری که از

پگ جلیلی های دیگه کده گُناه‌کارتَر بُود امی رقم رنج-عذاب

ره دیده کُشته شد؟ ^۳ نه! ما دَز شُمو موگیم، اُو رقم نَبُود، بلکه

اگه از گناه های خُو توبه نَکنید، پگ شُمو رقم ازوا آلی نابُود

مُوشید. ^۴ یا امو هژده نفری که بُرج «سِیلوحا» دَ بله ازوا چپه

شُد و اونا کُشته شُد، آیا خیال مُونید که اونا از تمام باشنده های اورشلیم کده گناهکارتر بود؟ ^۵ نه! ما دز شُمو مَوگیم، او رقم نَبود، بلکه اگه از گناه های خُو توبه نَکنید، پگ شُمو رقم ازوا آلی نابود موشید.

مَثَل دَ باره صَبَر و حَوصِلَه خُدا

^۶ بعد ازو عیسیٰ اینی مَثَل ره گُفت: ”یگ آدم دَ باغ خُو درختِ انجیر شندُد. وختی او اَمَد که از شی میوه بچینه چیزی پیدا نَتَنست. ^۷ اوخته او دَ باغوان گُفت: ’اینه سه سال آسته که ما مییم تا امزی درختِ انجیر میوه بچینم و هنوز ام چیزی دز شی پیدا نَمیتنم. ای ره بزن! زمی ره عَبت گِرَفته. ^۸ باغوان دَ جواب شی گُفت: ’صاحب، یگ سالِ دیگه ام او ره بیل تا گرد شی ره پای بیل کده او ره پارو بدم. ^۹ اگه سالِ دیگه میوه کد، خُوب؛ ولے اگه نکد، اوخته او ره بزن.’“

شفا دَدونِ مَرِیضِ دَ روزِ آرام

^{۱۰} یگ روزِ آرام عیسیٰ دَ یکی از عبادت خانه ها تعلیم میدد. ^{۱۱} دَ اونجی یگ خاتو بود که مَدَتِ هژده سال گِرِفَتارِ یگ روح

بُود که او ره ضعیف و ناتوان کُدد؛ پُشتِ ازو کُوب شُدَد و راست ایسته شُده نَمی تَنِست. ^{۱۲} وختیکه عیسیٰ او ره دِید، او ره کوی کد و دزُو کُفت: ”ای خاتُو، تُو از ضَعف-و-ناتوانی خُو خلاص شُدی!“ ^{۱۳} اوخته عیسیٰ دِستای خُو ره دَ بِلَه ازو ایشت و او فوری راست ایسته شُده خُدا ره شُکر-و-سپاس کد.

^{۱۴} مگم رهبرِ عِبادتِ خانه قار شُد، چراکه عیسیٰ او خاتُو ره دَ روزِ آرام شفا دَدَد. پس سرِ قار دَ مردُم کُفت: ”شَش روز آسته که باید دزوا کار انجام دَده شُنه. دَمزُو روز ها بیید و شفا پیدا کُنید، نَه دَ روزِ آرام.“

^{۱۵} مولا عیسیٰ دَ جوابِ ازو کُفت: ”ای آدمای رباکار! آیا هر کُدم شُمو گاو یا اُلاغ خُو ره دَ روزِ آرام از آخور واز کده نُمُوبرید تا دزشی آو بَدید؟ ^{۱۶} پس ای خاتُو که اولادِه اِبراهیم آسته و مُدَتِ هژده سال شَیطو ای ره دَ بَند خُو گِرِفْتُد، نَباید ازی بَند دَ روزِ آرام آزاد موشُد؟“ ^{۱۷} وختیکه او امی توره ره کُفت، پگِ مُخالِفین شی شرمینده شُد، مگم باقی مردُم پگِ شی بخاطرِ کارای عجیبی که دَ وسیله ازو انجام شُد، خوشی مَوکد.

کټه شُدون پادشاهی خُدا د دُنیا

^{۱۸} اوخته عیسیٰ گُفت: ”پادشاهی خُدا رِقْمِ چِیزخیل آسته؟ و او ره قد چِیزخیل مانند کُنم؟“ ^{۱۹} رِقْمِ تُخْمِ شَرِشَمِ آسته که یگ آدم گِرِفته د باغ خُو کِشت کد و او کټه شُدو یگ درخت جور شُد و مُرغکوی هَوا د مَنه شاخه های شی وور جور کد.“

^{۲۰} او بسم گُفت: ”پادشاهی خُدا ره قد چِیزخیل مانند کُنم؟“ ^{۲۱} او رِقْمِ خَمیرمایه آسته که یگ خاتو او ره گِرِفته و قد سه کاسه آرد گټ کد تا تمام خَمیر رسید.“

مَثَلِ رَاهِ تَنگ

^{۲۲} عیسیٰ د شارا و آغیلا تعلیم دده سُون اورشَلیم مورفت.
^{۲۳} اوخته یگو کس ازو پُرسان کد: ”یا مولا! آیا تنها تعدادِ کمِ مُردُم نجات پیدا مونه؟“ عیسیٰ دزوا گُفت: ^{۲۴} ”کوشش کنید که از درگه تَنگ داخل شنید؛ چون ما دز شَمو مُوگیم، غدر کسا کوشش مونه که داخل شنه، مگم نَمیتنه.“ ^{۲۵} ولے وختیکه صاحبِ خانه باله شُدو درگه ره بسته کُنه و شَمو د بُرو ایسته شُدو شروع د تَخ تَخ کدون درگه کُنید و بُگید، صاحب، درگه

ره بَلدِه مو واز کُو، ' اُو دَ جَوَاب شُمو مُوگِیِه: ' ما شُمو ره
 نَمِیَنخِشُم که از کُجا اَسْتِید. ' ^{۲۶} اوخته شُمو مُوگِید که ' مو قد
 تُو خوردي و وُچی کدی و تُو دَ کوچه های مو تعلیم ددی. '
^{۲۷} لیکن اُو بسم مُوگِه: ' ما شُمو ره نَمِیَنخِشُم که از کُجا
 اَسْتِید. ای بَدکارا، از مه دُور شُنید! ' ^{۲۸} د اُو زمان شُمو
 اِبْرَاهِیم، اِسْحاق، یَعْقُوب و تمام اَنبیا ره دَ پادشاهی خُدا
 مِیَنگْرِید و خودون شُمو بُرو پورته مُوشید، د جایی که چخرا و
 دَندوخیی اَسْتِه. ^{۲۹} اوخته مردُم از شَرَق و غَرَب و از شمال و
 جَنُوب اَمَدِه دَ پادشاهی خُدا دَ یِگ دِستَرخو مِیشِینه. ^{۳۰} اینِه،
 کسای که آخِر اَسْتِه، اوّل مُوشه و کسای که اوّل اَسْتِه، آخِر
 مُوشه. "

غَم و غُصَّه عِیْسَى بَلدِه شَارِ اَوْرُشَلِیم

^{۳۱} دَمَزُو غَیت چند نفر فریسی اَمَدِه دَزُو کُفت: " خود ره بُر کده
 از اینجی بورُو، چراکه هیروودیس پادشاه میخایه تُو ره
 بُکُشه. "

^{۳۲} عِیْسَى دَزُوا کُفت: " بورید و دَمَزُو روباه بُگِید که ' ما اِمروز
 و صَباح جَنیات ره از مردُم بُر مُونُم و ناجورا ره شفا مِیدِیم و دَ

روزِ سَوَم کار خُو ره تکمیل مُونم. ^{۳۳} لیکن اِمرُوز و صَباح و
دیگه صَباح باید دَ راهِ خُو سُون اورُشَلیم اِدامه بَدیم، چُون
ناممکن آسته که پیغمبر بُرو از اورُشَلیم کُشته شُنه!

^{۳۴} ای اورُشَلیم، ای اورُشَلیم که پیغمبرا ره مُوکشی و رسُولای
ره که دَ پیش تُو رَی موشه سنگسار مُونی! چندين دفعه
خاستم که بچکيچای تُو ره یگجای کُتم، رقمیکه یگ مُرغ
چُوچه های خُو ره زیرِ بالِ خُو جم مُونه، مگم تُو نَخاستی.
^{۳۵} اینه، خانه شُمو بلده شُمو بیرو باقی مُومنه. و ما دَز شُمو
مُوکیم که دیگه مَره نَمینگرید تا وختیکه بُگید، 'مُبارک آسته
کسی که دَ نامِ خُداوند مییه."

عیسیٰ دفعه دیگه دَ روزِ آرام شفا میدیه

۱۴ ' یگ روزِ آرام عیسیٰ دَ خانه یکی از رهبرای فریسیا
بلده نان خوردو رفتد و اونا دَ دِقَت اُو ره زیرِ نظر دَشت. ^۲ دَ
اُونجی دَ پیشِ رُوی عیسیٰ یگ نفر شِشته بُود که جان شی
آماس دَشت. ^۳ اوخته عیسیٰ از فریسیا و عالمای شریعت
پُرسان کد: "آیا شفا دَدو دَ روزِ آرام رَوا آسته یا نه؟"

۴ اونا چپ مند. اوخته عیسیٰ امونفر ره گرفته شفا دد و د راه
شی ربی کد. ۵ بعد ازو روی خو ره سون ازوا کده گفت: "اگه
باچه یا گاو یکی از شمو د روز آرام د منه یگ چاه بفته، آیا
فوری او ره بر نمونید؟"

۶ اونا بسم ننتست دزو یگ جواب بدیه.

درس فروتنی و بے کبری

۷ وختی عیسیٰ دید که مهمونا جای های باله ره د مهمونخانه
از خود مونه، او یگ مثل آورده دزوا گفت: ۸ "هر وختیکه تو
ره د توی دعوت مونه د باله جای نشی. موشه که از تو کده
مهمون مهمتر دعوت شده بشه ۹ و صاحب خانه که هر دوی
شمو ره دعوت کده بییه و دز تو بگیه، 'جای خو ره د مزی نفر
بدی. ' اوخته تو شرمنده شده د دان درگه میشینی. ۱۰ پس
وختیکه تو دعوت موشی، رفته د دان درگه بشی تا غیتیکه
صاحب خانه بییه و دز تو بگیه، 'برار، باله تر بشی. ' اوخته تو
د پیش مهمونا سر بلند موشی. ۱۱ چون هر کسی که خود ره
کته نشو بدیه، خار-و-ذلیل موشه و هر کسی که خود ره خار-
و-ذلیل نشو بدیه، سر بلند موشه."

^{۱۲} بعد ازو دَمَزُو کسی که او ره دعوت کدُد ام گُفت: ”هر

وختیکه یگ مهمانی بلده نان چاشت یا شاو میدی، دوستا،
برارو، قوما و همسایه های پیسه دار خو ره دعوت نکُو؛ موشه
که اونا ام دَ عَوْض شی تُو ره مهمانی بدیه و قرض تُو آدا
شنه. ^{۱۳} پس وختیکه مهمانی مونی غریبا، لنگا، شل ها و
کورا ره دعوت کُو. ^{۱۴} اوخته تُو برکت پیدا مونی، چُون اونا
توان شی ره ندره که دَز تُو پس مهمانی بدیه. و آجر تُو دَ روز
قیامتِ عادِلا دَز تُو دده موشه.“

مهمانی دَ پادشاهی خدا

^{۱۵} یکی از مهمونا وختیکه امی توره ها ره شنید، او گُفت:

”نیک دَ بختِ کسی که دَ پادشاهی خدا دعوت شده نان

بُخوره!“ ^{۱۶} اوخته عیسیٰ اینی مثل ره دَز شی گُفت: ”یگ آدم

یگ مهمانی کته ترتیب دَد و عُدَر مردُم ره دعوت کد. ^{۱۷} دَ

وختِ نانِ شام او غُلام خو ره رِبی کد تا دَ کسای که دعوت

شُدُد بُگیه، ’بیید که تمام چیزا تیار آسته.‘ ^{۱۸} مگم پگِ ازوا

یگ بعد از دیگه شروع دَ عُدَر-و-بانه کد. یگ شی گُفت: ’ما

یگ تُوته زمی خریدیم که باید بورم و او ره بِنگرم. لُطفاً عُدَر

مره قبول کُو.‘ ^{۱۹} دیگه شی گُفت: ’ما پَنج جوره نرگا و خریدیم

و مورم اونا ره آزمایش کنم. لطفاً عذر مَره قبول کو. ^{۲۰} نفرِ
دیگه گُفت: 'ما نو توی کدیم و ازی خاطر آمده نَمیتنم.'

^{۲۱} غلام پس آمد و امو پیغام ها ره د بادار خو گُفت. اوخته
صاحبِ خانه قار شده د غلام خو گُفت: 'فوری د کوچه ها و
بازار های شار بورو و غریبا، لنگا، شلها و کورا ره گِرِفته
بیرو. ^{۲۲} غلام پس آمده گُفت: 'صاحب، چیزی ره که امر
کددی انجام ددم، ولے هنوز ام جای آسته. ^{۲۳} اوخته بادار د
غلام خو گُفت: 'د راه ها و اطرافِ شار بورو و مردم ره شله
شده بیرو تا خانه مه پُر شنه. ^{۲۴} ما دز شمو موگم، امو نفرای
که دعوت شده بود، هیچ کدم شی مَره نان مَره نَمیچشه.'

آرزشِ پیروی مسیح

^{۲۵} یگ روز یگ جمعیتِ کته قد عیسی قتی مورفت و او روی
خو ره دور دده دزوا گُفت: ^{۲۶} "هر کسی که پیش ازمه بییه و
از آته و آبه، خاتو و اولاد، برارو و خوارو و حتی از جان خو
تیر نَشنه، نَمیتنه پیرو مه شنه. ^{۲۷} هر کسی که صلیب خو ره
باله نکنه و از پُشت مه نییه، نَمیتنه پیرو مه شنه. ^{۲۸} کی آسته
د مینکل شمو که قصدِ آباد کدون یگ بُرج ره دشته بشه و

اوّل شِشته خَرچ شی ره سَنجش نَکنه تا بِنگره که توانایی

تَکْمیل کدون شی ره دَره یا نه؟ ^{۲۹} اگه نه، وختیکه او تادو شی

ره بیله و توانایی تَکْمیل کدون شی ره نَدشته بشه، هرکسی

که بِنگره، ریشخند کده ^{۳۰} مَوگه: 'ای آدم آباد کدو ره شروع

کد، مگم توانایی تَکْمیل کدون شی ره نَدشت.'

^{۳۱} یا کُدم پادشاه آسته که دَ خِلافِ دِیگه پادشاه جنگ دَر بَدیه،

بِدونِ ازی که اوّل خُوب فِکر کنه که آیا مِیتنه قد لشکر دَه

هزار نفری دَ مُقابلِ لشکرِ بیست هزار نفری که دَ خِلافِ ازو

مییه ایسته شنه؟ نه. ^{۳۲} چُون اگه دید که وس شی نَمیکشه،

دَ حالیکه دِیگه پادشاه هنوز دُور آسته او قاصِد خُو ره رَی

مُونه و شَرطهای صلح ره پُرسان مَوکنه. ^{۳۳} دَمزی رقم هیچ

کُدم از شُمو ام نَمیتنید که پیرو ازمه شنید تاکه تمام دارایی خُو

ره ایله نَکُنید.

مَثَلِ نَمکِ بے مَرّه

^{۳۴} نَمکِ خُوب آسته؛ لیکن اگه نَمکِ مَرّه خُو ره از دِست بَدیه،

چَطور مِیتنه که مَرّه شی پس بییه؟ ^{۳۵} او نه بلده زمی کار مییه

و نه بلده پارو، بلکه مردُم او ره دُور پورته مونه. هر کسی که

گوشِ شِنُوا دَرِه، گوشِ بَگیره!“

مَثَلِ گوسپونِ گُمُشْدِه

۱۵ دَ امزُو غَیتِ مالیه‌گیرا و گُناهکارا پگ شی جم

مُوشْد تا دَ تورای عیسیٰ گوشِ بَدیه. ^۲ مگم فریسیا و عالمای
دینِ نِقِ نِقِ کده مُوگُفت: ”ای آدم گُناهکارا ره دَ پیشِ خُو میله
و قد ازوا نان مُوخوره.“

^۳ اوخته عیسیٰ اینی مَثَلِ ره دَزوا کُفت: ^۴ ”اگه یکی از شُمو
صد دانه گوسپو دَشته بَشه و یکی ازوا گُم شُنه، آیا امُو نود-
و-نُه گوسپو ره دَ بیابو ایله نَمونه و بلده پالیدونِ امزُو گوسپونِ
گُم شُده نَموره تا او ره پیدا کُنه؟ ^۵ وختیکه او ره پیدا کد،
خوشی کده او ره دَ شانِه خُو باله مونه ^۶ و غَیتیکه خانه رسید،
او دوستا و همسایه‌گونِ خُو ره جم کده دَزوا مُوگه: ’قدمه
خوشی کُنید، چراکه ما گوسپونِ گُمُشْدِه خُو ره پیدا کدیم.’
^۷ دَزی حساب ما دَز شُمو مُوگم که دَ عالمِ باله کلوتر خوشی
مُوشه وختیکه یگ گُناهکار توبه مونه نِسبت دَ نود-و-نُه نفرِ
عادِل که احتیاج دَ توبه ندره.

مَثَلِ پَيْسِه گُمُشْدِه

^۸ یا کُدم خاتو آسته که ده سِکِه نُقره دَشته بَشه و غِيتِيکِه يگ شى ره گُم کنه، چراغ ره روشو نکنه و خانه ره جارو کده خوب نپاله تا او ره پيدا کنه؟ ^۹ وختِيکِه او ره پيدا کد، او دوستا و همسايه گون خُو ره جم کده مَوگه: 'قد مه خوشی کُنيد، چراکه ما سِکِه گُمُشْدِه خُو ره پيدا کديم.' ^{۱۰} 'ما دَز شُمُو مَوگُم که دَمزى رقم دَ حُضُورِ ملايکه هاى خُدا بخاطرِ يگ گُناهکار که توبه مونه خوشحالي موشه.'

مَثَلِ باچه گُمراه شُدِه

^{۱۱} عيسى اِدامه دَده گُفت: "يگ آدم بُوَد که دُو باچه دَشت."
^{۱۲} يگ روز باچه ريزه دَ آتِه خُو گُفت: 'آتِي، حِصّه که از مال-و-دارايي حق مه ميرسه، دَز مه بدي.' پس آتِه شى مال-و-دارايي خُو ره دَ بَيْنِ دُو باچه خُو تقسيم کد.

^{۱۳} کَلو روز تير نَشُد که باچه ريزه هر چيزى که دَشت جم کد و دَ يگ سرزمين دُور رفت و دَ اُونجى مال-و-دارايي خُو ره دَ عياشى برباد کد. ^{۱۴} وختِيکِه تمام دارايي خُو ره خَرچ کد، يگ

قحطی سخت دَمزُو سرزمی پیدا شُد که او سخت مُحْتَاج شُد.

^{۱۵} پس او رفته مُزْدُوْر یکی از باشنده های امزُو سرزمی شُد؛ و

او آدم امو باچه ره دَ دَشت رَی کد تا خوک های شی ره

بچَرنه. ^{۱۶} او باچه حتی خوش بُود که از خوراکِ خوک ها کوره

خو ره سیر کنه، لیکن هیچ کس دَزُو چیزی نَمیدَد.

^{۱۷} مگم یگ روز وختیکه او دَ خود اَمَد، او قد خود خو گُفت:

'مُزْدُوْرای آته مه چِیقس نانِ پَرِیمو دَره و حتی اِضافی؛ ولے ما

دَ اینجی از گُشنگی مُومرُم! ^{۱۸} باله مُوشم و دَ پیش آته خو

مورُم و دَزشی مُوگم: "آتی، ما دَ حُضُوْرِ خُدا و دَ پیش ازتو

گُناهکار اَسْتُم؛ ^{۱۹} ما دیگه اَرزِش ازی ره نَدَرُم که باچه تو گُفته

شُم. مَره بَحِیثِ یکی از مُزْدُوْرای خو قَبُوْل کُو. " ^{۲۰} اوخته او

چابُک باله شُد و سُوْن خاِنه آته خو رَی شُد.

دَ حالیکه او هنوز دُوْر بُود، آته شی او ره دید و دِل شی دَزُو

سوخت و دَویده او ره دَ بَغْلِ خو گِرِفت و او ره ماخ کد.

^{۲۱} باچه شی دَزُو گُفت: 'آتی، ما دَ حُضُوْرِ خُدا و دَ پیش ازتو

گُناهکار اَسْتُم؛ ما دیگه اَرزِش ازی ره نَدَرُم که باچه تو گُفته

شُم. ^{۲۲} مگم آته شی دَ خِدمتگاری خو گُفت: 'زود کُنید!

خُوْبَتَرین کالا ره بَیرید و دَ جان شی بَدید، اَنگُشتِری دَ دِست

شى كُنيد و چپلى ها ره د پاي شى بديد. ^{۲۳} و گوسله چاغى ره
اُورده حلال كُنيد تا بخرى و خوشحالى كنى، ^{۲۴} چراكه اى
باچه مه مُرده بُوَد و پس زنده شُده، گم شُدَد و آلى پيدا شُده!
و اونا د خوشحالى كدو شُد.

^{۲۵} مگم باچه كنه شى د كشت-و-كار بُوَد. وختيکه او نزديك
خانه اَمَد، آواز ساز و بازى ره شنيد. ^{۲۶} اوخته او يكى از
خدمتگارا ره كوى كده پُرسان كد: 'چى گپ آسته؟'
^{۲۷} خدمتگار د جواب شى گُفت: 'برار تُو اَمده و آته تُو گوسله
چاغى ره حلال كده اوماغ گريفته،' چراكه او ره صحيح-و-
سلامت دُوباره پيدا كده. ^{۲۸} برار كنه قار شُد و نخواست كه د
خانه داخل شنه. اوخته آته شى بَرُو اَمَد و پيش ازو زارى كد
كه خانه بييه. ^{۲۹} مگم او د جواب آته خُو گُفت: 'توخ كو، سال
ها آسته كه ما مِثل يگ غلام دَز تُو خدمت كديم و هرگز از امر
تُو سرکشى نكديم. مگم تُو د تمام امزى وخت ها حتى يگ
بُزغله ام دَز مه نَددى تا قد دوستاي خُو ميله كنم!' ^{۳۰} ليكن
وختيکه اى باچه تُو پس اَمَد، امى كسى كه مال-و-دارايى تُو
ره قد خاتونوى بدكار گم كد، تُو بلده شى گوسله چاغى ره
حلال كدى!' ^{۳۱} اوخته آته شى گُفت: 'باچه مه، تُو هميشه قد

مه آستی و هر چیزی که دَرُم از تُو یه. ^{۳۲} آلی باید خوش بشی
و خوشحالی کنی، چراکه برار تُو مُرده بود و پس زنده شُده،
گم شُد و آلی پیدا شُده!“

مَثَلِ نَاظِرِ هُوشِيَارِ

۱۶ بعد از و عیسیٰ اینی مَثَلِ ره دَ یارای خُو گُفت: ”یگ
آدمِ دَوْلتمند بود که یگ ناظرِ دَشت؛ و دَزُو خبر دده شد که
ناظرِ شی مال-و-دارایی از و بر باد مَوکُنه. ^۲ پس او ناظرِ ره
طلب کد و دَ ز شی گُفت: ’ای چی گپا آسته که دَ باره تُو
میشنوم! حسابِ کارِ خُو ره دَ ز مه بدی، چراکه تُو دیگه
نَمیتنی ناظرِ مه بشی. ^۳ ناظرِ قد خود خُو گُفت: ’چیز کار
کنم، چُون صاحبِ کارِ مه کارِ ناظرِی ره از مه میگیره؟ ما
قُوتِ بیل زدو ره نَدَرُم و از گدایگری ام شَرَم مه مییه. ^۴ آه!
فامیدم که چیز کارِ کنم، تا بعد از برطرف شُدون مه از کارِ
ناظرِی، مردُم مَره دَ خانه خُو رُوی بَدیه. ^۵

پس او قرضدارای صاحبِ کارِ خُو ره یگ یگ نفر کُوی کده
از نفرِ اوّل پُرسان کد: ’تُو از صاحبِ کارِ مه چیقس قرضدار

آستی؟^۶ 'اَو دَ جَوَابِ شِیْ كُفْت: 'صَد خُم رُوغو. 'ناظِر دَزُو
كُفْت: 'سَنَد خُو رِه بَگِير و شِشْتِه دَ زُوْدِی پِنجَاه خُم نُوشتِه
كُو.'

۷ بعد ازو از یگِ دِیگِه ازوا پُرسان کد: 'تُو چِیقس قرضدار
آستی؟' اَو دَ جَوَابِ شِیْ كُفْت: 'صَد خروار گندم. 'ناظِر دَزُو
كُفْت: 'سَنَد خُو رِه بَگِير و هشتاد خروار نُوشتِه كُو.'

۸ پس صاحبِ کار دَ ناظِرِ خاین آفرین كُفْت، چراکه اُو کارِ
هُوشیارانه کد؛ چُون مرَدُمِ امزی دُنیا کده هُوشیارتر آسته. ۹ ما
دَز شُمو مُوگیم که دَ وِسیله مال-و-دَوْلتِ بے وِفا دوستا پیدا
کنید؛ تا دَ غَیْتیکه مال-و-دَوْلتِ ره از دِست میدید، اُمُو دوستا
شُمو ره دَ خانه های اَبَدی خوش آمَید بُگیه.

۱۰ کسی که دَ کارِ ریزه صادق بشه، دَ کارِ کُنه ام صادق آسته
و کسی که دَ کارِ ریزه ناراست بشه، دَ کارِ کُنه ام ناراست
آسته. ۱۱ پس اگه دَ باره مال-و-دَوْلتِ بے وِفا ناراست بشید،
کی مال-و-دَوْلتِ حقیقی ره دَز شُمو اعتبار مونه؟ ۱۲ و اگه
شُمو دَ باره مالِ دِیگرو صادق نبشید، کی مالی ره که دَ آینه
باید دَز شُمو تعلق بَگیره دَز شُمو میدیه؟

^{۱۳} هیچ غلام نمیتنه که دُو بادار ره خدمت کُنه، چُون حتماً از

یگ شی بد مُوبره و دِیگه شی ره دوست میدنه، و یا دَ یگ

شی وفادار مُومنه و دِیگه شی ره خار-و-حقیر حساب مُونه.

دَمزی رقم شُمو نمیتنید که ام بنده خُدا بشید و ام بنده مال-و-
دولت.

^{۱۴} فریسیا که پیسه-دوست بُود، وختی پگ امزی تورا ره شنید،

اُو ره ریشخند کد. ^{۱۵} عیسی دزوا کُفت: ”شُمو کسای آستید

که دَ نظرِ مرُدُم خودون ره دیندار نشو میدید، مگم خُدا از

دلهای شُمو باخبر آسته؛ چُون چیزی که دَ پیشِ انسان آرزش

کلو دَره، دَ نظرِ خُدا زشت آسته.

^{۱۶} تورات و نوشته های انبیا تا زمانِ یحییٰ راهنمای شُمو بُود،

لیکن از زمانِ یحییٰ ایسو خوشخبری دَ باره پادشاهی خُدا

اعلان شده ری آسته و هر کس سخت کوشش مُونه که دز

شی داخلِ شُنه. ^{۱۷} مگم نابُود شُدونِ آسمو و زمی آسوتر آسته

نسبتِ دزی که یگ حرفِ تورات باطلِ شُنه.

^{۱۸} هر کسی که خاتون خُو ره طلاق بدیه و دِیگه خاتو بگیره، اُو

زنا مُونه و هر کس قد خاتونی که از شُوی خُو طلاق شُده توی

کُنه، اُو ام زِنا مُونه.“

مَثَلِ آدَمِ دَوْلَتَمَنَدِ وَ غَرِيبِ

^{۱۹} عیسیٰ اِدَامَه دَدَه کُفت: ”یگِ آدَمِ دَوْلَتَمَنَدِ بُوَد کِه کالای

اَرغوانی و کتانِ نَرَم مَوپوشید و هر روز خُورِه قَد خوشی دَ

عیش-و-نوش تیر مَوکد. ^{۲۰} دَ اُونجی یگِ آدَمِ غَرِيبِ دَ نامِ

ایلعازر کِه پُر از دانه بُوَد، دَ دانِ درگِه اَزو خاو بُوَد. ^{۲۱} ایلعازر

دَ آرزو بُوَد کِه از ثوٚه-و-پَرچِه دِستَرخونِ آدَمِ دَوْلَتَمَنَدِ خود ره

سیر کنه. حتی سگا اَمَدَه زَخمای اَزو ره می لیسید.

^{۲۲} یگِ روز اَمُو آدَمِ غَرِيبِ فَوَت کد و ملایکه ها اُو ره دَ

پالوی اِبْرَاهِیم بُرد. اوخته آدَمِ دَوْلَتَمَنَدِ ام فَوَت کد و دَفن شُد.

^{۲۳} مگم اُو دَ عالمِ مُردا دَ جای کِه دَ عذاب بُوَد، چیمای خُورِه

واز کد و از دُور اِبْرَاهِیم ره دید کِه ایلعازر دَ پالوی شی

شِشته. ^{۲۴} اوخته اُو دَ آواز بلند کُوی کده کُفت: ’ای آتِه مه

اِبْرَاهِیم! دَز مه رَحْم کُو و ایلعازر ره رِبی کُو تا کِلک خُورِه دَ

اَو تر کده زبون مَره یخ کُنه، چُون ما دَ مَنه امزی آتِش دَ عذاب

اَسْتُم. ’ مگم اِبْرَاهِیم کُفت: ’باچه مه، دَ یاد خُو بیرو کِه تُو دَ

دورونِ زندگی خُو چیزی خُوب ره نصیب شُدی و ایلعازر

چیزای بد ره نصیب شد، لیکن آلی ای آسوده یه و تُو د عذاب
 آستی. ^{۲۶} علاوه ازی د مینکل ازمو و ازتو یگ غوجی کته
 آسته، د اندازه که هر کس بخایه ازینجی سون ازتو تیر شنه،
 تیر شده نمیتنه و ازونجی ام هیچ کس نمیتنه سون ازمو تیر
 شنه. ^{۲۷} اوخته او گفت: 'ای آته مه ابراهیم، از تو خواهش
 مونم که العازار ره د خانه آته مه ری کنی، ^{۲۸} چون ما پنج
 برار درم. او ره ری کو تا اونا ره باخبر کنه، نشنه که اونا ام
 د امزی جای رنج-و-عذاب بیه. ^{۲۹} ابراهیم دزو گفت: 'اونا
 نوشته های موسی و انبیا ره دره؛ پس باید د تورای ازوا گوش
 بدیه. ^{۳۰} او گفت: 'اونا گوش نمیدیه، ای آته مه ابراهیم؛
 لیکن اگه یگو کس از مرده ها د پیش ازوا بوره، اونا از گناه
 های خو توبه مونه. ^{۳۱} ابراهیم دزشی گفت: 'اگه د تورای
 موسی و انبیا گوش ندیه، حتی اگه یگو کس از مرده ها ام
 زنده شنه، اونا توره شی ره قبول نمونه.'"

بخشش و ایمان

۱۷ یگ روز عیسی د یارای خو گفت: "امکان ندره که
 گمراهیا نیه، مگم وای د حال کسی که گمراهی د وسیله ازو

میهه! ^۲ بلده ازو بهتر آسته که سنگِ آسیا د گردون شی اوزو
شنه و او د چقوری دریا پورته شنه نسبت دزی که یکی امزی
ریزه گینا ره گمراه کنه. ^۳ پس احتیاط کنید.

اگه یگ برار ایماندار تو گناه کنه، او ره سرزنش کو؛ و اگه
توبه کد، او ره ببخش. ^۴ حتی اگه او روز هفت دفعه د ضد تو
گناه کنه و هفت دفعه د پیش تو آمده بگه: 'ما توبه مونم،
تو او ره ببخش.'

^۵ اوخته رسول د مولا عیسیٰ گفت: "ایمان مو ره کلو کو."

^۶ مولا گفت: "اگه شمو د اندازه یگ تخم شرشم ایمان
میدشتید، میتنستید که دمزی درخت توت بگید، 'از ریشه خو
کنده شده د دریا شنده شو،' و درخت از آید شمو موشد."

مثل غلام و بادار

^۷ "کی د مینکل شمو د غلام خو که نو از قلبه کدو یا از
گوسپو چرندو آمده موگیه، 'زود شو، بیه د سر دسترخو
بشی؟' ^۸ آیا دز شی نموگیه: 'نان شاو ره بلده مه تیار کو و

کمر خُو ره بسته کده مَره خِدْمَت کُو تا بُخوَرُم و وُچي کُنم؛ و
بعد ازو خود تُو بُخوَر و وُچي کُو؟ ^۹ آيا شُمُو از غُلام خُو
بخاطري که امر شُمُو ره دَ جاي اُورده تَشکُري مُونيد؟ نَه.

^{۱۰} پس شُمُو ام وختي پگ چيزاي ره که دَز شُمُو امر شُدِه انجام
ميديد، بگيد: 'مو غلام هاي ناچيز اُستي؛ مو فقط چيزي ره
که وظيفه مو بُوَد، انجام دَدي.'"

مَرِدِ سامِري شُکرگزار

^{۱۱} عيسی که سُون اورشليم ربي بُوَد، اُو دَ وخت تير شُدو از
سرخدِ سامره و جليليه ^{۱۲} دَ يگ آغيل داخل شُد. دَمز و غيت دَه
نفر کولي گِرَفته دَ دَم رُوِي شي اَمَد و دُور ايسته شُدِه ^{۱۳} دَ آواز
بلند گُفت: "يا مولا عيسی، دَز مو رَحْم کُو!"

^{۱۴} عيسی سُون ازوا توخ کده گُفت: "بوريد و خودون ره دَ
پيشوايو نشو بديد." اونا دَ حالیکه مورفت از مَرَضِ کولي
پاک شُد. ^{۱۵} يکي ازوا وختي ديد که جور شُدِه، دَور خورد و
قد آواز بلند خُدا ره حمد-و-ثنا گُفت. ^{۱۶} و خود ره دَ پيش پای
عيسی پورته کده از شي شُکرگزاري کد. ای آدم يگ سامري
بُوَد.

۱۷ عیسیٰ پُرسان کده گُفت: ”آیا ده نفر نَبُوْدید که پاک شُدید؟
 پس امو نه نفرِ دیگه کجا آسته؟“ ۱۸ آیا هیچ کس د مینکلِ ازوا
 پیدا نَشُد که دَور خورده خُدا ره حمد-و-ثنا بُوگیه بَغیرِ امزی
 بیگنه؟“ ۱۹ اوخته عیسیٰ دَزو گُفت: ”باله شو و بورو. ایمان
 تُو، تُو ره جور کد.“

پیشگوییِ ظُهورِ مسیح

۲۰ یگ روز فریسیا از عیسیٰ پُرسان کد که پادشاهی خُدا چی
 وخت مییه؟ او دَ جوابِ ازوا گُفت: ”پادشاهی خُدا قد نشانی
 ها نَمییه که دیده شُنه؛“ ۲۱ و نه ام مردُم مُوگه که ‘اینه، دَ
 اینجی آسته‘ یا ‘اونه، دَ اُونجی آسته‘، چُون دَ حقیقت
 پادشاهی خُدا دَ مینکل شُمو آسته.“ ۲۲ بعد ازو دَ یارای خُو
 گُفت: ”روزای مییه که آرزو مُونید یکی از روزای «باچه
 انسان» ره بِنگرید، ولے دیده نَمیتنید.“ ۲۳ مردُم دَز شُمو مُوگه،
 ‘اینه، دَ اینجی آسته‘ یا ‘اونه، دَ اُونجی آسته‘، نَرَوید و اونا
 ره دُمبال نَکنید، ۲۴ چُون رقمی که آتَشک میزنه و آسمو ره از
 یگ طرف تا دیگه طرف شی روشو مونه، «باچه انسان» ام دَ
 روزی اَمدون خُو امو رقم آسته.“ ۲۵ مگم اوّل لازم آسته که
 «باچه انسان» کلو رَنج-و-عذاب بِنگره و دَ وسیله امزی نسل

رَد شنه. ^{۲۶} امو رقم که د روزای نوح بُود، د روزای «باچه
 انسان» ام امو رقم موشه. ^{۲۷} د روزای نوح مردم موخورد و
 وچی موکد و خاتو میگریفت و شوی موکد تا روزی که نوح د
 کشتی داخل شد و طوفان آمده پگ ازوا ره نابود کد. ^{۲۸} د
 روزای لوط ام امو رقم بُود: مردم موخورد و وچی موکد و
 مشغول خرید و فروش، کشت-و-کار و خانه آباد کدو بُود.
^{۲۹} لیکن د روزی که لوط از شار سدوم بر شد، آتش و گوگرد
 از آسمو بارید و پگ ازوا ره نابود کد. ^{۳۰} د روزی که «باچه
 انسان» ظاهر موشه ام امو رقم موشه.

^{۳۱} دمزو روز کسی که د بله بام آسته و یگو چیز شی د منه
 خانه منده، بلده گریفتون شی تاه نشنه و کسی که د سر کشت
 آسته، ام پس د خانه نروه. ^{۳۲} سرگذشت خاتون لوط ره د یاد
 خو بیرید! ^{۳۳} هر کسی که بخایه جان خو ره حفظ کنه، او ره از
 دست میدیه، مگم هر کسی که جان خو ره از دست بدیه، او
 ره د دست میره. ^{۳۴} ما دز شمو موکیم، د امزو شاو دو نفر که
 د یگ جاگه خاو آسته، یگ شی برده موشه و دیگه شی
 مومنه. ^{۳۵} دو خاتو که د یگ جای دستاس مونه، یگ شی برده
 موشه و دیگه شی مومنه. ^{۳۶} [د امزی رقم دو نفر که د سر

کِشت آسته، یگ شی بُرده مُوشه و دِیگه شی مُومنه.]“

^{۳۷} اوخته یارای شی پُرسان کد: ”د کجا، یا مولا؟“ عیسیٰ د

جواب ازوا گُفت: ”د هر جای که لاش بَشه، لاشخورا ام د

امونجی جم مُوشه.“

مَثَلِ خاتونِ بیوه و قاضی بے انصاف

۱۸ عیسیٰ د یارای خُو یگ مَثَل اُورده اونا ره تشویق کد

که اونا همیشه دُعا کنه و ناامید نشنه. ^۲ او گُفت: ”د یگ

شار یگ قاضی بُود که نه از خدا ترس دشت و نه د غمِ مردُم

بُود. ^۳ د امزو شار یگ خاتونِ بیوه بُود که همیشه د پیش ازو

میمد و موگُفت: ’د برابرِ مُخالِف مه د حق مه انصاف کو.‘

^۴ قاضی تا یگ مُدت د غم شی نشد، مگم د آخر قد خود خُو

گُفت: ’اگرچه از خدا ترس ندرُم و د غمِ مردُم ام نییم، ^۵ ولے

بخاطری که امی خاتو بلده مه دردِ سر شُده، ما د داد شی

میرسُم تا دایم آمده مره د تنگ نکنه.‘ ^۶ بعد ازو مولا عیسیٰ

گُفت: ”شمو شنیدید که قاضی بے انصاف چی گُفت! ^۷ پس آیا

خدا د حقِ انتخاب شُده های خُو که شاو و روز د پیش ازو

نالہ-و-فرباد مونه، انصاف نمونه؟ آیا او د انصاف کدو د حق
ازوا دیر مونه؟^۸ ما دز شمو موگیم که او زود د حق ازوا
انصاف مونه. مگم وختیکه «باچه انسان» مییه، آیا او ایمان
ره د مردم روی زمی پیدا میتنه؟”

مَثَلِ دُعَايِ آدَمِ فَرِيْسِي وَ يِگِ مَالِيَهْ گِيْر

۹ بعد ازو عیسیٰ اینی مَثَلِ ره د بعضی کسای که د بله خود
خو اطمینان دشت و دیگر و ره خار-و-حقیر حساب موکد،
گفت: ^{۱۰} ”دو نفر د خانه خدا رفت که عبادت کنه، یگ شی
فربسی بود و دیگره شی یگ مالیه گير. ^{۱۱} اوخته فربسی تنهای
خو ایسته شده اینی رقم دعا کد: ’ای خدا، تو ره شکر مونم
که ما مَثَلِ دیگره مردم آلی حریص، ظالم و زناکار نییم و نه ام
مَثَلِ امزی مالیه گير آستم. ^{۱۲} ما هفتیه دو دفعه روزه میگیرم و
از هر عاید خو ده-یگ میدم.’

۱۳ مگم مالیه گير دور ایسته شد و حتی سون آسمو ام توخ
نموکد، بلکه د سینه خو زده موگفت: ’خدایا، دز مه گناهکار
رحم کو! ^{۱۴} ما دز شمو موگم که ای آدم مالیه گير عادل
حساب شده د خانه خو رفت نسبت دزو آدم دیگره. چون هر

کسی که خود ره باله حساب کنه، خار-و-ذلیل موشه و هر
کسی که خود ره خار-و-ذلیل حساب کنه، سربلند موشه.

عیسیٰ بچکیچای ریزه ره برکت میدیه

^{۱۵} مردم حتی بچکیچای ریزه ره د پیش عیسیٰ میورد تا د سر
ازوا دست بکشه. مگم وختیکه یارای شی ای کار ره دید،
اونا مردم ره سرزنش کد. ^{۱۶} لیکن عیسیٰ بچکیچای ریزه ره
کوی کد و د یارا گفت: ”بیلید که بچکیچای ریزه پیش ازمه
بیه و اونا ره منع نکنید، چراکه پادشاهی خدا د مزی رقم کسا
تعلق د ره. ^{۱۷} ما حقیقت ره دز شمو موگم، هر کسی که
پادشاهی خدا ره رقم یگ بچکیچه قبول نکنه، او هرگز د زشی
داخل نموشه.“

آدم دولت مند و زندگی ابدی

^{۱۸} یکی از رهبرای از عیسیٰ سوال کده گفت: ”ای اُستاد نیک،
ما چیز کار کُنم تا صاحب زندگی ابدی شُنم؟“ ^{۱۹} عیسیٰ ازو
پُرسان کد: ”چرا مَره نیک موگی؟ هیچ کس نیک نییه بغیر از
خدا و بس. ^{۲۰} تو احکام شریعت ره میدنی که موگه: ’زنا

نکو، قتل نکو، دزی نکو، شاهدی دروغ ندی، آته و آبه خو
ره احترام کو. ”

^{۲۱} ”امو آدم د جواب شی گفت: ”ما پگ امزیا ره از ریزگی د
جای اوردیم.“

^{۲۲} عیسیٰ وختیکه ای ره شنید، دزو گفت: ”هنوز یگ چیز کم

دري؛ تمام دارایی خو ره سودا کو و پیسه شی ره د غریبا
بدی؛ اوخته تو د عالم باله صاحب یگ گنج موشی. بعد ازو

بیه و از مه پیروی کو. ” ^{۲۳} وختیکه ای توره ره شنید او

غمگی شد، چراکه غدر دولت مند بود. ^{۲۴} عیسیٰ که او ره

غمگی دید، گفت: ”چیقس سخت آسته که آدمای دولت مند د

پادشاهی خدا داخل شنه! ^{۲۵} تیر شدون اشر از نیفه سیزو آسوتر

آسته نسبت د داخل شدون آدم دولت مند د پادشاهی خدا.“

^{۲۶} ”کسای که ای توره ره شنید، گفت: ”پس کی میتنه نجات

پیدا کنه؟“

^{۲۷} ”مگم عیسیٰ گفت: ”چیزی که بلده انسان ناممکن آسته،

بلده خدا ممکن آسته.“

۲۸ پترُس کُفت: ”اينه، مو خانه-و-زندگی خُو ره ايله کډے و از تُو پيروی مونی.“

۲۹ عیسی دَزوا کُفت: ”ما حقیقت ره دَز شمو مُوگم، هیچ کسی ره پیدا نَمیتنید که خانه یا خاتو یا بچکِچا یا برارو و یا آته-و-آبه خُو ره بخاطرِ پادشاهی خُدا ايله کنه ۳۰ و چندین برابر شی ره دَ امزی دُنیا پس دَ دست نیره و دَ عالمی که مییه صاحبِ زندگی اَبدی نَشنه.“

سومنه پیشگویی عیسی دَ باره مرگ و دُوباره زنده شدن شی

۳۱ بعد ازو عیسی امو دوازده یار خُو ره دَ یگ گوشه بُرد و دَزوا کُفت: ”اينه، مو دَ اورشَلیم موری و هر چیزی که دَ وسیله انبیا دَ باره «باچه انسان» نوشته شده، پوره مُوشه. ۳۲ چُون اُو دَ دستِ مردُمای غیرِ یهود دده مُوشه و اونا اُو ره ریشخند و توهین مونه و دَ بله شی تَف اندخته ۳۳ اُو ره قَمچی میزنه و اُو ره مُوکشه. و لے اُو دَ روزِ سوم دُوباره زنده مُوشه.“ ۳۴ مگم یارای شی هیچ کدم امزی چیزا ره نَفامید و امی توره شی ازوا پوشیده مند، یعنی چیزای که کُفته شد،

شفای گدایگر کور

^{۳۵} وختیکه عیسیٰ دَ نزدیکِ شارِ اریحا رسید، یگ آدم کور دَ

بغلِ راه ششته بُود و گدایی مُوكد. ^{۳۶} وختی آوازِ جمعیتی ره

که تیر مُوشد شنید، او پُرسان کد: ”چی گپ آسته؟“

^{۳۷} بعضی ها دَزو گُفت: ”عیسیٰ ناصره تیر مُوشه.“ ^{۳۸} اوخته

او چیغ زده گُفت: ”ای عیسیٰ باچه داوود، دَ بله مه رحم

کُو!“

^{۳۹} کسای که پیش پیش مورفت دَ بله ازو هیبت کد که چُپ

شُنه. مگم او دیگه ام بلندتر چیغ زده گُفت: ”ای باچه داوود،

دَ بله مه رحم کُو!“

^{۴۰} اوخته عیسیٰ ایسته شُد و امر کد که او نفر ره دَ پیش شی

بیره. و غَیتیکه او نزدیک آمد، عیسیٰ از شی پُرسان کد:

^{۴۱} ”از مه چی میخاهی که بلده تُو انجام بدیم؟“

آدم کور گُفت: ”یا مولا، ما میخایم که بسم بینا شُئم.“

۴۲ عیسیٰ دَ ز شی گُفت: ”بِینا شو! ایمان تُو، تُو ره شفا دَد.“

۴۳ او فوراً دُوباره بِینا شُد و خُدا ره ستایش کده از دُمبالِ
عیسیٰ رَی شُد. وختیکه مرَدَم ای کار ره دید پگ شی خُدا ره
حمد-و-ثنا گُفت.

زکای مالیه گیر

۱۹ عیسیٰ دَ اریحا داخل شُد تا از مَنه شار تیر شُنه. ۲ دَ
اُونجی یگ آدم دَ نام زکا بُود که او رئیس مالیه گیرا و آدم
دولتمند بُود. ۳ او میخواست بِنگره که عیسیٰ کی آسته، مگم
بخاطرِ پیر-و-بارِ مرَدَم نَتَنِست که بِنگره، چُون قد شی کوتاه
بُود. ۴ اوخته او پیش دَویده دَ یگ درختِ انجیر باله شُد که
عیسیٰ ره بِنگره، چراکه او امزُو راه تیر موشُد.

۵ وختیکه عیسیٰ دَ امزُو جای رسید، او باله توخ کد و دَ ز شی
گُفت: ”زکا، زود از درخت تاه شو، چُون امروز باید دَ خانه تُو
بشینیَم.“ ۶ پس او دِستی تاه اَمده قد خوشی عیسیٰ ره دَ خانه
خو بُرد. ۷ اوخته پگ کسای که ای واقعه ره دید، نق نق کده
گُفت: ”او دَ خانه یگ آدم گُناهکار رفته مهمو شُد.“

^۸مگم زکا ایسته شده د مولا عیسیٰ گُفت: ”یا مولا، اینه، ما نیم دارایی خو ره د غربیا موبخشم و اگه از یگو کس کدم چیز ره بازی دده گِرِفته بَشَم، چار چند شی ره پس میدم.“

^۹عیسیٰ دزو گُفت: ”امروز نجات د ای خانه آمد، چراکه ای نفر ام اولاده ابراهیم آسته. ^{۱۰}چون «باچه انسان» آمده تا گم شده ها ره بپاله و نجات بدیه.“

یگ مثل د باره مسیح و پادشاهی آینده شی

^{۱۱}د حالیکه اونا د امزی توره گوش میدد، عیسیٰ ادامه دده یگ مثل آورد، چراکه او د نزدیک اورشلیم بود و اونا فکر موکد که پادشاهی خدا د امزو زمان قد داخل شدون عیسیٰ د اورشلیم ظاهر موشه. ^{۱۲} و او گُفت: ”یگ آدم نامتو د یگ سرزمین دور ری بود تا مقام پادشاهی ره بلده خو حاصل کنه و پس د جای خو بییه. ^{۱۳} اوخته او ده نفر از غلامای خو ره کوی کد و بلده ازوا ده خلطه پیسه دده گُفت: ’قد امزیا تجارت کنید تا وختیکه ما پس بییم. ^{۱۴} لیکن باشنده های مُلک شی امزو آدم بد موبرد و اونا قاصدا ره از پشت شی ری کده د شهنشاه گُفت: ’مونمیخاهی که ای آدم د سر ازمو

^{۱۵} وختیکه او مقام پادشاهی ره حاصل کده پس آمد، او امر کد تا امو غلاما کوی شنه که او دزوا پیسه دده بود. او میخواست پی بیره که هر کدم شی چيقس فايده کده. ^{۱۶} اوخته اولنه آمده گفت: 'صاحب، خلطه پیسه تُو ده خلطه پیسه ديگه فايده کده.' ^{۱۷} پادشاه دزُو گفت: 'آفرین، ای غلام خوب. ازی که تُو د باره چیز کم راست و-صادق بودی، تُو حکمران ده شار بش.' ^{۱۸} دوّمنه شی آمده گفت: 'صاحب، خلطه پیسه تُو پنج خلطه پیسه ديگه فايده کده.' ^{۱۹} پادشاه دزُو گفت: 'تُو د بله پنج شار حکمرانی کو.'

^{۲۰} بعد ازو سوّمنه آمده گفت: 'صاحب، اینه خلطه پیسه تُو. ما ای ره د یگ رخت پیچنده نگاه کدم، ^{۲۱} چون از تُو ترس خوردم، چراکه تُو یگ آدم سختگیر استی؛ چیزی ره که د پیش کس نه ایشته، از شی میگیری و چیزی ره که کشت نکده، درو مونی.' ^{۲۲} پادشاه دزُو گفت: 'ای غلام شیریر! ما تُو ره قد توره های خود تُو قضاوت مونم! تُو میدنستی که ما سختگیر استم، چیزی ره که نه ایشتم میگیرم و چیزی ره که کشت نکدیم درو مونم؛ ^{۲۳} پس چرا پیسه مره د صراف نددی تا

وختیکه پس آمده بودم، او ره قد فایده شی میگرفتیم؟

^{۲۴} اوخته د حاضر باشا گفت: 'خلطه پیسه ره ازو بگیرید و د کسی بیدید که ده خلطه پیسه دره.' ^{۲۵} اونا گفت: 'صاحب، او فعلاً ده خلطه پیسه دره.' ^{۲۶} پادشاه گفت: 'ما دز شمو موگیم، هرکسی که دره دزو دیگه ام دده موشه، مگم هرکسی که ندره، چیزی ره که دره ام از شی گرفته موشه.' ^{۲۷} و آلی دشمنای مره که نمیخواست ما د بله ازوا حکمرانی کنیم، اونا ره د اینجی بیرید و د حضور مه بکشید.

داخل شدون عیسی د شار اورشلیم

^{۲۸} بعد از گفتون امزی مثل، عیسی پیش شده سون اورشلیم ربی شد. ^{۲۹} وختیکه او د بیت فاجی و د بیت عنیا رسید، د جایی که کوه زبتون گفته موشد، دو نفر از یارای خوره ربی کده ^{۳۰} دزوا گفت: "د آغیلی که روی د روی آسته بورید. وختیکه دز شی داخل شنید، یگ کره الاغ ره پیدا مونید که د اونجی بسته یه و هرگز کس د بله ازو سوار نشده؛ او ره واز کده بیرید." ^{۳۱} اگه یگو کس از شمو پُرسان کنه که 'چرا ای ره واز مونید؟' فقط دزو بگید که 'مولا ای ره لازم دره.'

پس نفرای ره که ریی کدُ حرکت کد و امو رقم که دزوا
گفتُد، کُره اُلاغ ره پیدا کد. ^{۳۳} وختیکه کُره اُلاغ ره واز مُوکد،
صاحبای شی ازوا پُرسان کده گفت: ”چرا کُره اُلاغ ره واز
مُونید؟“ ^{۳۴} یارا گفت: ”مولا ای ره لازم دَره.“ ^{۳۵} پس اونا
کُره اُلاغ ره دَ پیشِ عیسی اُورد و چَپن های خُو ره دَ بله شی
اندخته عیسی ره دَ بله شی سوار کد. ^{۳۶} و امی که عیسی ریی
شُد، مردُم چَپن های خُو ره دَ راهِ شی دَ آوار کدو شُد.

^{۳۷} وختیکه دَ نزدیکِ سرشیوکی کوهِ زیتُون رسید، پگِ جمعیتِ
پیرِوای شی دَ خوشحالی کدو شُد و خُدا ره بلده تمامِ مُعجزای
که دیدد قد آوازِ بلند ستایش کده ^{۳۸} گفت:

”مُبارک آسته پادشاهی که دَ نامِ خُداوند مییه!

صُلاح-و-سلامتی دَ عالمِ باله

و بزرگی-و-جلال دَ بلندترین جای عالمِ باله!“

^{۳۹} اوخته بعضی از فریسیا از مینکلِ جمعیتِ مردُم گفت:
”اُستاد، پیرِوای خُو ره سرزنش کُو که چُپ شنه!“

۴۰ عیسیٰ دَ جوابِ ازوا کُفت: "ما دَز شُمو مُوگیم، اگه اونا چُپ شُنه، سَنگا دَ صَدا مِییه."

۴۱ وختیکه عیسیٰ دَ اورشَلیم نَزدیک شُدِه شار ره دِید، دَ چخرا کدو شُد ۴۲ و کُفت: "کشکِه تُو ام اِمروز پِی مُو بُردی که چِیزخیل صُح-و-سَلامتی مِیره؛ مگم اَلی امو چِیزا از چِیمای تُو تاشه مَنده. ۴۳ پس روزای دَ بَلِه تُو مِییه که دُشمنای تُو دَ گِرداگِرد تُو سَنگر جور مُونه و گِرد تُو ره گِرفته از هر طرف تُو ره محاصِرِه مُونه. ۴۴ اونا تُو ره دَ خاک برابر کده بچکِیچای تُو ره دَ مَنه تُو نابُود مُوکنه و نَمیله که دَ مَنه تُو یگ سَنگ ام دَ بَلِه دِیگه سَنگ باقی بُمَنه، چُون تُو زمانی ره که خُدا دَ بَلِه تُو نظر کد، پِی نَبُردی."

بُر کدون سَوداگرا از خانِه خُدا

۴۵ بعد ازو عیسیٰ داخِل خانِه خُدا رفت و دَ بُر کدون کسای شُروع کد که دَ اُونجی خَرید-و-فروش مُوکد ۴۶ و کُفت: "نوشته شُدِه که

'خانِه مه جای عِبادت اَسته، مگم شُمو ای ره غارِ دُزا

جور کدیدا!

^{۴۷} ازو بعد عیسیٰ هر روز دَ خانه خُدا تعلیم میدد، مگم

پیشوایونِ عالی مقام، عالِمای دین و کُنه‌کلونای قوم پُشت یگ

فرصت میگشت که او ره از بین بُره، ^{۴۸} لیکن هیچ فرصت

پیدا نَتَنست، چراکه تمامِ مردُم دلبسته تورای شُد که ازو

میشنید.

قُدرت و اِختیاراتِ عیسیٰ

۲۰ یگ روز دَ حالیکه عیسیٰ دَ خانه خُدا مردُم ره تعلیم

میدد و خوشخبری ره اعلان مُوكد، پیشوایونِ عالی مقام،

عالِمای دین و ریش سفیدا آمد ^۲ و سوال کده گفت: ”دز مو

بُگی که قد کُدم اِختیار ای کارا ره مونی و کی ای اِختیار ره

دز تو دده؟”

^۳ او دَ جواب ازوا گفت: ”ما ام از شُمو یگ سوال پُرسان مُونم

و شُمو دز مه جواب بدید: ^۴ آیا غُسلِ تعمیدِ یحییٰ از عالمِ باله

بُود یا از انسان؟” ^۵ اونا قد یگدیگه خُو مشوره کده گفت:

”اگه بُگی که از عالمِ باله بُود، اوخته او مُوگیه، پس چرا

دَزُو ايمان نُوَرِدِيد؟^۶ و اگه بُگي که از اِنسان بُود، مَرْدَم پِگ
شي مو ره سنگسار مُونه، چُون اونا عقيده دَره که يحيي!
پيغمبر بُود. ” پس اونا دَ جواب شي گُفت: ” مو نَمِيدَنِي که
از کُجا بُود. ”

^۸ اوخته عيسي دَزُوا گُفت: ” ما ام دَز شُمو نَمُوگُم که قد کُدم
اِختيار اي کارا ره انجام مِيدِيم. ”

مَثَلِ باغوانايِ ظالِمِ

^۹ بعد ازُو عيسي ايني مَثَلِ ره دَ مَرْدَم گُفت: ” يگ آدم يگ باغ
انگور جور کد و او ره دَ باغوانا اِجاره دَد و خود شي بلده کلو
وخت دَ سَفَر رفت. ^{۱۰} دَ فصلِ انگور او يگ غُلام خُو ره دَ پيشِ
باغوانا رِي کد تا اونا حق شي ره از حاصِلِ باغ انگور بديه؛
مگم باغوانا غُلام ره لَت-و-کوب کده دِست خالي رِي کد.

^{۱۱} اوخته او يگ غُلامِ دِيگه ره رِي کد؛ مگم اونا او ره ام لَت-
و-کوب کده تحقير کد و دِست خالي رِي کد. ^{۱۲} بعد ازُو غُلامِ

سِوَم خُو ره رِي کد؛ مگم اونا او ره ام زخمی کده از باغ بُرو

پورته کد. ^{۱۳} پس صاحبِ باغ قد خود خُو گُفت: ’ چيز کار

کُنُم؟ بيه، باچه دوست دَشْتَنِي خُو ره رِي مُوَنُم؛ شايد اونا دَزُو

إِحْتِرَامِ كَنَه! ^{۱۴} 'مگم وختی باغوانا او ره دید، اونا دَ بَینِ خُو
مَشَوَرَه کده گُفت: 'اینمی وارث آسته. بیید که ای ره بُکُشی
تا میراث شی از مو شنه. ^{۱۵} 'پس اونا او ره از باغ انگور بُرو
پورته کد و کُشت.

آلی صَاحِبِ باغِ قَد ازوا چِیز کار مونه؟ ^{۱۶} 'او مییه و امُو
باغوانا ره نابُود مونه و باغِ انگور ره دَ دیگه نفرا تسلیم
مونه."

وختیکه مردُم ای تورا ره شنید، اونا گُفت: "خُدا نَکنه."

^{۱۷} عیسی سُون ازوا توخ کده گُفت: "پس مقصدِ امزی نوشته
چی آسته که مَوگیه:

'سنگی ره که اُستاکارا رَد کد

سنگِ مَهَم تادو شُده.'

^{۱۸} هر کسی که دَ بَلَه امزُو سنگ بُفته تَکه-و-پرچه موشه؛

و اگه امُو سنگ دَ بَلَه کُدم کس بُفته، او ره جو جو

۱۹ وختی پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین پی بُرد که ای
مَثَل ره دَ صِدِّ ازوا گُفته، اونا قَصْد کد که او ره دَ امزُو ساعت
دستگیر کنه، مگم اونا از مردُم ترس خورد.

جوابِ عاقلانه

۲۰ پس نظرِ ازوا دَ عیسیٰ بُود و اونا جاسوسای خُو ره ام رَبی
کد. امو جاسوسا خود ره راستکار نشو میدد تا عیسیٰ ره قد
توره خود شی دَ دام بندزه و تا او ره دَ حکمران و اختیاردارای
والی تسلیم کنه. ۲۱ اوخته اونا ازو پُرسان کده گُفت: "استاد،
مو میدنی که توره تُو و تعلیم تُو دُرست آسته و از کس
طرفداری نمونی، بلکه راهِ خدا ره دَ راستی تعلیم میدی. ۲۲ آیا
مالیه ددو دَ قیصر بلده مو روا آسته یا نه؟"

۲۳ لیکن عیسیٰ که حیلَه-و-مَکَرِ ازوا ره فامید، دزوا گُفت:
۲۴ "یگ سِکِه یگ دیناری ره دز مه نشو بدید. امی عکس و
نشان از کی آسته؟"

اونا گُفت: ”از قیصر. “^{۲۵} عیسیٰ دزوا گُفت: ”پس چیزی ره که از قیصر آسته د قیصر بدید و چیزی ره که از خدا آسته د خدا.“

^{۲۶} خلاصه، اونا نتنست که او ره د پیش مردم قد توره شی د دام بندزه و اونا از جواب ازو حیرو شده چپ مند.

بحث د باره قیامت

^{۲۷} اوخته بعضی از صدوقیا که منکر قیامت آسته د پیش

عیسیٰ آمد^{۲۸} و ازو سوال کده گُفت: ”استاد، موسیٰ بلده

ازمو نوشته کده که اگه برار یگ آدم بمره و خاتون شی

به اولاد د جای شی بمنه، او آدم باید قد امزو خاتو توی کنه و

بلده برار خو اولاد پیدا کنه.^{۲۹} یگ زمان هفت برار بود؛ اولنه

شی خاتو گرفته به اولاد مرد.^{۳۰} بعد ازو دو منه^{۳۱} و سومنه ام

امو خاتو ره گرفت تا برار هفتم و پگ شی به اولاد مرد.^{۳۲} د

آخر امو خاتو ام مرد.^{۳۳} پس د روز قیامت او خاتون کدم ازوا

موشه؟ چون هر هفت شی او ره خاتو کدد.“

^{۳۴} عیسیٰ د جواب ازوا گُفت: ”مردمای امزی عالم خاتو

میگیره و شوی مونه. ^{۳۵} مگم کسای که لایقِ عالمِ باله و

قیامتِ مُرده ها آسته، نه خاتو میگیره و نه شوی موکنه. ^{۳۶} د

حقیقت اونا نمومره، چراکه اونا مثلِ ملایکه ها آسته و

بچکیچای خدا گفته موشه و مردمای آسته که قیامت ره تجربه

مونه. ^{۳۷} مگم د باره قیامتِ مُرده ها، موسیٰ خود شی د

موضوع «بوئه سوزان» واضح کد وختیکه خداوند ره خدای

ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب گفت. ^{۳۸} پس او خدای

مُرده ها نییه، بلکه خدای زنده ها آسته، چون د پیش ازو پگ

زنده یه.

^{۳۹} اوخته بعضی از عالمای دین د جواب شی گفت: ”استاد،

خوب گفتی.“ ^{۴۰} و بعد ازو اونا دیگه جرات نکد که ازو سوال

کنه.

^{۴۱} اوخته عیسیٰ دزوا گفت: ”مردم چطور میتنه بگیه که مسیح

اولاده داوود آسته، ^{۴۲} د حالیکه داوود خود شی د کتاب زبور

موگیه:

’خداوند د مولای مه گفت:

”دَ دِسْتِ رَاسْتِ مَه بَشِي،

تا دُشْمَنای تُو ره تِي پِيیِ زيرِ پایِ تُو جور کُنم. “^{۴۳}

پس اگه داوود مسیح ره مولا مَوگا، چطور مِیْتنه که باچه
شی بَشه؟ “^{۴۴}

ریاکاری

دَ حالیکه پگِ مردُم گوش مَوکد، عیسیٰ دَ یارای خُو گُفت:

”از عالِمای دین خود ره احتیاط کُنید، از کسای که خوش

دَره قد چَپَن های دِراز ای سُو-و-اوسُو بگرده و دَ کوچه-و-بازار

احترام شنه؛ اونا خوش دَره که دَ عبادت خانه ها چوکی های

مُهَم ره دَشته بَشه و دَ مهمانی ها دَ باله-جای بَشینه. “^{۴۷} اونا

خانه های خاتونوی بیوه ره قُورت مونه و از رُوی ریاکاری نماز

خُو ره دِراز مونه. اونا محکومیتِ سخت تر ره مینگره. “

هدیه بیوه غریب

۲۱ عیسیٰ توخ کد و دید که مردُمای دولتَمند هدیه های

خو ره دَ صندوقِ بَيْتِ الْمَالِ مِينْدَزَه. ^۲ دَمَزُو غَيْتِ يِگِ خَاتُونِ

بيوه غريب ره ديد كه دُو سِكه دَ اُونجِي اَندخت. ^۳ اوخته

عيسی گُفت: ”ما حَقِيقَتِ ره دَز شُمُو مُوگُم، امی خاتُونِ بيوه

غريب از پگِ ازوا كده كلوتر اَندخت، ^۴ چراكه پگِ ازوا از

كلونی دارایی خو اَندخت، مگم او از غريبی خو تمامِ دار-و-

نَدارِ زندگي خو ره اَندخت.“

خرابی خانه خُدا و بلا های آخِرِ زمان

^۵ دَ حالیکه بعضی کسا دَ باره خانه خُدا گپ مِيزَد و مُوگُفت كه

چطور قد سنگای نُوربند و تُحفه های وَقَف شُده نَقش-و-نِگار

شُده، عيسی گُفت:

^۶ ”يگِ روز ميبه كه امزی چيزای كه مِينگرِيد، يگِ سنگِ امِ دَ

بَلَه ديگه سنگِ باقی نَمُومَنه، بَلَكه پگِ شی زير-و-زبر

مُوشه.“

^۷ اونا ازو پُرسان كده گُفت: ”اُستاد، ای واقعه چی وخت رُخ

مِيديه و نشانی نَزديک شُدونِ امزی واقعه چی اُسته؟“

^۸ عیسیٰ گُفت: ”هُوش خُو ره بَگیرید که کس شُمو ره گُمره

نَکنه. چُون غَدَر کسا دَ نامِ ازمه مییه و مُوگیه که ’ما امو

اَسْتُم‘ و ام مُوگیه ’اخرِ زمانِ نزدیکِ اَسْتَه‘، از پُشتِ ازوا

نَروید. ^۹ وختیکه خبرِ جنگِ ها و شورشِ ها ره میشنوید، ترس

نَخورید؛ چُون لازمِ اَسْتَه که اوّل امی واقعه ها رُخِ بَدیه، لیکن

اخرِ زمانِ دِستی نَمییه.“

^{۱۰} و اِدامه دده دزوا گُفت: ”یگ قوم دَ ضِدِ قومِ دیگه و یگ

مَمَلکَتِ دَ ضِدِ مَمَلکَتِ دیگه باله مُوشه؛ ^{۱۱} زلزله های سخت

رُخِ میدیه و دَ جای های مُختَلِفِ قحطی ها و مَرَضِ وُبا پیدا

مُوشه و نشانی های ترسناک و علامت های بزرگ از اَسْمو

ظاَهَرِ مُوشه. ^{۱۲} مگم پیش از تمامِ امزی واقعه ها مردُمِ شُمو ره

دِستگیر کده آزار-و-اَذیتِ مُونه و بخاطرِ نامِ ازمه شُمو ره دَ

شورای عِبادتِ خانه ها تسلیمِ مُونه، دَ بَنَدی_خانه ها میندزه و دَ

حُضُورِ پادشایو و والی ها مُوبره. ^{۱۳} مگم ای بلده شُمو یگ

فرصتِ اَسْتَه که دَ باره ازمه شاهدی بَدید. ^{۱۴} دَ فِکرِ شُمو بَشه

که پیش از پیش آمادگی نَگیرید که بلده دِفاع از خود چی

بُگید، ^{۱۵} چُون ما دز شُمو قُدرتِ بیان و حکمتِ میدیم، تا هیچ

کُدَم از مُخالِفینِ شُمو تَوانِ مُقاومَتِ و رَدِ کدونِ توره شُمو ره

نَدَشْتَه بَشَه. ^{۱۶} حَتِي آتَه و آبه، بَرارو، قَوما و دوستاي شُمو،

شُمو رَه دَ دُشمو تَسَلِيم مُونَه و بعضِي هَاي شُمو رَه دَ قَتَل

مِيرَسَنَه. ^{۱۷} پَگِ مَرْدَمِ بَخاطِرِ نَامِ اَزْمَه اَز شُمو بَدِ مُوبَرَه.

^{۱۸} مَگَمِ يَگِ تَارِ مَوي اَز سَرِ شُمو ضَايِعِ نَمُوشَه. ^{۱۹} شُمو دَ

وَسِيلَه صَبِر-و-حَوصِلَه جَانِ هَاي خُورَه نِجَاتِ مِيدِيد.

پيشگويي دَ باره تباهي شارِ اورشليم

^{۲۰} ”وختي مينگرید که اورشليم دَ وسيله لشکرها محاصره

شُدَه، بَدَنِيدِ کِه تَباهي شِي نَزْدِيکِ اَسْتَه. ^{۲۱} اوخته کساي که دَ

يَهُودِيَه اَسْتَه دَ کَوَه هَا دُوتَا کَنَه و کَساي کِه دَ شارِ اَسْتَه بُر

شُنَه و کَساي کِه دَ اَطْرَافِ اَسْتَه دَ شارِ دَاخِلِ نَشْنَه؛ ^{۲۲} چُون

اُمُو رُوزَا، رُوزايِ اِنْتِقامِ اَسْتَه تا تَمَامِ چِيْزايِ کِه نَوِشْتَه شُدَه

پُورَه شُنَه. ^{۲۳} وای دَ حَالِ خَاتُونُوي کِه شِکامْتُو بَشَه يَا نِلْغَه

شِيرْخُورِ دَشْتَه بَشَه، چِرَاکِه مُصِيبَتِ سَخْتِ دَ بَلَه زَمِي مِيِيَه و

عَضَبِ خُدا دَ سَرِ اَمْزِي قَوْمِ نَازِلِ مُوشَه. ^{۲۴} اَوْنَا دَ دَمِ شَمَشِيرِ

مُوفْتَه يَا دَ مِينْکَلِ تَمَامِ مِلَّتِ هَاي غَيْرِ يَهُودِ اَسِيرِ بُرْدَه مُوشَه و

اُورْشَلِيمِ دَ وَسِيلَه مَرْدُمَايِ غَيْرِ يَهُودِ پَايْمَالِ مُوشَه تا وختِيکِه

دُورُونِ مَرْدُمَايِ غَيْرِ يَهُودِ تِيرِ شُنَه.

^{۲۵} بعد ازو د آفتو، ماهتو و ستاره ها نشانی ها ظاهر موشه و د روی زمی پریشانی د مینکلِ ملت‌های مییه که د وسیله غرش و جلیه های دریا گنگس-و-گیج شده. ^{۲۶} مردم د باره چیزی که د بله دنیا آمدنی آسته بوی بر شده از ترس بے حال موشه، چون قدرت های آسمونا تکان موخوره. ^{۲۷} اوخته اونا «باچه انسان» ره مینگره که د بله اور خن قدرت و جلال بزرگ مییه. ^{۲۸} پس وختیکه رخ ددون امزی چیزا شروع موشه، ایسته شنید و سر های خو ره باله کنید، چراکه نجات شمو نزدیک آسته.

پند از مثلِ درختِ انجیر

^{۲۹} بعد ازو عیسیٰ بلده ازوا اینی مثل ره گفت: ”درختِ انجیر و دیگه درختا ره بنگرید. ^{۳۰} امی که بلگای ازوا بر موشه، شمو مینگرید و موفامید که آلی تایستو نزدیک آسته. ^{۳۱} امی رقم شمو ام وختی مینگرید که ای چیزا واقع موشه، بفامید که پادشاهی خدا نزدیک شده.

^{۳۲} ما حقیقت ره دز شمو موگم، تا تمام امزی چیزا واقع نشنه،

ای نسل از بین نَموره. ^{۳۳} آسمو و زمی از بین موره، ولے کلامِ
ازمه هرگز از بین نَموره.

انتظار بلده پس آمدون مسیح

^{۳۴} پس هوش خو ره بگیریډ، نشنه که دل های شمو زبر بار
عیاشی، نِشه و تشویشای زندگی بوره و امو روز بے بلغه شمو
ره رقم یگ دام گرفتار مونه. ^{۳۵} چون او روز د بله پگ باشنده
های روی زمی مییه. ^{۳۶} پس همیشه آماده بشید و دُعا کنید تا
توانایی شی ره دشته بشید که از تمام امزی چیزای که رُخ
دَدنی آسته خلاصی پیدا کنید و د حُضور «باچه انسان» ایسته
شُئید.

^{۳۷} دَمزی رقم عیسی د غیتِ روز د خانه خدا تعلیم میدد و د
وختِ شاو از شار بُر شُده شاو ره د یگ کوه که کوه زیتون
گفته موشد، تیر موكد. ^{۳۸} و مردم صبح گاه د پیش ازو د خانه
خدا میمد تا تعلیم شی ره گوش بگیره.

تصمیمِ قتلِ عیسیٰ

۲۲ عیدِ فطیر که عیدِ پصح ام گفته مُوشد، نزدیک بود.
پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین د تلاشِ ازی بود که
عیسیٰ ره خپ-و-چپ د قتل برسنه، چون اونا از مردم ترس
مُخورد.

۳ دمزو غیت شیطو د پوستِ یهودا که اسخربوطی گفته مُوشد
و یکی از دوازده یارای عیسیٰ بود، در آمد؛^۴ و او رفته قد
پیشوایونِ عالی مقام و قومندانای مُحافِظینِ خانه خدا مشوره
کد که چی رقم عیسیٰ ره دزوا تسلیم کنه.^۵ اونا خوشحال شد
و قول دد که بلده ازو پیسه میدیه.^۶ یهودا قبول کد و پشت
یگ فرصت میگشت تا د نبودِ مردم عیسیٰ ره دزوا تسلیم
کنه.

آخری شامِ عیسیٰ قد یارای شی

۷ پس روزِ عیدِ فطیر که دمزو روز باره پصح باید قربانی شنه
رسید.^۸ اوخته عیسیٰ پترس و یوحنا ره ربی کده گفت:
”بورید و نان پصح ره بلده مو تیار کنید تا بخوری.“^۹ اونا

پُرسان کد: "د کُجا میخاهی که نان ره تیار کُنی؟" ^{۱۰} او دزوا
گفت: "وختیکه د شار داخل موشید، یگ آدم قد شمو رُوی د
رُوی موشه که یگ کوزه او ره موره. از پُشت ازو بورید و د
خانه که او موره داخل شنید ^{۱۱} و د صاحب خانه بگید،
'مُگیه، مهمونخانه مه د کُجا یه تا نان پصح ره قد یارای خو
د اُنجی بخورم؟' ^{۱۲} اوخته او یگ اُتاقی کُنه ره د باله خانه دز
شمو نشو میدیه که فرش شده آسته. د اُنجی بلده مو تیار
بگیرید."

^{۱۳} پس اونا رفت و امو رقم که عیسی دزوا گفتد، تمام چیزا ره
پیدا کد و نان پصح ره تیار کد.

^{۱۴} وختیکه ساعت نان خوردو رسید عیسی قد دوازه رسول خو
د سر دسترخو ششت. ^{۱۵} اوخته او دزوا گفت: "ما کلو شوق
دشتم که امی نان پصح ره پیش از رنج-و-عذاب خو قد شمو
بخورم. ^{۱۶} چون ما دز شمو موگم که دیگه نان پصح ره
نمخورم تا غیتیکه ای قربانی د پادشاهی خدا پوره شنه."

^{۱۷} اوخته او جام ره د دست خو گرفته شکرگزاری کد و گفت:
"ای ره بگیرید و د مینکل خو تقسیم کنید، ^{۱۸} چون ما دز شمو

مُوگم که بعد ازی از میوه تاگ انگور دیگه وچی نمونم تا
وختیکه پادشاهی خدا بییه.

^{۱۹} بعد ازو نان ره گرفت و شکرگزاری کده ٹوٹه کد و د یارای
خو دده گفت: «ای جسم مه آسته که بلده نجات شمو دده
موشه. ای مراسم ره د یاد ازمه د جای بیرید.» ^{۲۰} د عین رقم،
بعد از نان خوردو جام ره گرفت و گفت: «ای جام عهد نو
آسته که قد خون مه بسته موشه؛ خون مه بلده بخشیش
گناهای شمو ریختنده موشه.» ^{۲۱} مگم اینه، دست کسی که مره
تسلیم مونه قد ازمه قتی د دسترخو دراز موشه. ^{۲۲} «باچه
انسان» امو رقم که بلده شی تعیین شده، ازی دنیا موره، مگم
وای د حال کسی که د وسیله ازو تسلیم موشه!

^{۲۳} اوخته یارا از یگدیگه خو د پُرسان کدو شد که کدم شی
دست دمزی کار میزنه.

بحث د باره بزرگی

^{۲۴} د امزو غیت د بین یارا جنجال پیدا شد که د مینکل ازوا
کی بزرگتر آسته؟

۲۵ عیسیٰ دَزُوا کُفْت: ”پادشاه های مردُمای غَیْرِ یَهُود دَ بِلَه

ازوا باداری مُونه و صاحبای قُدرت خودون ره آدمای سَخی میدنه. ۲۶ مگم شُمو ای رقم نَبَشید، بلکه بَزُرگتَرین دَ بَین شُمو

باید مِثِل ریزه تَرین بَشه و رهبر مِثِل یگ خدمتگار. ۲۷ چُون کی

بَزُرگ آسته: کسی که دَ سِر دِستَرخو مِیشینه یا کسی که

خِدمت مُونه؟ آیا کسی که دَ سِر دِستَرخو مِیشینه بَزُرگتَر نییه؟

مگم ما دَ مینکل شُمو مِثِل یگ خدمتگار آسْتُم.

۲۸ شُمو کسای آسْتید که دَ آزمایش ها قد مه ایسته بُودید.

۲۹ پس اُمو رقم که آتِه مه دَز مه یگ پادشاهی عطا کد، ما ام

دَز شُمو عطا مُونُم ۳۰ تا شُمو دَ پادشاهی مه دَ دِستَرخون مه

شِشته بُخورید و وُچی کنید و دَ تَخْت ها شِشته دَ بِلَه دوازده

طایفه اسرائیل قضاوت کُنید.

۳۱ ای شِمعون، ای شِمعون، شِیطو تقاضا کده که شُمو ره مِثِل

گندُم از ایلگِ و سوسه تیر کُنه، ۳۲ مگم ما بلده تُو دُعا کدُم، تا

ایمان تُو از بَین نَرُوه. و غَیتیکه تُو پس سُون خُدا مییی،

برارونِ ایماندار خُو ره تقویت کُو.

۳۳ پِترُس دَزشی کُفت: ”یا مولا، ما حاضر آسْتُم که قد تُو دَ

بندی خانه بورم و حتی بمرم. ^{۳۴} عیسی گفت: ”پتروس، ما دز تو موگم که امروز خروس بنگ نمیدیه تاکه تو سه دفعه مره انکار کده نگی که مره نمینخشی.“

پیشگویی عیسی د باره خطر های آینده

^{۳۵} بعد ازو عیسی ازوا پرسان کد: ”وختیکه ما شمو ره بدون خلطه پیسه، خرچین و چپلی ری کدم، آیا د کدم چیز محتاج شدید؟“

اونا گفت: ”نه، د هیچ چیز محتاج نشدی!“

^{۳۶} اوخته او دزوا گفت: ”مگم آلی هرکسی که خلطه پیسه دره، باید او ره بگیریه و امچنان خرچین خو ره. و کسی که شمشیر ندره، باید چپن خو ره سودا کده یگ شمشیر بخره. ^{۳۷} چون ما دز شمو موگیم که ای نوشته باید د باره ازمه پوره شنه که موگیه: ’او از جمله خطاکارا حساب شد.‘ ارے، هر چیزی که د باره ازمه نوشته شده، د حال پوره شدو آسته.“

^{۳۸} یارا گفت: ”یا مولا، اینه، د اینجی دو شمشیر آسته.“

مگم عیسیٰ گُفت: “بَس کُنید!”

دُعای عیسیٰ دَ کوهِ زیتون

بعد ازو عیسیٰ بُرو آمد و مُطابقِ عادت خُو دَ کوهِ زیتون

رفت و یارای شی از پُشت ازو رفت. ^{۴۰} وختیکه او دَ امزو

جای رسید، دزوا گُفت: “دُعا کُنید تا دَ آزمایش قرار

نَگیرید.”

^{۴۱} اوخته او دَ اندازه یگ سنگرس راه ازوا دُورتر رفته زانو زَد

و دُعا کده گُفت: ^{۴۲} “ای آتِه آسمانی، اگه خاست تُو آسته، ای

جام ره از مه دُور کُو؛ مگم نه دَ خاستِ از مه، بلکه دَ خاست-

و-اراده خود خُو. ” ^{۴۳} دَمزو غیت از عالمِ باله یگ ملایکه بلده

شی ظاهر شُد و او ره قُوت دَد. ^{۴۴} پس عیسیٰ دَ حالیکه سخت

کوئیوبار بُود قد قُوتِ کلو دُعا کد و عَرَق شی مثلِ قطره های

خُون دَ زمی میچَقید.

^{۴۵} وختیکه او از دُعا کدو باله شُده دَ پیشِ یارای خُو آمد و دید

که اونا از غَم-و-غُصّه خاو رفته، ^{۴۶} او دزوا گُفت: “چرا خاو

کدید؟ باله شُنید و دُعا کُنید تا دَ آزمایش قرار نَگیرید.”

گرفتار شدنِ عیسیٰ

^{۴۷} دَ حَالِيْكَه عَيْسَىٰ هِنُوْز تُوْرَه مُوْكَفْت، بے بلغه يگ دَل رَسِيْد
و يَهُودَا كِه يَكِي اَز دُوَاژْدَه يَارَا بُوْد، پِيْش پِيْش اَزُوَا مِيْمَد. اُو
دَ بِيْخِ عَيْسَىٰ اَمَد تَا قَد شِي رُوِي مَآخِي كَنَه. ^{۴۸} مَگَم عَيْسَىٰ
دَزُو كُفْت: ”اَي يَهُودَا، اَيَا «بَاچَه اِنْسَان» رَه قَد يِگ رُوِي
مَآخِي تَسْلِيْم مُوْنِي؟“

^{۴۹} وختي نفرای گرد-و-بر شي فاميد كه چي موشه، اونا كُفت:
”يا مولا، ايا مو قد شمشيراي خو حمله كني؟“ ^{۵۰} اوخته يكي
ازوا غلام پيشواي بزرگ ره زد و گوش راست شي ره منئي
كد.

^{۵۱} مَگَم عَيْسَىٰ كُفْت: ”بَس كُنِيْد اِي كَارَا رَه!“ و گوشِ اَزُو رَه
دِسْت زَدَه اُو رَه شِفا دَد.

^{۵۲} بَعْد اَزُو عَيْسَىٰ دَ پِيْشُوَايُوْنِ عَالِي مَقَام، قَوْمَنَدَانَايِ پِيْرَدَارَايِ
خَانِه خُدا و رِيْشِ سَفِيْدَايِ كِه بَلْدَه دِسْتِگِيْر كَدُوْن شِي اَمَدُ
كُفْت: ”اَيَا مَا رَاهَزَن اَسْتَم كِه قَد شَمشِيْر و سُوْطَه پُشْت مَه
اَمَدِيْد؟“ ^{۵۳} مَا هَر رُوْز قَد شُمُو دَ خَانِه خُدا بُوْدَم و شُمُو دَ بِلَه مَه

دست دراز نکدید. مگم ای ساعت از شمو و ساعت قدرت
تریکی آسته.

پترس عیسی ره انکار مونه

^{۵۴} اوخته اونا عیسی ره گرفت و او ره پیش اندخته د خانه

پیشوای بزرگ آورد و پترس از دور او ره دُمبال موكد. ^{۵۵}

پیره دارا که د مینه حولی آتش در دده د گرد شی ششتند، پترس

ام قد ازوا ششت. ^{۵۶} اوخته یگ کنیز او ره د روشنی آتش دید

و دزو چیم دوخته گفت: ”ای آدم ام قد ازو بود.“

^{۵۷} مگم پترس انکار کده گفت: ”او خاتو، ما او ره

نمینخشم.“

^{۵۸} بعد از کم وخت یگ نفر دیگه او ره هوش کده گفت: ”تو

ام یکی امزوا آستی.“

پترس گفت: ”او آدم، ما نیستم.“

^{۵۹} تقریباً بعد از یگ ساعت یگ نفر دیگه تاکید کده گفت:

”یقیناً، ای آدم ام قد ازو بود، چون ای ام از جلیلیه آسته.“

٦٠ پټرس گُفت: ”او آدم، ما هيچ نَمُوفامم که تُو چيزخيل
مُوگی.“

د امزو لحظه، د حالیکه او هنوز توره مُوگُفت، خروس بنگ
دَد. ٦١ اوخته مولا عيسی رُوی خُو ره دَور دَد و سُون پټرس
توخ کد؛ و پټرس توره مولا ره د ياد خُو اُورد که د زشی گُفتد:
”امروز پيش از بنگ خروس سه دفعه مره انکار مونی.“
٦٢ پس پټرس ازونجی بُرو رفت و زار زار چخرا کد.

بے احترامی د عيسی

٦٣ نفرای که عيسی ره د بند نگاه مُوکد د ريشخند کدو و
زدون ازو شروع کد. ٦٤ اونا چيمای شی ره بسته کد و پُرسان
کده مُوگُفت: ”نبوت کو، کی تُو ره زد؟“ ٦٥ و اونا او ره غدر
تحقير-و-توهين ديگه ام کد.

عيسی د پيش شورای يهوديا

٦٦ امی که روز واز شد، شورای ريش سفيدای قوم، يعنی
پيشوايون عالی مقام و عالِمای دين جَم شد و عيسی ره د

شورا آورده ^{۶۷} دز شی گُفت: ”اگه تُو مسیح آستی، دز مو بُگی.“

اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”اگه دز شُمو بُگم، شُمو باور نَمونید، ^{۶۸} و اگه از شُمو سوال کنم، شُمو جواب نَمیدید. ^{۶۹} مگم ازی اوسُو «باچه انسان» دَ دِستِ راستِ خُدای قادرِ میشینِه.“

^{۷۰} پگِ ازوا چیغ زده گُفت: ”پس تُو باچه خُدا آستی؟“

اُو دزوا گُفت: ”خودون شُمو مَوگید که ما آسْتَم.“

^{۷۱} اوخته اونا گُفت: ”دیگه مو دَ شاهدی چی ضرورتِ دَری؟
مو خودون مو از دان شی شنیدی!“

عیسی دَ مرگ محکوم موشه

^{۲۳} اوخته تمامِ شورا باله شُد و عیسی ره دَ پیشِ پیلاتس

بُرد ^۲ و دَ بله ازو دَ تَهْمَت کدو شُد و گُفت: ”مو ای آدم ره دیدی که قوم مو ره از راه بُر مونه و مو ره از مالیه دَدو بلده قیصر مَنع مَوکنه و مَوگه که خود شی «مسیح» و پادشاه

آسته.

۳ پیلاتس از عیسیٰ پُرسان کد: "آیا تُو پادشاهِ یهودیا آستی؟"

عیسیٰ دَ جواب شی گُفت: "خود تُو موگی."

۴ اوخته دَ پیشوایونِ عالی مقام و جمعیتِ مردُم گُفت: "ما هیچ

دلیلِ نَمینگرُم که ای آدم ره محکوم کنم." ۵ لیکن اونا پای خُو

ره بند کده گُفت: "اُو دَ سراسرِ یهودیه مردُم ره دَ وسیله تعلیم

خُو دَ شور میره، از جلیلیه شروع تا اینجی." ۶ وختی پیلاتوس

ای توره ره شنید، پُرسان کد: "آیا ای آدم از جلیلیه آسته؟"

۷ و غیتی فامید که عیسیٰ از جلیلیه و مربوطِ سمتِ هیروودیس

آسته، اُو ره دَ پیشِ هیروودیس رَبی کد که اُو دمَزو روزا دَ

اورشَلیم بُود.

۸ امی که هیروودیس عیسیٰ ره دید، اُو غدر خوش شُد، چُون از

کَلو وخت میخواست که اُو ره بِنگره، چراکه اُو دَ باره شی

شَنیدد و اُمید دَشت یَگو مُعجزه شی ره بِنگره. ۹ اُو سوال های

کَلو از عیسیٰ پُرسان کد، مگم عیسیٰ دَزُو هیچ جواب نَدَد.

۱۰ اوخته پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین ایسته شُدده سخت

د بِلَه عیسیٰ تَهْمَت کد.

^{۱۱} هیروودیس و عسکرای شی اُو ره تحقیر-و-توهین کده د بِلَه شی ریشخندی کد و کالای شاهی دزُو پوشنده اُو ره دُوباره پیش پیلاتس رِبی کد. ^{۱۲} دَمزُو روز پیلاتس و هیروودیس قد یگدیگه خُو دوست شُد، چُون اونا پیش ازو د بِن خُو دُشمنی دشت.

^{۱۳} اوخته پیلاتس پیشوايونِ عالی مقام، ریش سفیدا و مردُم ره طلب کده ^{۱۴} دزوا گُفت: ”شمو ای آدم ره د پیش ازمه اُورده ادعا کدید که مردُم ره د شور میره؛ و ما د حُضور شمو از شی تحقیق کدُم و د امزی آدم هیچ اثری از ادعای که شمو د بِلَه شی مُونید پیدا نکدُم ^{۱۵} و نه ام هیروودیس پیدا کد، امزی خاطر ای ره بسم د پیش ازمو رِبی کد. اینه، ای آدم کاری نکده که سزاوارِ مرگ بشه. ^{۱۶} پس ما اُو ره قَمچی میزنُم و بعد ازو ایله مُونُم. “ ^{۱۷} [چُون اُو باید د هر عید یگ بندی ره بلده ازوا ایله مُوکد.]

^{۱۸} اوخته پگ ازوا یگجای چیغ زده گُفت: ”ای ره بُرده گم کُو! باراباس ره بلده مو ایله بدی!“ ^{۱۹} باراباس نفری بُود که بخاطر

يگ شورش که د شار رُح دُد و بخاطرِ قتل د بِندي خانه
اندرخته شُد.

^{۲۰} ليکن پيلاټس که ميخواست عيسيٰ ره ايله کنه، بسم قد ازوا
توره گُفت؛ ^{۲۱} مگم اونا د چيغ زدو اِدامه دده گُفت: ”د صليب
ميخکوب کو، او ره د صليب ميخکوب کو!“ ^{۲۲} پيلاټس بلده
دفعه سِوم دزوا گُفت: ”چرا، چي بدی کده؟ ما هيچ دليل
نمينگرَم که اي آدم ره د مرگ محکوم کنم. امزي خاطر ما اي
ره قمچي ميزنم و ايله ميديم.“

^{۲۳} ليکن مردم سخت پای خو ره بند کد و قد آواز بلند چيغ زده
درخواست کد که او د صليب ميخکوب شنه. خلاصه چيغ-و-
شور ازوا زور شد ^{۲۴} و پيلاټس حکم کد که مطابق درخواست
ازوا عمل شنه. ^{۲۵} پس باراباس ره که بخاطر شورش و قتل د
بندی خانه بود و مردم بلده ايله شدون شی درخواست کد، ايله
کد و عيسيٰ ره د خاست ازوا تسليم کد تا د صليب ميخکوب
شنه.

میخکوب شُدونِ عیسیٰ دَ صلیب

^{۲۶} وختی عسکرا عیسیٰ ره مُوُرد، اونا شِمعونِ قیروانی ره که از اطراف میمَد، گرفت و صلیبِ عیسیٰ ره دَ شانه شی ایشْت تا او ره از پُشتِ عیسیٰ بُره.

^{۲۷} جمعیتِ کُته مردُم از پُشت شی ریی بُود و دَ مینکلِ ازوا خاتونوی بُود که سینه میزد و بلده ازو ناله-و-ماتم مُوکد.

^{۲۸} لیکن عیسیٰ رُوی خُو ره سُون امزُو خاتونو کده گُفت: ”آی دُخترای اورشَلیم، بلده ازمه چخرا نَکنید، بلکه بلده خودون خُو و بچکیچای خُو چخرا کُنید. ^{۲۹} چُون اینه، روزای مییه که مردُم مُوگه، ’نیک دَ بختِ خاتونوی نازای و رَحَم های که نَزیده و پستونای که هرگز شیر نَدده. ^{۳۰} اوخته اونا دَ کوه ها مُوگیه دَ بله مو کوچ کُنید’ و دَ تپه ها مُوگیه، ’مو ره بپوشنید. ^{۳۱} چُون اگه دَ حقِ چپو تر ای کار مُوشه، پس دَ حقِ چپو خُشک چیز کار مُوشه؟“

^{۳۲} دَمزُو عَیتِ دُو مُجرِمِ دیگه ره ام پیشِ اَندخت تا قد عیسیٰ قتی کُشته شنه. ^{۳۳} وختی دَ یگ جای دَ نامِ «کاسه سر» رسید، اونا او ره قد امزُو دُو مُجرِمِ دَ اُونجی دَ صلیب میخکوب کد،

یکی ازوا ره دَ دِسْتِ راستِ شی و دِیگِه شی ره دَ دِسْتِ چَپِ
ازو. ^{۳۴} اوخته عیسیٰ گُفت: ”ای آتِه آسمانی، امیا ره بُبُخش،
چُون نَمُوفامه که چیز کار مونه.“

و عسکرا پشک اَندخته کالای عیسیٰ ره مَنه خُو تقسیم کد.
^{۳۵} مردُم دَ اُونجی ایسته شُدُد و تُوخ مُوکد، مگم کتِه کَلونا دَ بِلِه
ازو ریشخندی کده مُوگُفت: ”ای دِیگرو ره نِجات دَد؛ آلی
خود ره نِجات بَدیه اگه مسیح و اِنْتِخاب شُدِه خُدا آسته!“

^{۳۶} عسکرا ام او ره ریشخند کد. اونا اَمده سِرکه انگور ره دَزُو
پیش مُوکد ^{۳۷} و مُوگُفت: ”اگه تُو پادشاهِ یهُودیا آستی خود ره
نِجات بَدی!“

^{۳۸} دَ بِلِه سر شی یگ جُرم نامه بُود [که دَ زبونِ یونانی، لاتینی
و عبرانی نوشته شُدُد]: ”ای پادشاهِ یهُودیا آسته.“

^{۳۹} یکی امزُو دُو مُجرِم که دَ صلیب میخکوب شُدُد، او ره
تحقیر-و-توهین کده گُفت: ”آیا تُو مسیح نیستی؟ پس خود خُو
و مو ره نِجات بَدی؟“

^{۴۰} مگم دِیگِه شی او ره سرزنش کده گُفت: ”از خُدا نَمِترسی؟“

دَ سِرِ اَز تُو ام عَيْنِ رِقْمِ حُكْمِ شُدِه. ^{۴۱} و محكُومِيَتِ اَز مو واقِعاً
بَر حَقِ اَسْتِه، چُون مو سزای اعمال خُو ره مِينِگري، مِگم ای
آدم هِيچ کارِ بَد نَكده. ^{۴۲} ” بعد اَز و دَ عيسی گُفت: ” ای
عيسی، وختِيکه دَ پادشاهی خُو رسیدی، مَره ام دَ ياد خُو
بِير. ”

^{۴۳} عيسی دَ جوابِ شِي گُفت: ” ما حَقِيقَتِ ره دَز تُو مُوگِيم،
امی اِمروز تُو قد اَز مِه دَ بَهشتِ داخِلِ مُوَشِي. ”

فوتِ عيسی

^{۴۴} تَقْرِيباً سَاعَتِ شَشْمِ اِدَامِه دَشْت، ^{۴۵} دَ عَيْنِ حَالِ اَفْتَوِ تَرِيکِ
شُد و پَردهِ خانِه خُدا از مِينِکلِ خُو دُو پارِه شُد. ^{۴۶} اوختِه
عيسی دَ آوازِ بِلندِ چِيغِ زَدِه گُفت: ” ای آتِه اَسْمَانِي، ما رُوحِ
خُو ره دَ دِسْتِ اَز تُو مِيسپارُم. ” امی ره گُفت و جان دَد.

^{۴۷} وختِي قومندانِ رُومي ای واقِعِه ره دِيد، اُو خُدا ره سِتايِش
کده گُفت: ” واقِعاً که ای آدم بے گُناه بُوَد. ”

^{۴۸} تَمَامِ مَرْدُمِ که بَلَدِه سَيِلِ کدو جَمِ شُدُد، وختِي ای واقِعِه ها ره

دید، دَ سِینِه خُو زده پس سُون خانه های خُو رفت. ^{۴۹} مگم
تمام کسای که قد عیسی آشنا بود دُور ایسته شُدَد، دَ شُمُولِ
خاتونوی که از جلیلیه دَ دُمبال شی اَمُدَد، اونا امی چیزا ره
توخ مَوکد.

دَفن کدوِنِ عیسی

^{۵۰} دَ اُونجی یگ آدم دَ نامِ یوسُف اَمَد که یکی از اعضای
شورای یهُود بُود و یگ آدم نیک و عادل. ^{۵۱} اُو قد نَقشه و
فَیصلِه شورا دَ باره عیسی موافقت نکَدَد. اُو از شارِ رامه بُود،
یکی از شارای که دَ یهُودیا تعلق دَشت و خود ازو ام اِنْتِظارِ
پادشاهی خُدا ره می کشید. ^{۵۲} اُو دَ پیشِ پیلاتُس رفت و جَسَدِ
عیسی ره ازو طلب کد. ^{۵۳} پس یوسُف جَسَدِ مَولا ره از صلیب
تاه کد و اُو ره دَ یگ رختِ کتان پیچنده دَ قبری که دَ قاده
کنده شُدَد اِیشت، دَ جایی که هیچ کس هرگز دَفن نَشُدَد.
^{۵۴} اَمو روز، روزِ تیاری بُود و روزِ آرام دَ حالِ شروع شُدو بُود.

^{۵۵} خاتونوی که از جلیلیه قد عیسی اَمُدَد دَ دُمبالِ یوسُف رفت
و اونا ام قبر ره دید و ام ای که جَسَدِ عیسی دَ کجا اِیشته
شُد. ^{۵۶} اوخته اونا پس دَ خانه خُو اَمَد و عَطَر و مَوادهای

خوشبوی ره آماده کد. بعد ازو د روز آرام مطابق حکم شریعت آرام گرفت.

عیسی دوباره زنده موشه

۲۴ روز یگشمبه د وخت روز واز شدو اونا موادهای

خوشبوی ره که آماده کدد قد خو گرفته د سر قبر رفت^۲ و دید که سنگ از دان قبر لول دده شده. مگم وختیکه اونا داخل قبر رفت، جسد مولا عیسی ره د اونجی پیدا ننتست. د^۴

حالیکه اونا خيرو مند، بے بلغه دو نفر که کالای سفید جلو دشت د پالوی ازوا ایسته شد. خاتونو ترس خورده قد روی خو د زمی خم شد، مگم اونا د خاتونو گفت: ”چرا زنده ره د مینکل مرده ها موبالید؟“ او د اینجی نیسته، او دوباره زنده شده. د یاد خو بیرید وختیکه او د جلیلیه بود چطور قد شمو گپ زده^۷ گفت که «باچه انسان» باید د دست گناه کارا تسلیم دده شنه و د صلیب میخکوب شنه و د روز سوم دوباره زنده شنه.“

اوخته خاتونو توره عیسی ره د یاد خو آورد^۹ و از سر قبر پس

۱۰. آمد و پگ امزی چیزا ره د یازده رسول و دیگر و نقل کد.
 امو خاتونو مریم مجدلیه، یونا، مریم آبه یعقوب و چند خاتون
 دیگه بود که امی چیزا ره د رسولا گفت. ۱۱ مگم تورای
 خاتونو بلده ازوا مثل ایله گویی معلوم شد و اونا باور نکد.
 ۱۲ لیکن پترس باله شد و دویده دویده سون قبر رفت؛ وختیکه
 رسید، خم شده منه قبر ره توخ کد و تنها کفن ره دید و بس.
 اوخته او حیرو شده پس سون خانه رفت.

د راه اغیل عمائوس

۱۳ دمزو روز دو نفر از پیروا طرف یگ اغیل مورفت که
 عمائوس نام دشت و امو اغیل تقریباً دو ساعت از اورشلیم دور
 بود. ۱۴ اونا قد یگدیگه خو د باره پگ امزی چیزای که رخ
 دد، توره موگفت. ۱۵ د حالیکه اونا توره موگفت و جر-و-بحث
 موکد، عیسی خود شی دزوا نزدیک شد و قد ازوا همراه شد.
 ۱۶ مگم از چیمای ازوا قدرت شناس گرفته شد تا عیسی ره
 شنخته نته. ۱۷ او دزوا گفت: ”شمو د بین راه قد یگدیگه خو
 د باره چی نقل مونیید؟“

اونا ایسته شد و غمگی معلوم موشد. ۱۸ اوخته یکی ازوا که

کلیوپاس نام دشت د جواب شی گُفت: ”آیا د مینکلِ مُسافرِ ا د اورشَلیم تُو تنها کسی استی که از چیزای که د ای روزا رُخ دد خبر نَدری؟“

^{۱۹} عیسیٰ ازوا پُرسان کد: ”از کدَم چیزا؟“

اونا دزشی گُفت: ”از چیزای که قد عیسیٰ ناصری رُخ دد. او پیغمبری بُود که د حُضورِ خُدا و تمامِ مردُم د گُفتار و د کِردار خُو قوی بُود. ^{۲۰} ولے پیشوایونِ عالی مقام و رهبرای مو او ره تسلیم کد تا د مرگ محکوم شنه و او د صلیب میخکوب شد، ^{۲۱} د حالیکه مو امید دشتی که او امو کس استه که اسرائیل ره نجات میدیه. د پالوی پگ امزی توره ها فعلاً سه روز امزو واقعہ تیر شده. ^{۲۲} علاوہ ازی، چند خاتو که از جمِ ازمویه، مو ره خيرو کد، چُون اونا امروز صباح گاه د سرِ قبر رفت ^{۲۳} و جسدِ عیسیٰ ره پیدا نَتست. اوخته اونا پس آمد و دز مو نقل کد که ملایکه ها ره د روبای دیده و ملایکه ها گُفته که عیسیٰ زنده شده. ^{۲۴} پس چند نفرِ ازمو سرِ قبر رفت و وَضَعِیت ره امو رقم دید که خاتونو نقل کد؛ لیکن اونا عیسیٰ ره نَدید.“

^{۲۵} اوخته عیسیٰ دزوا گُفت: ”ای آدمای نافام و کُند ذهن، باور

کدونِ پگِ تورای پیغمبرا چیقِس بِلده شُمو سخت آسته! ^{۲۶} آیا لازم نبود که مسیح امی رنج ها ره بنگره و بعد ازو دَ بزرگی- و-جلال خُو برسه؟” ^{۲۷} اوخته او از نوشته های موسی و پگ پیغمبرا شروع کده چیزای ره که دَ باره خود شی دَ تمام نوشته های مُقدَّس بُود، بِلده ازوا تشریح کد.

^{۲۸} امی که اونا دَ آغیلِ عمائوس نزدیک شد، عیسی رقمی رفتار کد که پیشتر مورِه. ^{۲۹} مگم اونا سخت شله شده گفت: ”لُطفاً قد ازمو بُمن، چراکه روز تیر شده و شام نزدیک آسته. پس عیسی داخل رفت تا قد ازوا بُمنه.“

^{۳۰} وختیکه عیسی قد ازوا دَ سرِ دسترخو ششت، او نان ره گرفته شکرگزاری کد و تُوته کده دزوا دد. ^{۳۱} بے بلغه چیمای ازوا واز شد و اونا او ره شِنخت؛ و او از نظرِ ازوا غیب شد. ^{۳۲} اوخته اونا قد یگدیگه خُو گفت: ”آیا دل های مو دَ درون مو نَمیتپید وختیکه او دَ راه قد ازمو توره موگفت و نوشته های مُقدَّس ره بِلده مو تشریح موکد؟“

^{۳۳} و اونا دَمزو ساعت باله شده پس دَ اورشلیم رفت. دَ اونجی اونا یازده یارِ عیسی و مردُمای ره که قد ازوا جم شد، پیدا

کد^{۳۴} که اونا موگفت: ”مولا عیسیٰ واقعاً دوباره زنده شده و د شمعون ظاهر شده!“

^{۳۵} اوخته امو دُو نفر ام نقل کد که د راه چی رُخ دد و چی رقم اونا عیسیٰ ره د وخت نان تُوته کدو شِنخت.

عیسیٰ د یارای خُو ظاهر موشه

^{۳۶} د حالیکه اونا د امزی باره توره موگفت، بے بلغه عیسیٰ خود شی د مینکل ازوا ایسته شد و دزوا گُفت: سلام علیکم.

^{۳۷} مگم اونا وحشت زده شده ترس خورد و فکر کد که یگ ره روح ره مینگره. ^{۳۸} عیسیٰ دزوا گُفت: ”بچی ترس خوردید؟

چرا د دل های شمو شک پیدا موشه؟ ^{۳۹} دستا و پایای مره توخ کنید؛ بنگرید که خود مه استم. دز مه دست بزید و بنگرید، چون روح گوشت و استغو ندره، مگم رقمی که مینگرید ما درم.“

^{۴۰} وختیکه امی توره ره گُفت او دستا و پایای خُو ره دزوا نشو دد. ^{۴۱} د حالیکه اونا خوش و خيرو بود و هنوز نمیتنست باور

کنه، او دزوا گُفت: “کډم چيز د اېنجی بلده خورډو ډرېد؟”
۴۲ اونا یگ مقدار ماهی بریو کده بلده ازو دد ۴۳ و او ماهی ره
گرفته د پیش روی ازوا خورد.

۴۴ اوخته عیسی دزوا گُفت: “اینی تورای آسته که وختی قد
شمو بودم گُفتم، هر چیزی که د تورات موسی، نوشته های
انبیا و زبور د باره مه نوشته شده، باید پوره شنه.”

۴۵ بعد ازو عیسی ذهنای ازوا ره روشو کد تا نوشته های
مقدس ره پی بیره ۴۶ و دزوا گُفت: “اینی رقم نوشته شده،
مسیح باید رنج-و-عذاب بنگره و د روز سوم از مرده ها دوباره
زنده شنه؛ ۴۷ و توبه و بخشش گناها د نام ازو د تمام ملت ها
اعلان شنه و شروع شی از اورشلیم بشه. ۴۸ شمو شاهد امزی
چیزا استید. ۴۹ اینه، ما روح القدس ره که آته مه وعده کده،
دز شمو ری مونم. پس د شار بُمید تا وختیکه از عالم باله
قد قدرت روح القدس پوشنده شنید.”

رفتون عیسی د عالم باله

۵۰ اوخته عیسی اونا ره تا بیت عنیا بُرد و د اونجی دستای خو

ره باله كده اونا ره بركت دد. ^{٥١} دَ حاليكه اونا ره بركت ميده،
ازوا جدا شده طرفِ آسمو برده شده. ^{٥٢} يارا او ره سجده كد و
قد خوشي كلو پس دَ اورشليم آمد. ^{٥٣} دَ اونجی اونا همیشه دَ
خانه خدا بود و خدا ره حمد-و-ثنا موكفت.

سوال داريد؟ +1 807.700.6090

afghanbibles.org © آزرگي

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.